

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י ג' לוי ואח'

בפני: כב' השופטת ש. דותן - אב"ד

כב' השופטת ד. גנות

כב' השופט שאול שוחט

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים: 1. שמעון לוי (עציר)

2. שמעון והבה (עציר)

3. אפרים כהן (עציר)

הכרעת דין

1
2 כתב האישום שבפנינו מגולל, בתמצית, את נסיונם של שלושה אנשים – הנאשמים 1-3, לבצע
3 מעשה שוד אלים תוך שימוש בנשק חם, במרכול "חצי חינם" סניף חולון (להלן: "המרכול"), ביום
4 30.3.07, יום לפני ערב חג הפסח. בפרשה נוראה זו קופחו חייו של המנוח יום טוב דוויק ז"ל (להלן:
5 "המנוח") ששימש כמאבטח המרכול באותו יום. המנוח נרצח באמצעות יריה אחת שכוונה לראשו
6 מטווח קצר (להלן: "הרצח").
7
8 לאחר שבחנו את חומר הראיות שהונח בפנינו, אנו מחליטים לזכות את הנאשם 3 מהעבירות
9 המיוחסות לו בכתב האישום, מתמת הספק; לזכות את הנאשם 1 מעבירת הנסיון לרצח המיוחסת
10 לו בכתב האישום ולהרשיעו, תחתיה, בעבירה של נסיון לחבלה חמורה, עבירה לפי סעיף 333
11 בנסיבות סעיף 335 (א)(1) + סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") וכן ביתר
12 העבירות המיוחסות לו בכתב האישום; להרשיע את הנאשם 2 בעבירות המיוחסות לו בכתב
13 האישום.

העובדות הצריכות לענין

14
15
16
17 בתקופה הרלבנטית להתרחשויות המפורטות בכתב האישום (המתוקף), במהלך חודש מרץ 2007,
18 קשרו הנאשמים קשר, בצוותא חדא, עם אדם נוסף בשם מאור כהן (להלן: "מאור"; "מאור כהן")
19 לבצע במרכול את השוד האלים, תוך שימוש בנשק חם.
20
21

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 מאור שימש כמנהל מחלקת הדגים במרכול והכיר את המרכול ונוהליו, מסר לנאשם 3 (להלן: "נאשם 3"; "אפי") מידע אודות נהלי אבטחה פנימיים במרכול, מספר המאבטחים הניצבים בכניסה
2 לו, שעות פתיחה וסגירה בסופי השבוע וימי חג, סכומי הפדיון המתקבלים בו בימים מסוימים,
3 אפשרויות הכניסה למשרדים שלו, ונהלי העברת סכומי הכסף מהקופות השונות אל הקופה
4 הראשית, ומשם אל משרדי ההנהלה.
5
6
7 על דעתו של מאור, העביר הנאשם 3 את המידע לנאשמים 1-2 (להלן: "לוי" ו- "והבה"), ובהתבסס
8 על מידע זה, רקחו ארבעתם, בצוותא, תוכנית פעולה מפורטת לביצוע מעשה השוד. בהתאם
9 לתוכנית, כך על פי כתב האישום, סוכם בין הנאשמים, כי לוי ווהבה יהיו מבצעי השוד בפועל, וכי הם
10 יתגברו על התנגדותם הצפויה של המאבטחים, או כל אחד אחר, באמצעות שימוש בנשק חם, שישא
11 כל אחד מהם על גופו. על פי התוכנית, תפקידו של לוי היה לקחת בכוח, תחת איומי נשק, את כספי
12 הפדיון מהקופה הראשית, שעה שוהבה מחפה עליו מפתח המרכול, תוך שימוש בירי מנשק חם.
13 הנאשמים תכננו יחד עם מאור לבצע את מעשה השוד ביום ה', 30/3/07 - יום לפני ערב חג הפסח,
14 מאחר שביום זה אמור היה הפדיון הכספי בקופה, להיות גבוה. על פי התכנון, כספי שלל השוד
15 אמורים היו להיות מחולקים בין הנאשמים ומאור בחלקים שווים. מאור ואפי סיכמו, כי ביום השוד
16 יגיע מאור לעבודתו במרכול, כשהוא לבוש בחולצה כהה.
17
18 שעות ספורות לפני ניסיון השוד, בשעה 17:30 לערך, הגיע אפי למרכול, וערך סיור מקדים במקום,
19 כהכנה למעשה השוד המתוכנן. בהמשך אותו יום, בשעה 01:30 בלילה של יום 30.3.07, הגיעו לוי
20 ווהבה אל החניון האחורי של המרכול, כשלוי נוהג באופנוע ווהבה יושב מאחוריו, כשהם חמושים
21 באקדחים. לוי החנה במהירות את האופנוע, והשניים פסעו יחדיו לאזור הכניסה למרכול, ונכנסו
22 דרך שער צדדי, כשהם עוטים על פניהם ועל ראשיהם מסיכות סקי, שהוכנו מראש.
23
24 בהגיעם אל פתח המרכול, הסתערו לוי ווהבה באקדחים שלופים על המנוח ועל מאבטח נוסף - יצחק
25 יוניב (להלן: "המאבטח יוניב" או "יוניב"), שאבטחו את הכניסה למרכול אותה העת. השניים
26 הדפו את המנוח ואת יוניב לאחור כשהם צועקים עליהם ומורים להם לשכב על הרצפה. או אז החלו
27 הנאשמים להכות את המנוח ואת יוניב באמצעות קתות האקדחים שבידיהם, והפילו אותם לרצפה,
28 זה ליד זה. בשלב זה, בעוד המנוח שוכב על בטנו ופניו כלפי הרצפה, לקח ווהבה את נשקו, רכן לעברו
29 של המנוח, הניח את רגלו על גוף המנוח, ואז הצמיד את האקדח שבידו אל ראשו של המנוח, וירה בו
30 ירייה אחת מטווח קצר, אשר גרמה למותו המיידי.
31
32 בכל אותה העת, עמד לוי בסמוך לוהבה, צופה בירי במנוח, ולאחריו החל לרוץ בראותו, כשבידו
33 אקדח שלוף, תוך שהוא יורה לכל עבר, וצועק לכולם שישכבו על הרצפה. בכתב האישום מתואר, כי
34 לוי רץ ישירות לעבר הקופה הראשית של המרכול, כדי לקחת את שק הכסף שהיה במקום, שהכיל

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 סכום של כ- 800,000 ש"ח. באותו הזמן ניצב והבה בפתח המרכול, וחיפה על לוי, כשהוא יורה לכל עבר
2 בשני האקדחים שאחז, אקדחו הוא ואקדחו של המנוח.
3
4 הבהלה והפאניקה שאחזה בקהל הקונים ובעובדי המרכול, לא מנעו מלוי לרוץ לעבר הקופה
5 הראשית. בעודו נכנס אל הקופה הראשית, הגיח מאחורי גבו עובד המרכול, מיכאל סופייב (להלן:
6 "סופייב") ולפת את גופו בחוזקה. השניים החלו להיאבק. במהלך המאבק היכה לוי את סופייב,
7 ובשלב מסוים ירה לוי ירייה אחת לעבר גופו של סופייב באמצעות אקדחו, בנסיון לגרום למותו של
8 סופייב, על מנת שיתאפשר לו לממש את כוונתו ליטול את שק הכסף, שהונח מתחת לקופה. אולם,
9 בשלב זה הצליח סופייב לזוז, והכדור אשר נורה לעברו חלף מבעד לחולצתו אך לא חדר לגופו.
10 סופייב, יחד עם עובדים נוספים, הצליח להשתלט על לוי, לחלץ מידו את האקדח, וכן הצליח לקרוע
11 את המסכה מעל פניו. לוי הוחזק על ידי עובדי המרכול עד להגעתם של כוחות משטרה וצוותים
12 רפואיים. וותבה, שהבחין כי לוי נלכד, נמלט בריצה מן המקום.

13
14 בהתאם לעובדות המפורטות לעיל, הואשמו:

15
16 הנאשם 1 – בעבירות של רצח אגב ביצוע עבירה (מבצע בצוותא), לפי סעיף 300(א)(3) + סעיף 29 (ב)
17 לחוק העונשין, התשלי"ז- 1977 (להלן: "החוק"); ניסיון לרצח לפי סעיף 1305(1) לחוק; קשירת קשר
18 לפשע (שוד בנסיבות מחמירות) לפי סעיף 499(א) (1) לחוק; ניסיון לשוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף
19 402(ב) + סעיף 25 לחוק; החזקת נשק בלא רשות על פי דין לפי סעיף 144(א) רישא לחוק; נשיאת
20 נשק בלא רשות לפי דין לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק.

21
22 הנאשם 2 – בעבירות של רצח בכוונה תחילה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק; קשירת קשר לפשע (שוד
23 בנסיבות מחמירות) לפי סעיף 499(א) (1) לחוק; ניסיון לשוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) +
24 סעיף 25 לחוק; החזקת נשק בלא רשות על פי דין לפי סעיף 144(א) רישא לחוק; נשיאת נשק בלא
25 רשות על פי דין לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק.

26
27 הנאשם 3 - בעבירות של רצח אגב ביצוע עבירה (מבצע בצוותא) לפי סעיף 300(א)(3) + סעיף 29(ב) +
28 סעיף 34(א) לחוק; קשירת קשר לפשע (שוד בנסיבות מחמירות) לפי סעיף 499(א) (1) לחוק; ניסיון
29 שוד בנסיבות מחמירות (מבצע בצוותא) לפי סעיף 402(ב) + סעיף 29 (ב) + סעיף 25 לחוק.

30
31 גדרי המחלוקת

32
33 נאשם 1 נתפס בכף, בזירת השוד והרצח. בתגובתו הכתובה לכתב האישום הודה, כי התבקש ליטול
34 חלק ב"מעשה גניבה" בתמורה לסכום לא ידוע של כסף, והודה, כי הגיע למקום על פי הוראתו של
35 אחר. הוא הכחיש, כי ראה את המנוח נורה בראשו, הכחיש כי עשה שימוש כלשהו באקדח שהיה

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 בידו וכן כפר בעבירת נסיון הרצח המיוחסת לו כלפי עובד המרכול סופייב. את מרבית העובדות
2 האחרות המפורטות בכתב האישום הכחיש הנאשם 1 מחוסר ידיעה.

3

4 בתגובתו לכתב האישום אישר הנאשם 2 היכרות עם נאשמים 1 ו-3, ולמעט עובדות אלה כפר בכל
5 יתר עובדות כתב האישום ושלל כל מעורבות באירוע השוד והרצח.

6

7 בתגובתו לכתב האישום אישר הנאשם 3 היכרות עם מאור כהן, כפר בכל יתר עובדות כתב האישום
8 ושלל כל מעורבות באירוע השוד והרצח.

9

10 **הנאשם 1**

11

12 בפתח סיכומי, מפרט ב"כ הנאשם 1 את עיקרי הטיעון של מרשו בנוגע לאישומים המיוחסים לו
13 בכתב האישום. בעיקרי הטיעון מכוון הוא לעבירת הרצח (סעיפים 6(א-ג) לסיכומים) ולעבירת
14 הנסיון לרצח (סעיף 6(ה) לסיכומים) תוך הכחשה כי עשה שימוש כלשהו באקדח שהיה בידו.

15

16 בפרק ההיבטים המשפטיים בסיכומי נדרש ב"כ הנאשם 1 לעבירת הנסיון לרצח ולעבירת הרצח
17 המיוחסת למרשו.

18

19 בפרק 'סוף דבר' בסיכומי חוזר ב"כ הנאשם 1 ומכוון את טיעוניו לעבירות הללו ועותר לזיכוי מרשו
20 מהן מחמת הספק.

21

22 משכך, אין ולא יכולה להיות מחלוקת, כי יש להרשיע את הנאשם 1 בעבירות של קשירת קשר לפשע
23 (שוד בנסיבות מחמירות) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; נסיון לשוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב)
24 + סעיף 25 לחוק; החזקת נשק בלא רשות על פי דין ונשיאת נשק בלא רשות על פי דין לפי סעיפים
25 144(א) ו-144(ב) לחוק, בהתאמה.

26

27 בהקשר זה ראוי להפנות לסעיף 104 לסיכומי ההגנה שם מסכים ב"כ הנאשם 1, כי מרשו היה שותף
28 לעבירת נסיון השוד ושותף לתכנונה.

29

30 **עבירת הרצח**

31

32 התביעה הגישה לביהמ"ש את סרטי האבטחה של המרכול, המתעדים הגעתו של אופנוע ועליו שני
33 רוכבים, אל הרמפה האחורית שלו.

34

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 הרוכב שנהג באופנוע נראה לבוש במכנסי גיינס ומעיל שחור. הרוכב שישב מאחוריו נראה לבוש
2 במכנסי טרנינג שחורים עם פסים לבנים בצדדים, ומעיל שחור (להלן: "הרוכב השני"). שניהם חבשו
3 קסדה.

4
5 אין מחלוקת, כי הרוכב הראשון, שנתפס בכף ליד הקופה הראשית, הוא הנאשם 1, לוי.

6
7 בסרטון נראה הרוכב השני יורד ראשון מהאופנוע וממהר לכיוון הכניסה למרכול ונכנס אליה. לוי
8 נראה מחנה את האופנוע והולך במהירות בעקבותיו. ניתן לראות בסרטון, כיצד מסירים השניים את
9 הקסדות מעל ראשיהם ונותרים עם מסכות גרב שחורות, ובידיהם אקדחים.

10
11 סרט אבטחה נוסף (ת/69) מתעד את הכניסה הראשית של המרכול, מקום בו עמדו המנוח והמאבטח
12 יונייב, וכן את רגע פריצתם של שני הרוכבים אל הכניסה, השתלטותם האלימה על שני המאבטחים
13 ורצח המנוח.

14
15 על אופן השתלטות ועל אשר אירע לאחריה העיד בפנינו המאבטח יונייב. יונייב סיפר בעדותו (עמי'
16 196 לפרוטי' שי 18-31 עד עמי' 197 שי 9-1):

17 "אנחנו עמדנו, אני ויום טוב עמדנו בכניסה. זה היה לקראת סיום העבודה... בזמן הזה
18 נפתחה הדלת ונכנסו שני רעולי פנים, מסכות שחורות והם היו לבושים במדי רוכבי
19 אופנוענים. הם נכנסו, התחילו לצרוח עלינו, להשכיב, ... על הרצפה. והתחילו להרביץ
20 לנו עם הידית של הנשק, בראש. אני התבוננתי באותו רגע הצידה וראיתי את יום טוב
21 שרוע על הרצפה. ואז שניהם התנפלו עלי המשיכו להרביץ לי עם הידית של הנשק וגם
22 אני נפלתי על הרצפה. אני נפלתי ליד רגליו של יום טוב".

23
24 עדותו זו של יונייב סותרת לחלוטין את עדותו של הנאשם 1 בפנינו, לפיה השתלטות לוותה "אולי
25 בדחיפה עם היד... אולי דחפתי אותם שירדו לרצפה" (עמי' 936 ו-954 לפרוטי') וכי הוא לא היכה את
26 המנוח או את יונייב, ואם היתה מכה, הרי שזו היתה מצדו של הרוכב השני (עמי' 899 לפרוטי'). מנגד,
27 נתמכת עדותו של יונייב בסרטי האבטחה שתעדו את רגע ההשתלטות (ת/69).

28
29 על אשר אירע לאחר מכן המשיך והעיד יונייב בעמי' 196 לפרוטי' שי 21 ואילך. לדבריו הוא איבד את
30 הכרתו לרגע ולאחר מכן שמע קול יריה ופקח את עיניו. כאשר הביט הצדה, ראה את אחד הבחורים
31 עומד עם שני אקדחים, אחד שחור ואחד כסוף, ומכוון אותם לעבר ראשו של המנוח. יונייב מתאר
32 בעדותו כי הבחין שנשקו של המנוח לא היה עימו, איתו או בסביבתו, והוא הבין, כי הנשק השחור
33 שהיה בידי רעול הפנים, הינו נשקו של המנוח. בהמשך עדותו סיפר, כי אותו רעול פנים רץ לעברו,
34 והחל להכותו באמצעות אקדחו ובאמצעות ידיו, והוא ציווה עליו להרים ידיים, ולא הוא יחרוג

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 אותו. יונייב מתאר כיצד רצה לקחת את נשקו אולם אותו רעול פנים הבחין בכך, רץ לעברו, ושאל
2 אותו האם יש ברשותו אקדח, ואם כן – שימסור לו אותו, אולם יונייב השיב לו, כי אין ברשותו נשק.
3 יונייב מתאר, שאותו רעול פנים החל לנוע מכיוון דלת הכניסה אל כיוונו, נראה היה, כי הוא מתכוון
4 להיכנס אל תוך המרכול, אך משהבחין כי אנשים יוצאים משם בריצה, נמלט מהמקום, כשבדידיו שני
5 האקדחים. בשלב זה, קם יונייב על רגליו, שלף את נשקו, והחל לירות לכיוון הדלת. המשטרה
6 שהגיעה למקום הורתה לו לחדול מהירי, ופינתה אותו לבית החולים לקבלת טיפול רפואי בשל
7 פגיעת הראש ממנה סבל.
8
9 מעדותו זו של יונייב לא ניתן ללמוד אם הנאשם 1 עמד בסמוך לרוכב השני – שאין מחלוקת שהוא
10 שירה במנוח – וצפה ברצח. באין עדות ראייה ישירה לענין זה, טוען ב"כ הנאשם 1, כי הירי של הרוכב
11 השני במנוח היה אחרי שמרשו עזב את הכניסה למרכול ונכנס פנימה, לעבר הקופה הראשית.
12 בהקשר זה מעיד הנאשם 1, כי הכניסה למרכול לא לוותה כלל ביריות וכי רק אחרי שהשתלטו עליו
13 בתוך המרכול, שמעו יריה, כך שהירי במנוח היה רק אחרי שהשתלטו עליו (עמ' 599 לפרוט').
14
15 לתמיכה בטענתו זו מפנה ב"כ הנאשם 1 לסרטון האבטחה ת/69 וטוען, כי ניתן להבחין בריצתו של
16 מרשו אל תוך המרכול שעה ששני המאבטחים היו בחיים, על הרצפה, בהשגחתו של הרוכב השני.
17 מנגד טוען ב"כ המאשימה, כי הסרטון דווקא מתעד את רגע הרצחו של המנוח בידיו של הרוכב השני
18 אל מול עיניו של הנאשם 1 וכי רק לאחר הלחיצה על ההדק, פנה הנאשם 1 בריצה אל תוך המרכול.
19
20 לדידנו, שאלת נוכחותו או אי נוכחותו של הנאשם 1 ברגע הלחיצה על ההדק אינה מעלה ואינה
21 מורידה מאחריותו כמבצע בצוותא של עבירת הרצח של המנוח.
22
23 ככלל, עבירת הרצח במזיד תוך ביצוע עבירה אחרת (לפי ס"ק 300(א)(3) לחוק העונשין) זנה בהמתת
24 אדם תוך ביצוע עבירה או תוך הכנה לביצועה או כדי להקל על ביצועה, כשהיסוד הנפשי המחויב בה
25 הוא יסוד נפשי של "מזיד". הדיבור "מזיד" לא הוגדר בחוק העונשין במסגרת תיקון מס' 39, אשר
26 קבע הגדרות חדשות של היסוד הנפשי בעבירה (רי' סעיף 20(א) לחוק). לכך נזקק תיקון מס' 43 של
27 חוק העונשין, אשר הוסיף לחוק העונשין את סעיף 90א, שכותרתו היא "פרשנות הדין בדבר היסוד
28 הנפשי שבעבירה". במילים אחרות – הסעיף עורך התאמה בין ההגדרות החדשות ליסוד הנפשי לבין
29 לשונן של העבירות הספציפיות. ולעניינו, סעיף 90א(1) קובע, כי מקום בחיקוק בו היסוד הנפשי בא
30 לידי ביטוי במונח "זדון" או "מזיד" – יהיה היסוד הנפשי הדרוש להתהוות העבירה – מודעות,
31 כאמור בסעיף 20(א) רישא, ולעניין תוצאת המעשה הנמנית עם פרטי העבירה – גם "פזיזות".
32
33 הפסיקה פרשה את היסוד הנפשי הנדרש לעניין היסוד התוצאתי (מוות) שבסעיף 300(א)(3) על יסוד
34 סעיפים 20(א) ו-90א לחוק העונשין כ"מודעות לאפשרות הגרימה של המוות ופזיזות באשר לתוצאה
35 זו". נמצא, כי להבדיל מה"כוונה" הנדרשת בסעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, די לצורך ס"ק (א)(3)

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 בצפיות מראש מצד העבריין של אפשרות גרימת המוות, להבדיל מפגיעה גופנית, והתנהגות לא
2 אכפתית מצידו (אדישות) לנוכח תוצאה צפויה זו (ר' לענין זה בע"פ 4389/93 יוסף מרדכי נ' מדינת
3 ישראל, פ"ד נ(3)239, 247-246, להלן: "פרשת מרדכי" וכן בע"פ 2948/03 אולג ברזובסקי נ' מדינת
4 ישראל, פדאור 162(15)05, להלן: "פרשת ברזובסקי").

5
6 לצורך הוכחת המרכיב האמור, בדבר צפיית תוצאת המוות, ניתן להיעזר ב"חזקת המודעות"
7 שמשמעה הוא, כי על פי נסיבות העניין, אדם מודע למשמעות התנהגותו מבחינת טבעה הפיסי
8 ואפשרות גרימת התוצאות הטבעיות העשויות לצמוח ממנה (ר' ע"פ 3398/91 סמי כהן נ' מדינת
9 ישראל, פ"ד מז(3)406 ובפרשת ברזובסקי המוזכרת לעיל).

10
11 בענייננו, הנאשם 1 היה מודע בפועל לאפשרות גרימת מותו של המנוח והיה אדיש לתוצאה זו.
12 מודעתו נתגבשה החל מן הרגע בו קשר את הקשר עם הרוכב השני ועם אחר או אחרים לבצע שוד
13 אלים במרכול תוך שימוש בנשק חם, כפי שאכן בוצע בפועל. נאשם 1 ידע היטב, כי בפתח המרכול
14 ניצבים מאבטחים חמושים והוא הגיע, יחד עם הרוכב השני, חמוש באקדח טעון בתחמושת חיה
15 ומוכן לירי. לא מדובר אפוא בנשק לצורכי הגנה או הרתעה כפי שציין נאשם 1 במהלך עדותו. עצם
16 הצטיידותם של הנאשם 1 והרוכב השני באקדחים מלמד, כי הם סברו שיהא צורך לעשות שימוש
17 בהם על מנת להביא להצלחת המשימה שרקחו. על האדישות וחוסר האכפתיות של נאשם 1 לתוצאה
18 הטרגית העשויה לבוא, תוך כדי ביצוע שוד אלים, ניתן ללמוד מדבריו שלו עצמו בעדותו בבית
19 המשפט. בחקירתו הנגדית, עמוד 948 לפרוטוקול שורה 18-19, מאשר הנאשם 1, כי הוא והרוכב
20 השני ידעו שהשומרים העומדים בפתח חמושים, וכי היה אדיש לכך אם האקדחים טעונים אם לאו
21 (עמ' 963 לפרוטוקול שורה 5). כשהתבקש להסביר מה חשבו הוא והרוכב השני, ומה תכננו שעה
22 שנטלו עמם נשק חם, ענה: "גורם ההפתעה" והשיב כי הם היו בורחים אם המאבטחים היו יורים
23 עליהם. תשובה זו עומדת בסתירה לעובדה כי הוא והרוכב השני הגיעו עם אקדחים טעונים ומוכנים
24 לירי, שכן לצורכי הרתעה יכלו להסתפק באקדחי צעצוע. יצוין כי בניגוד לדבריו של הנאשם 1 נעשה
25 שימוש בפועל בכלי הנשק שהיה בידו ובידי הרוכב השני, הן בעת הכניסה למרכול והן לאחר שנכנס
26 אל הקופה הראשית, וזאת על פי עדותם של עדי הראיה במקום בפנינו.

27
28 חקירתו של הנאשם 1 בעמ' 963-961 לפרוט' מלמדת איפוא על קיומה של המודעות האמורה ודבריו
29 כי "הייתי אדיש לכך אם הנשק טעון או לא טעון" (עמ' 963 לפרוט' שי 5) מלמדת על מצבו הנפשי
30 באשר לתוצאה. בנסיבות אלה, היסוד הנפשי הנדרש נלמד לא רק מכח החזקה האמורה אלא גם
31 מתוך דבריו המפורשים של הנאשם 1.

32
33 נוכח נסיבות המתנו של המנוח - הן תוך ביצוע עבירת השוד והן כדי לאפשר ביצוע השוד, ונוכח
34 הקביעה, שהנאשם 1 היה מודע לאפשרות של גרימת המוות כתוצאה ממעשיו ומעשה שותפו וכי
35 גילה פזיזות ואדישות לגבי תוצאה זו, הרי שניתן לומר בוודאות, שנתקיימו בו כל מרכיבי עבירת

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 הרצח על פי סעיף 300(א)(3) לחוק העונשין, הן המרכיב העובדתי (בהיות התנהגותו שגרמה למות
2 המנוח נלווית לביצוע של עבירה אחרת – עבירת השוד) והן היסוד הנפשי.

3
4 אמנם הנאשם 1 לא ירה במנוח. עם זה, אחריותו לרצח, מכח סעיף 300(א)(3) לחוק נגזרת מהיותו
5 מבצע בצוותא, לפי סעיף 29(א) ו – (ב) לחוק.

6
7 מבצע עבירה לפי סעיף 29(א) הוא "לרבות מבצעה בצוותא או באמצעות אחר". סעיף 29(ב) קובע:
8 "המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה
9 מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר".

10
11 הוראה זו מעניקה למונח "מבצעים בצוותא" משמעות רחבה לפיה ניתן לכלול במעגל המבצעים
12 משותף שלא ביצע בעצמו את כל היסודות העובדתיים של העבירה, ככל שהוא מהווה חלק מהותי
13 מהגשמתה של התוכנית העבריינית ומצוי במעגל הפנימי של העשייה – אפילו אם לא ניתן לקבוע
14 באופן נחרץ מה היה חלקו בביצוע (ע"פ 5671/07 סולימאן תראבין נ' מדינת ישראל (טרם פורסם,
15 ניתן ביום 29.12.09, להלן: "פרשת תראבין"). מבחינת היסוד הנפשי נדרש, כי לכל אחד מהמבצעים
16 בצוותא יהא היסוד הנפשי של העבירה אותה הם מבצעים וכן נדרש, כי הם יהיו מודעים לכך שהם
17 פועלים בצוותא.

18
19 באשר לטיבו של המבצע בצוותא ולהגדרת אחריותו קובע הנשיא ברק בפרשת מרדכי (שם) את
20 הדברים הבאים:

21
22 "... המבצעים בצוותא משמשים גוף אחד לביצוע המשימה העבריינית. כולם עבריינים
23 ראשיים. האחריות של כל אחד מהם ישירה. כל אחד מהם נוטל חלק בביצוע העיקרי של
24 העבירה. תרומתו של כל אחד מהמבצעים בצוותא היא פנימית "כל אחד מהם הוא חלק
25 מהמשימה העבריינית... לעניין האחריות בצוותא "אין נפקא מינה אם כל המעשים נעשו
26 ביחד או נעשו מקצתם בידי אחד או מקצתם בידי אחר (סעיף 29 (ב) לחוק העונשין) אכן
27 לעניין הביצוע בצוותא יתכן חלוקת עבודה בין העבריינים באופן שהם יפעלו במקומות
28 שונים ובזמנים שונים, ובלי שכל אחד מהם ביצע את העבירה, ובלבד שחלקו הוא מהותי
29 להשגת התוכנית המשותפת. אחדות המקום והזמן אינה חיונית ובלבד שחלקו של כל אחד
30 מהם הוא חלק פנימי של המשימה העבריינית...
31

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

אכן –

- 1
2 "המבצע בצוותא תורם את תרומתו לאירוע העברייני רב המשתתפים מתוך יחס נפשי של
3 יוצר העבירה ... הוא רואה את עשיית העבירה כעניינו הוא ולא של אחר (פלר בספרו
4 הנ"ל, בעמוד 196).
5 למבצע בצוותא שליטה פונקציונלית, יחד עם האחרים, על העשייה העבריינית
6 והתפתחותה. הוא אדונה... הוא חלק מתבניתה המשותפת..."
7
8 בענייננו נאשם 1 הוא שותף מלא של הרוכב השני בביצוע מעשה השוד ואגב כך למעשה הרצח.
9 התכנון היה של שניהם, כגוף אחד, יחד עם אחר או אחרים. הם יצאו לביצועו כשהם רכובים על
10 אופנוע גנוב, הצטיידו מבעוד מועד בכובעי גרב ובאקדחים גנובים טעונים בתחמושת חיה תוך שהם
11 מודעים לתוצאה אפשרית של מות אדם במהלך השוד. הנאשם 1 נטל חלק פעיל בביצוע ניסיון השוד.
12 נוכחותו בזירה הייתה נוכחות אקטיבית המלמדת כי הוא עומד לצידו של הרוכב השני שירה במנות.
13 דבריו, בחקירתו הנגדית (עמוד 992 לפרוטוקול) כי לא התכוון כלל מראש לעשות שימוש באקדח וכי
14 הוא היה לצורכי הפחדה איננה עולה בקנה אחד עם השימוש שהוא עשה באקדחו לצורך ביצוע חלקו
15 בשוד כעולה מהעדויות שהונחו בפנינו. תוצאת הרצח של יום טוב דואק ז"ל הייתה, איפוא, תוצאה
16 מסתברת של קשירת הקשר לביצוע שוד וניסיון השוד עצמו. אומר על כך, בנסיבות דומות, ביהמ"ש
17 העליון בע"פ 35/89 פרוספר לוגסי ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד מו (1) 235, שם אושרה עבירת רצח
18 אגב ביצוע עבירת שוד לצורך העלמת ראיות על פי הוראות סעיף 300 א' (3). בפסק דין זה מצוטט
19 הנשיא (דאז) אגרנט כאומר:
20
21 "... כאשר שני בני אדם באים יחד במטרה לבצע שוד מזויין, הרי ברור שלעניין זה נלווית
22 גם המשימה להבטיח מיד עם השלמת המשימה את מנוסתם המוצלחת, וכך גם ברור,
23 שהנשק שיסאו עימם נועד לא רק לביצוע השוד אלא גם להבטחת המנוסה. הבטחת
24 המנוסה כוללת גם את העלמת זהות השודדים מעיני הגורמים המופקדים על אכיפת
25 החוק, שיבואו לחפש אחריהם, כתוצאה ודאית של הפשע. בכגון דא, הפעלת הנשק לצורך
26 השוד ולצורך סילוק כל התנגדות והבטחת המנוסה או טשטוש עקבות, כרוכים ושזורים זה
27 בזה. כפי שניתן לראות יריה אפשרית בעובר אורח ברחוב המנסה לעכב את העברייני לאחר
28 ביצוע העבירה כתוצאה מסתברת כתוצאה משוד אלים בו תוכננה הצטיידות בנשק קטלני,
29 כך גם אין נפקא מינה אם עובר האורח המנסה לחסום דרכו של העברייני הבורח נהרג
30 כתוצאה משימוש בכלי שהוכן מראש או נדקר מסכין המזדמנת לידי הבורח בנסיבות
31 העניין. הקובע בכגון דא הוא ההסכמה המשותפת לבצע עבירה פלוגית ולהבטיח הצלחתה,
32 ואין צורך, לפי משפטנו, כי היריה מן האקדח או הדקירה בסכין יהיו בגדר התכנון
33 המוסכם מראש, די בכך שנובע מהראיות כי העברייני השני היה מודע לכך שיש הצטיידות
34 באקדח, ושיש להבטיח את הצלחה במידת הצורך באלימות וכמובן שיש רצון למנוע את

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 גילוי העבריינים ומעצרים. הווה אומר, יש נכונות עקרונית להבטיח הצלחת המשימה תוך
2 שימוש בכוח אלים שנועד להשתיק או לסלק כל התנגדות."

3
4 לטענת ההגנה, הנאשם 1 חוסה תחת הוראת סעיף 34 א' לחוק ומבקש לזכות את מרשו משום
5 שבנסיבות העניין לא ניתן היה לצפות ממנו להיות מודע לאפשרות עשייתה של עבירת הרצח כעבירה
6 שונה או נוספת לעבירה העיקרית.

7
8 אין לקבל טענה זו.

9
10 נאשם 1 פעל בצוואת חדא עם הרוכב השני כגוף אחד הוא איננו חוסה תחת הוראת סעיף 34 א'
11 לחוק, שכן בהסכמתו להשתתף בשוד אלים, חמוש בנשק חם נטל סיכון שהרג אדם עלול להתבצע.
12 הוא היה אדיש לכך. הנאשם 1 חבר לרוכב השני לביצועה של משימה עבריינית משותפת והיה לו
13 תפקיד מוגדר בביצועה כפי שניתן לראות מסרטוני מצלמות האבטחה. לפיכך, גם אם נאשם 1 לא
14 גרם במישרין למותו של המנוח, הרי שהוא פעל בצוואת חדא עם הרוכב השני והיה מודע לאפשרות
15 מותו. לפיכך נושא הוא באחריות ישירה מכוח דיני השותפות והעובדה, כי הרוכב השני היה זה שלחץ
16 על ההדק איננה משנה.

17
18 וכך מפרש כבוד הנשיא ברק את הסעיף הנ"ל בפרשת מרדכי הנ"ל:

19
20 "סעיף זה עוסק באחריות שותפים, מקום בו אחד השותפים ביצע עבירה שונה או נוספת
21 לזו שתוכננה מראש. הנחת היסוד הינה אפוא זו, כי התכנון המקורי לא כלל ביצועה של
22 אותה עבירה שבוצעה הלכה למעשה. מכאן, שאם עבירה פלונית נכללה מראש בתכנון
23 המקורי, אין הוראת הסעיף חלה כלל. לעניין אי-תחולתו של סעיף 34 לחוק העונשין, אין
24 נפקא מינה אם עבירה פלונית עמדה במרכז התכנון הפלילי, או אם עבירה זו נצפתה
25 כאפשרות העשויה להתרחש, גם אם היא אינה עומדת ביסוד התכנון הפלילי וגם אם
26 העבריינים היו אדישים כלפי התרחשותה. אכן, עבירה היא "שונה" או "נוספת", רק
27 כאשר זו לא נצפתה בתכנון המקורי, ואילו אדם מן היישוב יכול היה להיות מודע
28 לאפשרות התרחשותה. כאשר עצם ביצועה של עבירה היה צפוי בתכנון המקורי, אין
29 לראות בה עבירה שונה או נוספת, והאחריות בגינה תיקבע על-פי דיני השותפות הרגילים
30 (ראה גור-אריה, במאמרה הנ"ל, במשפטים כד, בעמ' 50). עמד על כך פרופ' פלר, בציננו:

31 ... השותף חייב להיות בלתי מודע בשעת תרומתו לעבירה המקורית, לאפשרות התרחשות
32 הסטייה. שאם לא כן, והוא היה מודע לכך, העבירה השונה או הנוספת חדלה מלהיות
33 סטייה בעיניו, והוא תורם להתרחשותה מתוך מחשבה פלילית כשותף, במעמד זהה
34 למעמדו כנוגע לעבירה המקורית, ועליו לשאת באחריות הפלילית לאירוע העברייני כולו,

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 לפי בללי השותפות" (פלר, בספרו הנ"ל, בעמ' 338; צוטט בהסכמה בע"פ 35/89, [12]44)
2 הנ"ל, בעמ' 252).

3 ...נמצא, כי יש מקום להבחין בין המצבים הבאים: מקום שעבירה פלונית היא חלק
4 מהתכנון המקורי, האחריות בגינה היא על-פי דיני השותפות הרגילים - ובמצבים
5 בצוותא, השותפות הישירה בגדריו של סעיף 29 לחוק העונשין - ואין תחולה להוראת
6 סעיף 34 לחוק העונשין. הוא הדין אם עבירה פלונית אינה חלק מהתכנון המקורי, אך
7 העבריינים היו מודעים לאפשרות עשייתה. גם במקרה זה אין תחולה להוראת סעיף 34
8 לחוק העונשין, והאחריות בגין אותה עבירה תיקבע על-פי דיני השותפות הרגילים (ראה
9 פרשת לוי [9], בעמ' 550). מקרה שלישי הוא זה שבו עבירה פלונית אינה חלק מהתכנון
10 המקורי, ואף אין לגביה מודעות בדבר אפשרות עשייתה. עם זאת, אדם מן היישוב יכול
11 היה להיות מודע לאפשרות עשייתה. אפשרות זו - והיא היחידה - נדונה בסעיף 34 לחוק
12 העונשין. לולא הוראה זו, לא היה מקום להטיל אחריות פלילית על השותפים לתכנון
13 המקורי בגין אותה עבירה נוספת. בא סעיף 34 לחוק העונשין ומרחיב את תחום
14 האחריות. המקרה הרביעי הוא זה שבו העבירה הנוספת אינה חלק מהתכנון המקורי, אין
15 לגביה מודעות (בפועל) באשר לאפשרות עשייתה, ואדם מן היישוב לא יכול היה להיות
16 מודע (בכוח) באשר לאפשרות עשייתה. במצב דברים זה אין תחולה להרחבת האחריות
17 הקבועה בסעיף 34 לחוק העונשין. בהיעדר מקור אחר לאחריות לא תוטל אחריות על
18 השותפים בגין עבירה שונה או נוספת זו." (שם, בעמוד 253-254).

19 כעולה מפרשה זו תחולתה של הוראת סעיף 34 א' לחוק עניינה רק במקרה ובו העבירה הנוספת
20 איננה חלק מהתכנון המקורי, כשאין לגביה מודעות בפועל בדבר אפשרות עשייתה, אך עם זאת אדם
21 מן היישוב יכול היה להיות מודע לאפשרות עשייתה. ככל שלא הייתה מודעות לביצועה של העבירה
22 הנוספת לא בפועל ולא בכוח, לא תוטל אחריות על השותפים בגין העבירה הנוספת. מנגד, על מנת
23 שהאחריות בגין העבירה הנוספת תקבע על פי דיני השותפות הרגילים, די בכך שהעבירה הנוספת
24 נצפתה כאפשרות העשויה להתרחש, גם אם היא איננה חלק מהתכנון הפלילי הנוגע לעבירה
25 העיקרית, והעבריינים היו אדישים כלפי התרחשותה. משכך אושרה בפרשה זו הרשתה של השותף,
26 בעבירת הרצח לפי סעיף 300 א' (3) לחוק.

27
28
29 זו התוצאה גם במקרה שבפנינו. הנאשם 1 נטל עמו נשק חם בטרם יצא לבצע את השוד האלים. הוא
30 היה מודע בפועל, מאחר שהשתתף בעצמו בשוד, לאפשרות כי במהלכו עלול אדם לקפח את חייו.
31 הוא היה אדיש לאפשרות הזו. נוכחותו בזירה לא הייתה מקרית. הוא גילה מעורבות אקטיבית.
32 הנאשם 1 סייע לרוכב השני להשתלט על המאבטחים (הוא העיד על כך בעמוד 954 לפרוטוקול שורות
33 12-21), ולא שלל במהלך עדותו כי צעק תוך כדי ריצתו לקופה הראשית "כולם על הרצפה כל מי שזז
34 מתי" (עמ' 964 לפרוטוקול שורות 12-14). נסיונו של בא כוחו למעט את חלקו של מרשו בעבירה

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 הנוספת בטענה, כי הוא לא היה בזירת הירי איננה במקומה, שכן מרשו נכה, נוכחות אקטיבית,
2 בזירת השוד שבה בוצע הרצח.

3
4 למקרים דומים בהם הורשעו מבצעים בצוותא בעבירת רצח, בנסיבות דומות למקרה שבפנינו ראו
5 נא ע"פ 4172/06 אלטראבין עצאם נ' מדינת ישראל (לא פורסם), שם הורשע נאשם אחר, ברצח על פי
6 דיני השותפות, במהלך ניסיון לשדוד חנות, הגם שהוא לא זה שירה במנוח, וכן ע"פ 3006/96 מאטיס
7 נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), שם הורשע המערער על אף שבשלב ההמתה הצטמצמה מעורבותו
8 הפיזית לנוכחות בלבד, תוך הפניית הזרקור למעורבות האקטיבית של המערער בשלב ההשתלשות
9 על קורבן הרצח, דבר המלמד על נוכחות אקטיבית להבדיל מנוכחות סתמית. כך לאחרונה גם
10 בפרשת תראבין שם צוטטו דברי ביהמ"ש בע"פ 4224/98 סילגזו נ' מדינת ישראל, פ"ד נו (5) 529,
11 לפיהן המבצע בצוותא יהא אחראי לעבירה המיוחסת לו בכתב האישום גם אם ביצועה חרג מהכוונה
12 המקורית של השותפים: "אכן, הבוחר להשתתף כמבצע בצוותא בביצוע של עבירה מקורית... חייב
13 להביא בחשבון את העובדה שהדברים עלולים להסתבך, והוא עלול למצוא עצמו מעורב גם בעבירה
14 נוספת... שאינה בשליטתו".

15
16 הנסיון לרצח

17
18 אין ולא יכולה להיות מחלוקת, כי נורה כדור לעבר סופייב. גם ב"כ הנאשם 1 אינו חולק על כך.
19 המומחית אסיה וינקורוב, ממעבדת סימנים וחומרים, המחלקה לזיהוי פלילי בדקה, את האימונית
20 והחולצה שלבש סופייב בליל האירוע (להלן: "שתי החולצות") ועל פי ממצאיה, כפי שעולה מחוות
21 דעתה (נר: ת 136/06) היו בחולצות "חורים 1 ו-2 שבאימונית מס' 1-א מתאימים במיקומם לחורים 3
22 ו-4 שבחולצה מס' 1-ב'. לדעתי, קיימת סבירות גבוהה שקליע אחד יצר את כל החורים הנ"ל.
23 לדעתי, קיימת סבירות גבוהה מאד שבעת הירי היה מגע (הצמדה מלאה) בין קצה הנשק היורה
24 לבין החולצה מס' 1-א'. אפשרי שהמרחק ממנו נורה הקליע שגרם לפצע או הפצעים שנדגם
25 באמצעות גיליון הטפט הדביק מס' 2 נורה ממרחק הקטן ממטר וחצי לערך".

26
27 אין גם מחלוקת, כי הכדור שנורה, נורה מהאקדח שהיה בידיו של הנאשם 1.

28
29 על אשר אירע בתוך המרכול, ליד הקופה הראשית, בכלל, ובנוגע לירי המדובר בפרט, העידו מספר
30 עדי ראיה ביניהם סופייב עצמו.

31
32 סופייב העיד בבית המשפט, כי בזמנים הרלוונטים לכתב האישום הגיע אל המרכול על מנת לאסוף
33 את אשתו שעובדת כאחראית קופה ראשית. בעודו, יושב בלובי וממתין שאשתו תסיים את
34 משמרתה, נשמע קול ירייה, וכל האנשים החלו לברוח. הוא הבחין בשודד באזור הקופה הראשית,
35 רץ לעברו והיכה בו, כשהיה מאחוריו. לדבריו, "נתתי לו מאחורה בום, והוא הסתובב, לא יודע

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 עשה כמה סיבובים. ברחתי מאקדה והיה לי חור פה". סופייב מבהיר בעדותו, כי הוא עצמו לא נפגע
2 וכי הכדור עבר דרך חולצתו והותיר בה קרע. סופייב מציין בעדותו, כי אחיו, ישראל סופייב ואהרון
3 ביבלורי סייעו לו להשתלט על לוי. בחקירתו הנגדית מאשר סופייב כי היריה נורתה תוך כדי המאבק
4 בינו ובין הנאשם 1 (עמ' 60 לפרוט' ש' 21-28). כן העידו עובדים נוספים של המרכול.
5

6 ישראל סופייב, עובד המרכול, היה מבין העובדים אשר סייעו לסופייב, אחיו, להשתלט על לוי.
7 בהודעתו במשטרה סיפר, כי בליל האירוע ישב עם כמה מהעובדים בקפיטריה, כשלתע נשמעו יריות
8 וצעקות של אישה מכיוון הכניסה הראשית. הם רצו לכיוון הכניסה הראשית, ובאותו רגע הגיחו
9 מולם שני בחורים שנשאו בידיהם אקדחים. לדבריו, לבחור אחד היה אקדה אחד בידו, ולבחור השני
10 היו שני אקדחים בידיו. ישראל מספר כי הוא והעובדים, שהיו עימו, נסוגו אחורה משום שפחדו
11 ובאותו זמן רץ אחד מהשודדים לכיוון הקופה הראשית. ישראל מתאר את רגעי ההשתלטות על לוי,
12 לדבריו " ואז אחד מהם אחד מהם רץ מהצד השני של הקפיטריה לכיוון קופה ראשית. הוא רץ,
13 נכנס, ואז השומר בקופה הראשית, אהרון, תפס אותו בדלפק. אחרי כמה שניות אני שומע צעקות
14 "מישה, מישה". ואני רצתי לקופה כדי לעזור לאח שלי. אני ראיתי את אחי תופס את היד בלי
15 האקדה של השודד. הוא לא הצליח לדרוך את האקדה מחדש, שעוד פעם כדור יצא ואז אני תפסתי
16 לו עם היד את האקדה ושלפתי את האקדה מהיד שלו והבאתי לו בראש מכה עם האקדה. הוא ...
17 לא מובן), ונפל על הרצפה והיה דם. הוא קיבל כמה ... (לא מובן) מהחברה עד שבאה משטרה)" (ר'
18 ני 19 עמ' מ 1, ש' 19-9)

19
20 אהרון ביבלורי העיד בבית המשפט, כי הוא עובד במרכול כאחראי על מחלקת הבובות. אהרון תיאר
21 את הדקות, שבמהלכן נכנס לוי למרכול. לדבריו, הוא עמד בקופה הראשית, והבחין שמישהו נכנס
22 דרך דלת הכניסה ורץ ישירות אל עבר הדלפק הראשי, במקום שבו היה מונח שק הכסף. אהרון,
23 מתאר, שמישהו (מיכאל סופייב), שעמד מאחורי השודד ניסה להשתלט על השודד, ואז הוא שמע שתי
24 יריות. לדבריו סופייב ולוי נאבקו מחוץ לדלפק, וכשפסקו היריות, הוא הבין, שנגמרו לשודד
25 הכדורים, ורק אז הוא העז להתקרב. לוי היה שכוב על הרצפה והוא התיישב עליו על מנת שלא יוכל
26 לזוז. מישהו תיאר, כי בזמן שהוריד את מסיכת הגרב מפניו של לוי, הוא נשך את אצבעו (ר' פרוטוקול
27 מיום 5/3/08 עמ' 77-80).

28
29 איציק מור, מנהל מחלקת משקאות במרכול, העיד, כי עובר לניסיון השוד, הוא ישב בחברת מספר
30 מנהלים נוספים בקפיטריה, כשלתע נשמע רעש גדול. הנוכחים רצו לכיוון הכניסה למרכול, אולם
31 נעצרו ליד דוכן הסיגריות למשמע יריות. איציק מתאר בעדותו, כי הם הבחינו בשני שודדים רעולי
32 פנים. שודד אחר (לוי) נכנס הישר אל הקופה הראשית, בעוד שהשודד השני ירת לכל עבר. רודי בן
33 יוסף, מנהל המרכול, ביקש מהם שיחדלו לירות ושייקחו את הכסף. לדבריו, סופייב החל לרוץ אחר
34 לוי שנכנס לקופה הראשית, אהרון וישראל הצטרפו אליו, ויחדיו הם התנפלו עליו. איציק מספר

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 בעדותו, כי ישראל לקח מלוי, שירה לכל עבר, את הנשק בו ירה וכיוון אותו לעברו של השודד השני.
2 אותו שודד קילל את ישראל וברח (רי פרוטוקול מיום 5.3.08, עמ' 73-70)

3
4 המנהל, רודי בר יוסף, נכח במרכול בזמן האירוע. בהודעתו במשטרה סיפר, שבשעה 1:30 לפנות
5 בוקר לערך, שעה שישב עם כמה מעובדי המרכול בלובי שממול לקופאית, שמע לפתע רעש חריג
6 מכיוון הכניסה למרכול. לנוכח הרעש, הוא החל לרוץ, ביחד עם עובד נוסף בשם דני, לכיוון הכניסה
7 הראשית, ואז הבחין ברעול פנים שעמד בתוך המרכול, בצמוד לכניסה, וכיוון אליהם שני אקדחים,
8 אשר הוחזקו בכל אחת מידי. רודי מתאר בהודעתו כי אותו רעול פנים החל לירות, וכתגובה לכך הם
9 נשכבו על הרצפה. לאחר כמה שניות, ראה רודי שאותו רעול פנים בורח ולכן קם על רגליו. למשמע
10 יריות מאזור הקופות, החל רודי לרוץ אל תוך המרכול והבחין במאבטח אהרון, במישה סופייב
11 ובישראל סופייב מחזיקים בשודד אחר (לוי) "תופסים לו את האקדח, והתנפלנו עליו כולם והשכבנו
12 אותו על הרצפה והחזקנו בו עד שמשטרה באה" (רי ת/235).

13
14 לריסה שוטשוילי, משמשת כבודקת עגלות בכניסה הפנימית של המרכול, ועבדה במשמרת במועד
15 האירוע. בהודעתה במשטרה מתארת לריסה את שראתה, "עמדתי בכניסה ליד הקופות של
16 המרכול ושמעתי רעש כאילו נשבר זכוכית משהו כזה לא הבנתי מה ורציתי להגיד למנהלים שיש
17 רעש בחוץ הסתכלתי לכיוון הכניסה הראשית ופתאום ראיתי בחור עם מסיכה על הפנים ונשק
18 בצבע כסף רץ לכיוון שלי והוא עם הידיים מכוון את הנשק לכיוון שלנו וצועק "אחורה אחורה"
19 ומתי זה אני ראיתי אני ברחתי לתוך המרכול עד הסוף לכיוון המחסן ושמעתי פעמים בום בום של
20 האקדח ואני חשבת שהוא לא לבד בגלל הרעש. במחסן היו העובדים של הדגים אני צעקתי
21 להם שמישהו נכנס למרכול עם נשק ונכנסו כולם בפנים וסגרנו דלת וזה היה 5 דקות שעמדנו שם
22 ואחר כך פתחתי דלת והסתכלתי בחוץ ורציתי לצאת כי שם היו בחורות שלנו ואז חזרתי לקופה
23 ראשית וכבר ראיתי שהבן אדם היה ברצפה" (רי ת/235, עמ' 1 שי 13-2). לריסה אישרה את הודעתה
24 במשטרה בעדותה בבית המשפט (רי שם, עמ' 96-95).

25
26 לריסה ברקסנוב, עובדת גם היא, כבודקת עגלות בכניסה הפנימית של המרכול, והיא עבדה שם
27 בשעות הרלבנטיות לאירוע נשוא כתב האישום. לדבריה, במהלך משמרתה, היא שמעה לפתע רעש
28 מכיוון הכניסה הראשית. היא הבחינה באדם רעול פנים, שהחזיק אקדח וצעק לעבר האנשים
29 מסביבו לשכב על הרצפה, ולא, הוא יהרוג אותם. העדה מתארת כיצד היא נסה לכיוון הקופה
30 הראשית וצעקה לעבר העובדות שהיו שם, לשכב על הרצפה. העדה מתארת בעדותה את תחושותיה
31 ופחדיה, בעיקר לנוכח הצעקות ששמעה והיריות, שלדבריה כוונו לרצפה ועפו חזרה מעלה. העדה
32 מספרת, כי ראתה את השודד מוטל על הרצפה, ושמעה אותו צועק "אמא", ואז היא קמה ממקום
33 מסתורה. (רי עמ' 100-97 לפרוטוקול)

34

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 אינה גורקין משמשת מזה כ-5 שנים כאחראית קופאיות במרכול. בזמן האירוע עבדה אינה
2 במשמרת, ונכחה במרכול. אינה היטיבה לתאר את ההתרחשויות שאירעו אל מול עיניה, בהודעתה
3 במשטרה, כדלקמן:

4
5 "בתאריך 29.3.07 סמוך לשעה 01:30 בלילה הייתי במקום עבודתי ובדיוק הייתי סוגרת קופות
6 והייתי בקופה הראשית מול הקופות בסמוך ליציאה מלובי. לפתע שמעתי ירייה, בהתחלה לא
7 הבנתי שמדובר ביריות, שמעתי שלוש פיצוצים כאלו שדומים ליריות ואחר כך שמעתי עוד פיצוץ
8 אחד וכל זה נישמע מכיוון הלובי..... פתאום שמעתי את אחת העובדות אני חושבת בשם לריסה
9 צועקת "אמא, אמא", וצעקות גם נשמעו מכיוון הלובי, אחרי הצעקות של לריסה סובבתי את
10 הראש שלי שמאלה ואז הבחנתי באהרון שהלך עם הגב אלי ואחריו הבחנתי באדם שהיה רעול
11 פנים שהוא גם נכנס עם הגב לתוך המרכול, ראיתי אותו עדיין מהצד וראיתי שהוא החזיק ביד, לא
12 יכולה להגיד באיזה יד, אקדה בצבע כסף. לא קלטתי בדיוק מה מתרחש ושאלתי איזה סרט
13 מקליטים פה כי עדיין חשבתי שמישהו מהעובדים עושה לנו תרגיל. בשלב מסוים אני ראיתי
14 שאהרון מסתכל עלי במבט מבוהל ואני הבנתי לפי המבט שלו שקורה משהו ואז אהרון צעק לנו
15 "תעזבו את הכסף ותעובו מקופה ראשית", ולאחר מכן, אני ביחד עם סבטלנה וגלינה עזבנו את
16 הקופה הראשית והתחלנו לברוח לחלק הימני של המרכול וסבטלנה ביחד עם עוד בנות הסתתרו
17 בקופה, הם פשוט נשכבו על הרצפה ואני ביחד עם גלינה התחבאנו באזור הקופות הקטנות בחלק
18 פנימי של המרכול, ואז שמעתי עוד שתי יריות ולא ראיתי כי התחבאתי" (ר' ת/239)

19
20 גם מבחינה מדוקדקת של עדויות העדים הנ"ל, לרבות זו של סופייב עצמו, לא ניתן ללמוד, בוודאות,
21 מי לחץ על הדק האקדה. מכל מקום, מעדותו של סופייב עצמו ניתן ללמוד כי היריה נורתה תוך כדי
22 המאבק. גירסה זו תואמת את האמור בתגובתו של הנאשם 1 לכתב האישום לפיה הכדור שנורה –
23 ובלשונו 'נפלט' – נורה במהלך מאבק עם אדם שניסה להשתלט עליו וכי האקדה "לא כוון בשום
24 פנים ואופן לאדם זה". גם מסרטון האבטחה (ת/69) לא ניתן ללמוד אם ידו של הנאשם 1 לחצה על
25 הדק האקדה. ראש הצחי"מ, פקד אהוד דיין, חוזר ומדגיש, בעדותו בפנינו, כי רואים את המאבק אבל
26 את היריה לא רואים (עמ' 859 ש' 18 ואילך).

27
28 עם זה, בחינת גרסתו המשתנה של הנאשם 1 בנוגע לחלק זה של הפרשה, כמו גם סירובו לבצע
29 בדיקת שרידי ירי (פרופינט) על גופו בערב מעצרו (ת/15) מחזקים את המסקנה כי גרסתו לפיה לא
30 נעשה שימוש על ידו באקדה אינה אמת. ונבהיר!

31 כאמור, לוי נלכד ליד הקופה הראשית על ידי סופייב ועל ידי מספר אנשים מקרב עובדי המרכול,
32 ונמסר לידיהם של אנשי המשטרה שהוזעקו למקום, ועצרו אותו. מיד עם מעצרו הובל לוי לטיפול
33 רפואי בבית החולים "שיבא". בצהרי אותו היום, מסר לוי את אמרתו הראשונה בפני חוקר
34 המשטרה, רס"ב סמי אמר (ר' ת/174) אשר ערך את חקירתו הראשונית, וכבר בחקירה זו ניתן
35 להיווכח, כי במענה לשאלות שהוצגו לו בענין השוד והרצח, הירבה לוי לחשיב "אני לא זוכר כלום"

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 (ר' שם, עמ' 1 שי' 10, שי' 12, שי' 16 ועוד...), או כי אינו זוכר כלל כיצד הגיע לבית החולים (שם שי' 18).
- 2 מנגד, כאשר הוצגו ללוי שאלות אינפורמטיביות, שאינן קשורת בהכרח לאירוע עצמו או ליתר
- 3 הנאשמים, כגון שמו, היכן הוא גר, מצבו המשפחתי, עשה שימוש בזכרונו והוא ענה את התשובות
- 4 המתבקשות. (ר' שם עמ' 1, שי' 20, שי' 24). כשהתבקש לוי להסביר הכיצד יתכן, שישנם פרטים שהוא
- 5 זוכר, אך בכל הקשור למעשיו לפנות בוקר אינו זוכר דבר, לא סיפק לוי כל תשובה הגיונית, שיש בה
- 6 הגיון, וכאשר נטען בפניו, כי לפנות בוקר היה מעורב בניסיון לשוד מזוין ורצח אדם, השיב "אתה
- 7 שיכור". וכך, לאורך כל חקירותיו הנוספות, המשיך לוי לטעון, כי אינו זוכר דבר מהאירוע המיוחס
- 8 לו (ר' ת/175, ת/176) עד שבשלב מסוים החל ממלא פיו במים, ושתק בחקירותיו (ר' ת/177, ת/178).
- 9 בתגובתו לכתב האישום הודה הנאשם, כי כשהתכופף כדי לקחת את שק הכסף, "אדם אשר הגיח
- 10 מאחוריו הכה בו בחוזקה באופן שהיה בו כדי לסכן את חייו ובמהלך המאבק כאשר הוא מוחזק
- 11 מאחור ע"י אותו אדם נפלט כדור מאקדחו אשר לא כוון בשום פנים ואופן לאדם זה" (הכוונה
- 12 למאבטח סופייב).
- 13
- 14 בחקירתו הראשית בבית המשפט, מסר לוי גרסה חדשה, אשר ממנה הושמט לחלוטין סיפור הכדור
- 15 שנפלט לכאורה מאקדחו. הגירסה שהושמעה על ידו בחקירתו הראשית הייתה, כי העובדים
- 16 שהשתלטו עליו בזמן שהתכופף לקחת את שק הכסף מהקופה הראשית, נטלו ממנו את האקדח, ורק
- 17 אז נשמעה ירייה. לדבריו, "נכנסתי לקופה בפנים, לקופה שם אז אני לא ראיתי מישהו שתקף אותי
- 18 מאחורה. הרגשתי מישהו שחובט עם משהו בראש אז אינסטינקט הסתובבתי והתחלתי להיאבק
- 19 איתו. הצטרפו עוד איזה שניים, שלושה והצליחו להשתלט עלי הוציאו ממני את האקדח מהיד
- 20 רואים את זה גם בסרט אפשר לראות את זה. אחרי זה אני מעריך שלוש, ארבע, חמש שניות בא
- 21 בחור עם חולצה לבנה עם סכין מטבח גדולה דקר אותי, ניסה לדקור אותי שוב החזיקו אותו לא
- 22 יודע מה אמרו לו. אני כבר פה התחלתי להיות חלש. ותיכף אחרי שמעתי ירייה. הייתי במצב
- 23 שהורידו אותי לרצפה לא ראיתי מה קורה כל כך מסביב ושמעתי עוד ירייה יותר רחוקה ממני.
- 24 בשלב זה עוד הייתי כזה עוד איך שהוא בחושים יותר ממוקדים מאשר בוא נגיד שתי דקות אחרי
- 25 הדקירה. אז עשיתי את התבונה הזאת". (ר' עמ' 896 שי' 31-30, עמ' 897 שי' 8-1) ובהמשך, "אני
- 26 אומר דבר כזה אני לא יודע מי היה שם, מי שלקח ממני את האקדח הוא זה שירה אני לא יודע אם
- 27 הוא ירה מי ירה בדיוק, אני לא יודע להצביע על מישהו אבל כמו שהם באו לפה וטענו שהם לא
- 28 מכירים את אותו אחד שדקר אותי, ניסה לרצוח אותי למרות שהייתי מנוטרל כבר אז בטח שהם
- 29 לא יגידו שאחד מאצלם ירה באקדח, זה מה שאני חושב" (שם, שי' 14-18).
- 30
- 31 לוי דחה בחקירתו הנגדית את הטענה שהוצגה לו לפיה, הוא ירה בסופייב משום שניסה למנוע ממנו
- 32 לקחת את שק הכסף, והדגיש "אני לא יריתי בסופייב ולא באף אחד אחרי" (ר' עמ' 950 שי' 3),
- 33 ובהתייחסו לעדותו של סופייב ולחוות הדעת של המומחית אסיה וינקרוב (ת/136), לפיה מקורו של
- 34 החור בחולצתו שלבש סופייב הינו מפגיעת קליע, השיב "תראה לי בן אדם שלובש טי שירט שאפשר
- 35 לירות בו ויכנס הקליע באיזושהי זווית ולא יפגע בבן אדם, אני רוצה שתדגים על איזה..." (עמ' 950

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 ש' 8-7). לוי חזר וטען, כי עובר לביצוע השוד הוא החזיק ברשותו את האקדת, אשר היה ביזו במהלך
 2 כל האירוע, עד שהוצא מידו לאחר שנתפס. לוי אינו חולק על העובדה, כי נורתה ירייה מאקדתו
 3 במהלך ניסיון השתלטות העובדים עליו, אך לדבריו, לא הוא זה שלחץ על ההדק (עמ' 951 ש' 26-12),
 4 לדבריו, "אני יודע שלקחו ממני את האקדה ושמעתי ירייה קרובה אלי ואח"כ עוד ירייה רחוקה
 5 ממני, זה מה שאני יודע, אני לא יריתי באף אחד... ברוב זריזותו וברוב, כאילו זה סרט מטריקס,
 6 אנשים יכולים להתחמק מקליעים" (עמ' 952 ש' 22-17). במהלך מתן עדותו הטיח לוי בב"כ
 7 המאשימה, כי המשטרה נמנעה מלבצע לו בדיקת רעלים, אשר יכולה הייתה לאשר או לשלול את
 8 הטענה, כי הוא זה שירה באקדת, וכאשר הוצג לו מסמך, ממנו עולה, כי הוא סירב לבצע בדיקת
 9 שרידי ירי ופרופריטי (15/ת), השיב "אני לא זוכר שום דבר מהדבר הזה, אני אף אחד לא עושה לי
 10 שום דבר, הייתי בבית חולים, הייתי כמה ימים בקושי בהכרה הייתי מאושפז אם רצו לקחת" (עמ'
 11 953 ש' 9-6) והציע לב"כ המאשימה להביא את הרופא שטיפל בו כדי שיעיד לגבי מצב הכרתו בימי
 12 אישפוזו. לוי אישר למעשה בחקירתו הנגדית, כי יתכן, שתוך כדי ריצה לתוך המרכול הוא צעק
 13 לנוכחים לא לזוז ולשכב על הרצפה, ומי שיזוז ימות, ולדבריו, "אני לא זוכר דברים, אני לא כל פיפס
 14 אני זוכר, יכול להיות שאמרתי את זה, אני זוכר אבל לא לזוז דברים כאלה, לא זה זה, אולי בשטף
 15 של הדברים" (עמ' 964 ש' 19-17). קרי, לדבריו לא ניתן לצפות ממנו לזכור "זוטות" כגון דא.

16
 17 בחקירה החוזרת, נתבקש לוי לחזור על כל נסיבות הירי במאבטח סופיב, או אז טען, כי מהלך
 18 האירועים היה כדלקמן:

19
 20 "שנכנסתי לקופות הראשיות, קופה ראשית יותר נכון אז רכנתי לפתוח את הכספת, כספת הייתה
 21 פתוחה, פתחתי את הדלת, שמתי את היד על התיק היה שמה תיק כזה שאמרתי ככה, .. משהו בד
 22 כזה, הרגשתי חבטה בראש מאחורה, בזמן שהייתי מכופף, אז אינסטינקט התחלתי להיאבק עם
 23 הבן אדם הזה ובן עוד בן אדם ועוד בן אדם, תפסו לי את היד, כמה אנשים, כבר לא יכולתי להחזיק
 24 את היד, עיקמו לי את האקדה, רואים את זהב. כן הוציאו את האקדת, החזיקו אותי בצורה כזאת
 25 פתאום בא מישהו עם חולצה לבנה ודקר אותי, רצה לדקור אותי עוד פעם ומישהו, אחד מהם תפס
 26 אותו אמר לו לא מה לא זה" (עמ' 981 ש' 19-8). בהתייחס לרגע בו נורתה הירייה, הסביר לוי
 27 "אחרי זה כבר הייתי על הרצפה אז אני מדבר עניין של שנייה, לא יותר מזה שנייה שתיים
 28 ושמעתי ירייה קרובה אלי ממש קרובה". לוי מספר, כי שמע ירייה שנייה נוספת מרוחקת, כדקה
 29 לאחר שהוא נכנס לתוך המרכול (עמ' 981 ש' 30-23, עמ' 982 ש' 3-1, עמ' 983 ש' 5).

30
 31 נוכח הסתירה הברורה בין גירסאות הנאשם 1, בכל הנוגע לרגע בו נורה הכדור – בתגובה לכתב
 32 האישום, טען כי הכדור נורה במהלך המאבק עם סופיב, ואילו בעדות בביהמ"ש (אחרי שנשמעו
 33 ראיות התביעה) הרחיק עצמו מהיריה עד כדי הצגת גירסה לפיה רק לאחר שהוצא האקדה מידי
 34 נורתה היריה – ונוכח סירובו לבצע בדיקת שרידי ירי, סירוב המעמיד בספק רב את גרסתו לפיה הוא
 35 לא עשה כל שימוש באקדת – נחה דעתנו, כי היריה נורתה על ידי הנאשם 1 במהלך המאבק שלו עם

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 סופייב. במסקנה זו תומכת גם חוות הדעת של מעבדת הסיבים (ת/136), לפיה ניתן לקבוע ברמת
2 סבירות גבוהה, כי בעת הירי בסופייב היה מגע (הצמדה מלאה) בין קצה הנשק היורה לחולצתו של
3 סופייב.

4
5 האם בקביעה זו, לפיה היורה היה הנאשם 1, יש כדי להביא להרשעתו בעבירה של נסיון לרצח?
6 תשובתנו היא שלילית.

7
8 העבירה של נסיון לרצח, לפי סעיף 305 לחוק, הינה עבירת נסיון מיוחדת, ועניינה בניסיון להמית
9 אדם. בענייננו, נוכח הקביעה העובדתית כי הנאשם 1 הוא זה שלחץ על ההדק, התקיימו היסודות
10 העובדתיים של העבירה בס"ק 1 של סעיף 305. מנסה – שלא כדין – לגרום למותו של אדם
11 כשהגרימה כיסוד עובדתי מכוונת ולאמצעי בו נעשה הנסיון, בענייננו האקדח. עם זה, לא שוכנענו
12 במידת השכנוע הנדרשת במשפט פלילי כי התקיים בו, בנאשם 3, היסוד הנפשי הדרוש להרשעה
13 בעבירה זו. בהיות עבירה זו עבירה התנהגותית של מחשבה פלילית, חלה לגביה הוראת סעיף 20(א)
14 רישא בכל הנוגע לדרישת 'המודעות' כלפי רכיבי היסוד העובדתי, בעוד שכלפי היסוד הנפשי חלה
15 כאן הוראת סעיף 90(2) לחוק על פיה משמעותה של 'כוונה' היא 'שאיפה' להשגת 'מטרת המעשה' –
16 ובענייננו חפץ בתוצאה הקטלנית דווקא. בהקשר זה פוזזות אינה מספקת, שכן אין די בנטילה
17 מודעת של סיכון ממשי של תוצאה קטלנית, יש צורך בקיומו של 'חפץ' בתוצאה כזו דווקא (ר' י'
18 קדמי, **הדין בפלילים**, חלק שלישי 1243-1245 וההפניות שם בח"ש 25).

19
20 מכלל העדויות שבפנינו עולה, כי סופייב התנפל על לוי, בנסיון למנוע ממנו את גניבת הכסף. בין
21 השניים התפתח מאבק, אליו הצטרפו עובדים נוספים. ותוך כדי ובמהלך המאבק ירה לוי כדור
22 מאקדחו. לא שוכנענו מעבר לכל ספק, כי היריה נורתה בכוונה לקטול את סופייב. יתכן בהחלט, כי
23 דווקא בנקודה זו העיד לוי אמת, וכי הכדור נורה תוך כדי ועקב המאבק, ולא מתוך כוונה מפורשת
24 לקטול באמצעות הירי את סופייב או מאן דהוא אחר.

25
26 עם זה, יש לעניות דעתנו להרשיע את הנאשם 1 בעבירה של נסיון לחבלה חמורה לפי סעיף 333
27 בנסיבות סעיף 335 (א)(1) + סעי' 25 לחוק, וזאת מכח סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח
28 משולב] תשמ"ב-1982 הקובע, כי "בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה
29 נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה
30 לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן", הניתן להפעלה גם ביוזמת ביהמ"ש (ע"פ 807/99 מדינת ישראל
31 נ' חיים עזיזיאן, פ"ד נג (5) 747, 754).

32
33 ההלכה הפסוקה בנוגע לסעיף זה מכוונת ליישמו גם במקרים בהם העובדות היו ידועות, ואפילו
34 נכתבו בכתב האישום, אלא שהדיון חשף זוויות אחרות, או הדגשים אחרים, באופן שהעבירה העולה
35 מאותן עובדות שונה מזו שנטענה" (ע"פ 8168/05 תמיד פלינק נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). זאת

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 נלמד מנוסחו של סעיף 184 הנוקט לשון "אף אם" שמשמעותו "גם" כשמדובר בעובדות המפורטות
2 בכתב האישום וגם כשמדובר בעובדות שאינן מפורטות בכתב האישום (ני קדמי סדר הדין בפלילים,
3 חלק שני שני 1705; ע"פ 476/72 יצחק טרטקובסקי נ' מדינת ישראל פ"ד כז (1) 376; ע"פ 689/82 פנחס
4 מאירוביץ נ' מדינת ישראל פ"ד לח (3) 329).

5
6 בענייננו העובדות שפורטו בכתב האישום יכולות להכיל גם את עבירת הנסיון לרצח לפי סעיף 305(1)
7 לחוק וגם את הנסיון לחבלה חמורה לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(1) + סעיף 25 לחוק. אמנם,
8 ראוי שביהמ"ש יכבד, על דרך הכלל, את בחירת המאשימה בכל הנוגע להוראות החיקוק בהן בחרה
9 להאשים. עם זה, בענייננו מדובר בפרשה חמורה ביותר, במקטע חמור ביותר שעלול היה לגרום
10 למותו של אדם נוסף ואין אנו בני חורין להתעלם מכך, מה גם שאין אנו נוקטים בתוספת מחמירה
11 אלא בעבירה קלה יותר.

12
13 מאחר שלא עמד בפני הנאשם קושי הנובע מחסרונו של טיעון עובדתי בכתב האישום, ממילא לא
14 ניתן לטעון שלא היתה לנאשם "הזדמנות סבירה להתגונן בפניה". עצם שינוי גרסתו של הנאשם
15 בתגובה לכתב האישום, מיריה תוך כדי מאבק ליריה רק לאחר שהוצא האקדח מידינו (כך בעדותו
16 בפנינו), מלמד על כך שהנאשם היה מודע לאפשרויות כולן.

17
18 העבירה לפי סעיף זה הינה עבירה של מחשבה פלילית תוצאתית, שהיסוד הנפשי הדרוש להרשעה
19 לפיה בא על סיפוקו בשניים אלה: ראשית – ב'מודעות' כלפי שלושה רכיבי היסוד העובדתי ושנית –
20 ב'פזיזות' כלפי 'התוצאה'. פזיזות בהקשר זה משמעה אחד משניים: אדישות לאפשרות התרחישית
21 של 'חבלה חמורה' או קלות דעת בנטילת סיכון בלתי סביר של התרחשותה של חבלה חמורה ואפילו
22 מתוך תקווה שלא תתרחש, הכל כאמור בסעיף 20(א) סיפא לחוק. מאחר ומדובר בנסיון, יש להוכיח
23 כי המעשה שעשה הנאשם ושעבר את שלב ההכנה – מה שהיה בענייננו – נעשה במטרה לבצע את
24 העבירה.

25
26 ברי שנאשם 1 עשה שימוש באקדח על מנת להשתחרר מאחיזתו של סופייב ולמנוע את לכידתו בכף.
27 הנאשם 1 לא מסר את האקדח מרצונו. האקדח נלקח מידינו מה שמלמד על רצונו להמשיך ולהחזיק
28 בו ככלי המסייע בידינו. בנסיבות אלה המסקנה היחידה המתבקשת היא שהירי נועד לפגוע בסופייב
29 על מנת שניתן יהיה להשתחרר ממנו ולברוח (עם שק הכסף או בלעדיו) ובכך התקיימה בו הכוונה
30 הנדרשת לצורך הרשעה בעבירת הנסיון.

31

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

נאשם 2 – שמעון ווהבה

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

על פי הנטען בכתב האישום השודד השני, אשר ירה למוות במנוח ונמלט מזירת העבירה, הינו נאשם 2.

אין חולק כי בכל מהלך השוד חבש השודד השני כובע גרב אשר מנע את זיהוי. בהעדר ראיה ישירה באשר לזהותו, נסמכת התביעה על ראיות נסיבתיות אשר בהצטברן, יוצרות, להשקפתה, תמונה ברורה וחד משמעית המצביעה על אשמתו של נאשם 2. לטענת המאשימה בהעדר הסבר אמין והגיוני שיש בו כדי להפריך את מסכת הראיות הנסיבתיות, המסקנה המתבקשת היא כי שמעון ווהבה הוא האיש אשר נמלט מזירת העבירה, ולפיכך יש להרשיעו בעבירות המיוחסות לו.

נאשם 2 כופר באישומים המיוחסים לו וטוען כי המאשימה לא עמדה בנטל השכנוע המוטל עליה להוכיח מעבר לכל ספק סביר את אשמתו.

ראיות התביעה

(1) דנ"א

בתאריך 6.4.07, שבוע ימים לאחר אירוע השוד והרצח, בשעות הצהריים, גילה אחד מעובדיו של בית העסק "כנען סנטר", כובע גרב שחור (ת/97) מתחת למשטחי עבודה בחצר. בתוך כובע הגרב נמצאו שני אקדחים: אקדח מסוג FN (ת/99) שזוהה כאקדח שנלקח מהמנוח וכן אקדח מסוג סמית'יווסון עם מחסנית וכדורים (ת/98), שזוהה כאקדח ממנו נורתה היריה הקטלנית. בית העסק הני"ל נמצא ברחוב המשביר 30 באזור התעשייה בחולון, המצטלב עם רחוב המרכבה סמוך למרכז "חצי חינס".

בחוות דעת (ת/122 ות/123) שהוכנו על ידי די"ר מיה פרוינד מהמכון לרפואה משפטית, נקבע כי פרופיל גנטי של רוק, שנמצא בדגימות שנלקחו מהכובעים ת/97 ות/4 (הכובע אותו חבש נאשם 1 בשעת השוד) זהות לזה של נאשם 2. חוות הדעת ת/122 הושלמה באמצעות חוות דעתו של פרופ' עוזי מוטרו, מומחה לסטטיסטיקה ולגנטיקה של האוכלוסייה.

(2) איכון מכשיר הפלאפון של נאשם 2 סמוך לזירת הרצח והשוד.

לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד גורן, בתקופה הרלבנטית לכתב האישום החזיק נאשם 2 והשתמש במכשיר טלפון נייד שמספרו 6197907-052 (להלן: "טלפון מס' 907"). על פי הנטען גם בתאריכים 29.03.07 – 30.03.07 השתמש הנאשם במכשיר טלפון זה.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 בהסתמך על פלטי התקשורת ודו"חות איכון שהוגשו (ת/194 ות/141א') הוכח, כי בתאריך 30.03.07
2 שעה 00:00 ו- 00:01 התקיימו שתי שיחות בין נאשם 1 לנאשם 2. אותה עת אותר מיקומו של
3 המחזיק בטלפון מסי 907 בראשון לציון.

4

5 בשעה 00:20 בעת שהטלפון הנ"ל אוכן ליד תחנת דלק סייירים, כביש גחה התקיימה שיחה בין נאשם
6 2 לנאשם 3.

7

8 בשעה 01:17 התקשרה לטלפון שמספרו 907 אמו של נאשם 2. הטלפון אוכן בקרית שרת מזרח
9 חולון.

10 בשעה 01:25 יצאה שיחה מטלפון 907 שאוכן באזור רח' הבנאי חולון למספר הטלפון של נאשם 3.

11 בשעה 01:26 התקשר נאשם 3 לטלפון מסי 907 אשר אוכן בקרית שרת מזרח חולון.

12 יצויין, כי אתר רחוב הבנאי בו נקלט טלפון 907 הינו רחוב המצטלב בקצהו הצפוני עם רחוב
13 המרכבה.

14 המפה ת/100 ממחישה את קירבת האתרים השונים לזירת האירוע.

15

16 (3) אמירה מפלילה של נאשם 2 לעציר בשם קובי ביטון אשר היה עצור בתא הסמוך לזה של נאשם
17 2 בתחנת בת ים

18

19 על פי הנטען, בתאריך 12.5.07, בעת שביטון הובא על ידי אנשי משטרה לטיפול רפואי בביה"ח
20 וולפסון בחולון, התפתחה בינו לבין מלוויו שיחה והעציר אמר לרס"ר עופר קורן כי אין נגדו ראיות
21 בקשר לעבירת הרצח בה הוא חשוד (פרשה שאינה קשורה לענייננו). בתגובה אמר לו רס"ר קורן "זה
22 כמו שהעציר חבר שלך, ווהבה טוען כי אין נגדו כלום" וביטון השיב: "אני דיברתי איתו והוא אמר
23 לי שאין נגדו כלום, שהוא היה עם מסכה על הפנים ולא רואים כלום במצלמות" (ת/243).

24

25 יודגש, כי על פי המזכר העציר התעשת מיד ובעקבות שאלה "ככה הוא אמר?" השיב "לא הוא אמר,
26 אני אמרתי".

27

28 גרסת הנאשם

29

30 בסיכומיו טוען עו"ד מרוז כי פרופיל הדני"א של הנאשם 2, שנמצא על כובע הגרב (ת/97), מוכיח
31 אמנם כי הנאשם השתמש בכובע הנ"ל במועד ובמקום כלשהם, אך לא במועד ובמקום הרלבנטיים
32 לכתב האישום. משכך, אין לייחס משמעות ראייתית כלשהי להימצאות הדני"א של הנאשם 2 בכובע
33 הגרב.

34

35 מוסיף עו"ד מרוז וטוען, כי אין מחלוקת שאנשים נוספים חבשו את הכובע הנ"ל.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1

2 באשר לאיכוני טלפון 907 טוען ב"כ נאשם 2, שלא הוכח מעבר לכל ספק סביר כי מכשיר הטלפון
3 הני"ל אכן היה בשימוש ביום המקרה, ועל כן אין לייחס משקל ראייתי כלשהו לדו"ח האיכון ופלטי
4 השיחות.

5

6 עוד נטען כי בהסתמך על חוות דעת העד שרון פרי, היה הנאשם במרחק של 1.4 ק"מ אורכי מזירת
7 האירוע בסמוך לזמן המקרה ובשעת המקרה התרחק מזירת האירוע, ואילו עד ההגנה חיים
8 הירשביין קובע שהמכשיר היה ממוקם אף במרחק של כ-3 ק"מ מזירת הפשע בשעה 1:26, שעה
9 שהשודדים נצפו מגיעים למרכול בשעה 1:30, ולפיכך, אין משמעות לאיכון מכשיר הטלפון לענייננו,
10 מכיוון שמחזיק המכשיר היה במרחק משמעותי ממוקם האירוע.

11

12 לגרסת הסנגוריה אין בעצם קיומן של שיחות טלפון בין הנאשם 2 לבין הנאשמים האחרים בתקופה
13 הרלבנטית לכתב האישום, כדי ללמד על מעורבותו בביצוע העבירות, מפני שנאשם 2 נהג לקיים
14 שיחות עם הנאשמים האחרים על דרך השגרה מדי יום ביומו בשל קשרי החברות ביניהם.

15

16

דיון:

17

18

מועד השלכת כובע הגרב והאקדחים לחצר "כנען סנטר"

19

20 לטענת עו"ד מרוז, כובע הגרב והאקדחים לא הוטמנו בחצר בית העסק "כנען סנטר" מיד לאחר
21 האירוע, וזאת לנוכח העובדה שסריקות שנערכו על ידי המשטרה לא העלו דבר. יתרה מכך, המוצגים
22 הוחבאו בין צינורות ברזל עטופים בברזנט, אשר על פי עדות מנהל המקום הונחו במקום רק שבוע
23 לאחר המקרה.

24

25 עדי התביעה שהעידו ביחס לנסיבות מציאת ת/97 הם מר ליאוניד פתנט, מנהל סניף "כנען סנטר"
26 ברחוב המשביר 30, המשמש מגרש חומרי בניה וממוקם מעבר לכביש לסניף "חצי חינם", בו אירעו
27 השוד והרצח (ראו מפה ת/100), ועובד בשם אנדריי מוזיצקי.

28

29 לדברי מר פתנט בלילה שבין 29.03.07 – 30.03.07 התקשרו אליו ממוקד האבטחה של העסק והודיעו
30 לו כי האזעקה הופעלה וסיור נשלח למקום (עמי 178 לפרוטוקול).

31

32 בתאריך 6.4.07 הודיע אנדריי מוזיצקי למר פתנט כי הרים ברזנט בחלק הקדמי של החצר וראה
33 חבילה חשודה, כובע גרב מתוכו בלט נרתיק אקדה, מר פתנט ראה שאכן מדובר בחפץ חשוד
34 והתקשר למשטרה.

35

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 בתשובה לשאלות בחקירה נגדית, הבהיר מר פתנט כי נכח בבית העסק בעת שאנשי משטרה ערכו
 2 סריקות במקום, אך לא יכול היה להשיב אם הסריקות כללו את המקום בו אותר כובע הגרב בסופו
 3 של דבר, מאחר שלא "הלך אחריהם" (עמ' 179). העד הוסיף כי בתאריך 6.4.07 נשאל על ידי חוקרי
 4 המשטרה אם היתה סחורה במקום שבו נמצא כובע הגרב, שאל את עובדיו, והללו השיבו כי המקום
 5 היה ריק (עמ' 184), אלא שהוא עצמו לא יכול היה להעיד מידיעה אישית על מצב הסחורה באותו
 6 מקום, מכיוון שאינו עוקב אחרי כל פעולה של עובדים ששמים משטח פה משטח שם (עמ' 186 שורות
 7 14-16).

8

9 לדברי העד, העובד אותו שאל בוודאות ביחס למשטח הוא מר אנדריי מוזיצקי, אשר מצא את כובע
 10 הגרב, ויתכן ששאל גם עובד בשם אלכס. מכאן שמר פתנט לא יכול היה למסור גרסה, מידיעתו
 11 האישית, באשר למיקום המשטחים בחצר עובר למציאת האקדת.

12

13 מר אנדריי מוזיצקי, אשר כאמור לעיל מצא את כובע הגרב, הבהיר את התמונה תוך שהוא נעזר
 14 בצילומים שנערכו על ידי אנשי מ"פ (ת/101). לדברי העד בעת שהלך בתאריך 6.4.07, בשעות
 15 הצהריים לכסות סחורה בברזנט מחשש לגשם ראה פתאום כי מתחת לסחורה בולט כובע גרב
 16 ומהכובע בולט נרתיק של אקדת. כיוון שזכר בדברי השוטרים שביקרו במקום למחרת השוד, פנה
 17 למר פתנט שהזעיק את המשטרה (עמ' 291).

18

19 לדברי מר מוזיצקי המשטח היה במקום זמן רב, אך לא נעשה בו שימוש. כאשר הגיעה הזמנה נוספת
 20 פתחו העובדים בבוקר ה- 6.4.07 את המכסה, ולקחו חלק מהסחורה. לקראת צהריים עם סיום יום
 21 העבודה כאשר הלך לכסות מחדש את המשטח בברזנט ראה את כובע הגרב (עמ' 292).

22

23 העד הבהיר כי הסחורה בה מדובר הינה זוויות ברזל אשר מאוחסנות בשורות. בבוקר הוצאה אחת
 24 השורות ובצהריים הבחין באקדת בין השורות הנותרות (עמ' 293). באשר לחיפוש שנערך על ידי אנשי
 25 המשטרה ביום שלאחר האירוע השיב העד כי הם לא חיפשו באזור בו נמצא כובע הגרב (עמ' 299).
 26 יובהר כי עד זה, בניגוד למנהל המחסן מר פתנט, נכח בעת החיפוש וראה היכן חיפשו השוטרים.

27

28 באשר לטענתו של מר פתנט כי שאל את עובדיו אם היתה, במקום מציאת המוצג, סחורה בימים
 29 שקדמו לגילוי, השיב מר מוזיצקי כי לא נשאל על כך ולכן גם לא טען שלא היתה סחורה וכי כל
 30 שנשאל היה אם ראה את המוצג בבוקר והשיב בשלילה. כאשר עומת עם גרסת מר פתנט הבהיר
 31 בצורה שאינה משתמעת לשני פנים:

32 "אני חוזר שהוא לא יכול לדעת מה קורה שם, הוא לא נכנס לשם, הוא מנהל סניף".

33

34

35

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1

2 מן המקובץ עולה, כי בניגוד לעמדת הסניגור לפיה המקום בו נמצאו הכובע והנשק היה ריק יום
3 קודם למציאתם, העובד שנכח בפועל במקום וטיפל בסחורה גורס שהמשטח היה במקום זמן רב
4 והברזנט הוסר ממנו בבוקרו של יום ה- 6.4.07. אולם, העד לא הבחין בכובע בעת הזזת הסחורה
5 אלא רק בשעה שכיסה את המשטח בברזנט.

6

7 לאור דברי מר מוזיצקי כי השוטרים לא חיפשו באזור המשטח, ברור מדוע לא נמצאו הממצאים
8 ביום שלאחר השוד.

9

10 מעדויותיהם המשולבות של מר פתנט ומר מוזיצקי עולה כי בליל האירוע היתה חזירה כלשהי
11 למחסן, חזירה שהפעילה את האזעקה.

12

13 בשל סמיכות העסק ל"חצי חינם", ערכו אנשי המשטרה סריקות במקום. אולם, הסריקות לא הקיפו
14 את כל שטח המחסן ולא נערך חיפוש סמוך למשטח שמתחתיו נמצאו המוצגים כשבוע לאחר מכן.

15

16 רק לאחר הסרת הברזנט והזזת חלק מן הסחורה, נתגלו הכובע והאקדחים. צילום 4 בת/101 תומך
17 במסקנה שהחבילה הוסתרה בין חלקי המתכת באופן שהקשה על מציאתה. תרחיש זה הינו סביר
18 והגיוני יותר מן האפשרות לפיה מאן דהוא נטל את הכובע, עטף בו את האקדחים והסתכן בנשיאת
19 המוצג המסוכן בחזרה לזירת הפשע כשבוע לאחר האירוע, על מנת שימצא במקום. עוד נשאלת
20 השאלה כיצד יכול היה אותו אלמוני לדעת שעל הכובע תמצא דגימת דני"א של הנאשמים ולא של
21 המבצע, שאת עקבותיו ביקש להעלים.

22

23

חוות דעת המומחים בנושא הדני"א

24

25 מטעם התביעה הוגשו חוות דעת של די"ר מיה פרוינד (ת/122) ופרופי עוזי מוטרו (ת/121) מהן עולה
26 כי דני"א של נאשם 2 נמצא בדגימות שנלקחו מכובע הגרב ת/97 (שנמצא בחצר מחסן כנען סנטר), כפי
27 שמבהירה די"ר פרוינד בחוות דעתה:

28

29

30

31

32

33

34

35

2" מקור ה- DNA באחת הדגימות מכובע הגרב, מאזור הפה, מוצג 7, בתערובת של

יותר משני פרטים. לא ניתן לשלול את שמעון ווהבה, מוצג 15, ואת שמעון לוי, מוצג 6
כתורמים לתערובת.

3. מקור ה- DNA בדגימה נוספת מכובע הגרב, מאזור הפה, מוצג 7a, בתערובת של
שני פרטים. הן שמעון ווהבה, מוצג 15 והן שמעון לוי, מוצג 6, מתאימים להיות תורמים
לתערובת.

יתרה מכך, שני האנשים הנ"ל מספיקים על מנת להסביר את כל מרכיבי התערובת – אין
בתערובת כל אלל שאינו נמצא אצל אחד משניהם.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 שאר המעורבים שנבדקו אינם יכולים להיות תורמים לתערובת זו.
- 2 4. מקור ה- DNA בדגימה נוספת מכובע הגרב, מאזור הפה, מוצג ב7, בשמעון
3 ווהבה, מוצג 15, או בכל אדם אחר בעל פרופיל גנטי זהה.
- 4 שאר המעורבים שנבדקו בתיק זה אינם יכולים להיות המקור ל- DNA זה.
- 5 מתוך טבלאות סטטיסטיות, שכיחות הפרטים בעלי פרופיל DNA כפי שנקבע לדגימה
6 מכובע הגרב, מוצג b7, ותואם את זה של שמעון ווהבה נאמדת באחד ליותר ממיליארד.
7 השכיחות המחושבת מתייחסת לפרטים שאינם בעלי קרבת דם לשמעון ווהבה.
- 8 5. מה- DNA בדגימה נוספת מכובע הגרב, מאזור הפה, מוצג c7, התקבל פרופיל גנטי
9 חלקי בלבד, הנראה כתערובת של יותר מפרט אחד. אופי התערובת אינו מאפשר לבצע
10 אינטרפרטציה כלשהי".
- 11
- 12 עולה מחוות הדעת כי בנוסף לדגימה המתאימה לנאשם 2 בלבד, שתיים מבין הדגימות מקורן בדני"א
13 של נאשם 1 יחד עם נאשם 2 כאשר בדגימה 2 נמצאה תערובת של יותר משני פרטים ולא ניתן לשלול
14 את נאשמים 1-2 כתורמים לתערובת.
- 15
- 16 מטעם הנאשם הוגשו חוות דעת שנערכו על ידי ד"ר נעה דיואן (16/16, ב) בהן נטען:
- 17
- 18 2. בדגימה 9 שנלקחה ממרכז המצח של כובע הגרב – מוצג 7, התקבלה תוצאה בשבעה אתרים.
19 באתרים אלו נמצאה תערובת פרופילים של לפחות שלושה אנשים. אחד מהפרופילים האלה בולט
20 יותר מהאחרים. לא ניתן לשלול את האדם שהינו המקור לפרופיל ה-DNA היחיד שהתקבל על
21 קסדה 17 גם כמקור לפרופיל הבולט בתערובת שעל כובע הגרב. בבדיקות ה-DNA שנערכו במכון
22 לרפואה משפטית, פרופיל ה-DNA שנמצא בקסדה 17 נמצא לא מתאים לאף אחד מהחשודים או
23 הנאשמים בתיק.
- 24
- 25 3. בדגימה 10 שנלקחה מימין המצח של כובע הגרב – מוצג 7, התקבלה תוצאה בשלושה אתרים
26 בלבד. באתרים אלה נמצאה תערובת של פרופילים של לפחות שני אנשים. מכיוון שמדובר רק
27 בשלושה אתרים יש לנקוט כאן במשנה זהירות ולכן לא ניתן לשלול או לחייב את האדם שהנו
28 המקור לפרופיל ה-DNA הנקי שהתקבל על קסדה 17 גם כתורם לתערובת זו.
- 29
- 30 4. בדגימה 11 שנלקחה משמאל המצח של כובע הגרב – מוצג 7, התקבלה תוצאה של שבעה
31 אתרים. באתרים אלו נמצאה תערובת פרופילים של לפחות שני אנשים. אחד מהפרופילים האלה
32 בולט יותר מהאחרים. לא ניתן לשלול את האדם שהנו המקור לפרופיל ה-DNA הנקי שהתקבל על
33 קסדה 17 גם כמקור לפרופיל בולט זה.
- 34

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 לאחר שהסתבר כי בבדיקה שנערכה במעבדה בארה"ב (ג/16א)) נפל זיהום, נערכה על ידי ד"ר דיואן
2 חוות דעת משלימה ביחס לדגימה שנפגמה, (ג/16 ב) ומסקנותיה היו כי בדגימה שנלקחה ממרכז
3 המצח של כובע הגרב "נמצאה תערובת פרופילים של לפחות שלושה אנשים. לא ניתן לשלול את
4 האדם שהינו המקור לפרופיל ה- DNA היחיד שהתקבל על קסדה 17 ואת שמעון והבה כתורמים
5 לתערובת שעל כובע הגרב".

6
7 בחקירתה הנגדית קרסה גרסתה של ד"ר דיואן, לאחר שהובהר כי מסקנותיה מתבססות על
8 ממצאים בלתי מספיקים שלא ניתן להסתמך עליהם כפי שנקבע בג/16א) – על ידי המעבדה
9 האמריקאית שביצעה את הבדיקות. גם היא עצמה ציינה, בהתייחס לדגימה 10 בה התקבלה תוצאה
10 ב-3 אתרים בלבד, שאין בהם די כדי לבסס ממצא כלשהו (עמ' 1411 לפרוטוקול):

11 "עו"ד גורן : טוב. תראי אחרי שדברנו על דגימה תשע, אני רוצה בנגיעה להתייחס
12 לדגימות עשר ואחת עשרה בטבלה, והכל בהתייחס שוב לטבלה שמצורפת לחוות הדעת
13 ג/16.

14 ...
15 עו"ד גורן : ותסכימי איתי שגם דגימות עשר ואחת עשרה הן דגימות עם פרופיל מאוד
16 בעייתי,

17 ...
18 עו"ד גורן : ג/16, כן הן דגימות עם פרופיל מאוד בעייתי?

19 ת : הפרופיל שלהם מאוד חלקי
20 ש : מאוד חלקי?
21 ת : כן.

22 ש : אני כוונתי לדגימות, יש פה שלוש, יש פה דגימות, עוד שניה אחת, דגימות עשר
23 ואחת עשרה. אנחנו עוסקים רק בדגימה תשע.
24 ...

25 עו"ד גורן : ותסכימי איתי שמדובר פה בפרופילים מאוד בעייתיים שלא ניתן לחלץ מהם
26 שום אינפורמציה פורנזית?
27 ת : פרופילים מאוד חלקיים ולכן אני לא הסתמכתי עליהם, חוץ מאשר להגיד,
28 ש : טוב".

29
30 יתרה מכך, בהמשך חקירתה נאלצה ד"ר דיואן להודות שבניגוד לסטנדרטים הגבוהים על פיהם
31 עובדת המעבדה האמריקאית אשר קבעה כי מדובר בתערובת פרופיל חלקי שאינו מאפשר אנליזה
32 נוספת, והגדירה את התוצאה כ"לא ברמת דיווח", החליטה להנמיך את רף הוודאות לרמה נמוכה
33 יותר (עמ' 1412) ולהסתמך גם על פרופיל חלקי זה.

34 "העדה : בארצות הברית המעבדה הזאת עובדת לפי כללים שהם שונים ממה שעובדים
35 בארץ. אני בתוך עמי אני חיה. בארצות הברית, זאת אומרת שאם יש להם את אותן בדיקות

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 שדברנו, שלפעמים לא כל מאה אחוז ההלליים משתכפלים בדיוק בזהות בשתי דגימות,
 2 הם קוראים לזה אינקלוקסיב. במדינת ישראל ואני עשיתי, עברתי על עשרות תיקים,
 3 בדרך כלל משתמשים באותה דגימה שנותנת את מירב האינפורמציה גם אם חזרו עליה
 4 שלוש פעמים או חמש פעמים ובכל הפעמים האחרות היו הסרים התללים, או היו
 5 פרופילים חלקיים, בסופו של דבר משתמשים בדגימה שנותנת את המידע המירבי. וזה
 6 בדיוק מה שאני עשיתי".
 7
 8 למותר לציין כי העדה לא הציגה כל ראיה התומכת בטענתה זו, ואילו ד"ר פרוינד העידה כי המעבדה
 9 של המכון לרפואה משפטית בה בוצעה בדיקתה פועלת על פי הסטנדרטים המקובלים בעולם כולו.
 10 "עו"ד גורן : מה תוכלי לומר על המקובלות של השיטה בעולם, במעבדות בחו"ל,
 11 בארה"ב?
 12 העדה : א. המעבדה שלנו היא מוכרת ע"י מכון התקנים, יש לה איזו, היא מוכרת לגבי כל
 13 שיטות האיכות שלה. השיטות שאנחנו משתמשים בהם, כל השיטות מהתחלה עד הסוף,
 14 כולל המכשירים, אלה שיטות שעברו ולידציה והן בשימוש ע"י הקהילה הפורנזית
 15 העולמית. יש וריאציות קטנות שבארה"ב משתמשים בקיט אחד ואנחנו בקיט אחר,
 16 אנגליה משתמשת כמונו, אבל בגדול עקרונות השיטה, הנהלים, ההחלטה לגבי הפירוש
 17 של אותם פרופילים, הם זהים בכל העולם. אנחנו לא ממציאים את הגלגל, אנחנו בעצם
 18 משתמשים מה שמקובל בעולם".
 19
 20 בהמשך עדותה הפנתה ד"ר פרוינד את תשומת לבנו למניפולציה אותה ביצעה ד"ר דיואן בממצאיה
 21 (עמ' 572 לפרוטוקול) ובלחץ החקירה הנגדית נאלצה ד"ר דיואן להודות שאכן כך נהגה (עמ' 1445):
 22 "בימ"ש: ... זאת אומרת מה שאת עשית, את עשית מה שעשית לנתונים בארצות הברית.
 23 כשהגיע אלייך תיק העבודה מארצות הברית עם הניתוח, קראת את הניתוח, שמת את
 24 הניתוח בצד,
 25 העדה: נכון.
 26 בימ"ש: לקחת את תיק, לא לענות לי עכשיו. לקחת את תיק העבודה ועשית נתונים משם,
 27 עכשיו על פי, על פי חומר הגלם. מה שאותו דבר עכשיו עשית גם ביחס לממצאים של
 28 המכון לרפואה משפטית בנוגע לקסדה, בנוגע לשני האתרים האלה. את לא לקחת את מה
 29 שהביאה לך דוקטור פרוינד מצאה בניתוח שלה ובממצאים, אלא את לקחת את חומר
 30 הגלם ו'עובדת' אותו במרכאות או שלא במרכאות, לפי מה שאת חושבת.
 31 העדה: אני גם כתבתי שהשתמשתי בחומר,
 32 בימ"ש: לא. לא כתבת גבירתי. ועכשיו,
 33 (מדברים ביחד).
 34 בימ"ש: מה שעשית, עזבי עכשיו מה שכתבת לא כתבת, זה נכון שזה מה שעשית?
 35 העדה: זה מה שעשיתי".

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1

2 עו"ד גורן מפנה בסיכומיו להתנהלות מעוררת תמיהה של ד"ר דיואן ממנה עולה, כי התאימה את
3 חוות דעתה לדרישת הסניגוריה, אולם אין אנו נזקקים לדיון ב"היסטוריה" של חוות הדעת, לנוכח
4 הפגמים המהותיים שפורטו לעיל.

5

6 בנוסף יודגש כי העדה לא צירפה לחוות דעתה חוות דעת סטטיסטית.

7

8 לנוכח האמור לעיל, לא ניתן להסתמך על חוות דעתה של ד"ר דיואן.

9

10 על פי האמור בת/122, פרופיל דני"א של הנאשם נמצא על הכובע ת/97. יחד עם זאת, אין להתעלם מן
11 העובדה שבאחת הדגימות מכובע הגרב נמצאה תערובת של יותר משני פרטים (כולל נאשמים 1-2)
12 ובדגימה נוספת נמצאה תערובת של שני פרטים בלבד, נאשמים 1-2.

13

14 חוות דעת נוספת של ד"ר פרוינד ת/123 מתייחסת לכובע הגרב ת/4 אשר הוסר מראשו של נאשם 1,
15 עת נתפס בזירת האירוע. על פי ממצאי חוות הדעת:

16

17 "מקור הדנ"א מכובע הגרב מוצג 18 (ת/4) יכול להיות בתערובת שני פרטים. שמעון ווהבה,
18 מוצג 34, ושמעון לוי, מוצג 6, יכולים להיות שני מרכיבי התערובת. שאר הנבדקים בתיק
19 אינם יכולים להיות אחד ממרכיבי התערובת הנ"ל".

20

21 משכך, ברור כי הכובע ת/97 לא היה בשימוש הבלעדי של נאשם 2 ובכובע ת/4 השתמשו במועד
22 כלשהו, עובר לאירוע, נאשמים 1 ו-2.

23

משקלם הראייתי של ממצאי בדיקת הדנ"א

24

25 בע"פ 1888/02 מדינת ישראל נ' מקדאד מקדאד, פ"ד נו (5) 221 נקבעו הכללים על פיהם יבחן משקלן
26 של ראיות שמקורן בבדיקת דנ"א או טביעות אצבע על חפץ ניח, לעומת חפץ נייד:

27

28 "במקרה של חפץ ניח ניתן לומר בוודאות גבוהה יותר כי הטביעה שנתגלתה מלמדת על
29 הימצאותו של הנאשם במקום, ולפיכך קשור הוא באירוע הפלילי. לעומת זאת כאשר
30 מדובר בחפץ נייד, שיכול לעבור בקלות מיד ליד וממקום למקום, קיימת אפשרות סבירה
31 שהחפץ נושא טביעת אצבעות של אדם שאינו מעורב, וכי החפץ הגיע בדרך כלשהי למקום
32 שבו הוא נמצא".

33

34 אי לכך, לא ניתן להסתפק בממצאי בדיקת הדנ"א כאשר קיימת אפשרות סבירה שהחפץ הנושא את
35 הפרופיל הגנטי של הנאשם הגיע בדרך כלשהי למקום שבו הוא נמצא ויפה זהירות זו מקל וחומר
באותם מקרים בהם ברור שהנאשם אינו היחיד שבו במגע עם אותו חפץ.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י ג' לוי ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

בעניינו של מקדאד נקבע ע"י כבי השופט גרוניס כי:

"העובדה שבמכונת השנייה נמצאה מסכה ועליה רוק של המשיב היא ראיה נסיבתית בעלת משקל רב נגד המשיב. המשיב לא נתן הסבר כיצד הגיעה המסכה למכונת, אף-על-פי-כן אילו התמצו ראיותיה של המדינה במסכה וברוק שנמצא בה, היה מקום לזיכוי של המשיב. היה ניתן להסביר את העובדה הנזכרת ואף את שתיקתו של המשיב בחקירה כנובעות מרצונו להימנע מלהפליל אחר מבני משפחתו, ברם נוסף על המסכה ועל הרוק הסתמכה המדינה אף על התנהגותו של המשיב...
כל אלה, בייחוד כאשר מצרפים אותם יחדיו, יוצרים מסכת של ראיות נסיבתיות שאינן מתיישבות עם האפשרות שהמשיב ביקש להגן על בן משפחה שלו בידיעה שהלה עשה שימוש במסכה במהלך הרצח. ההסבר היחיד הוא שהמשיב ביקש להגן על עצמו בשל חששו כי יתגלה שהיה מעורב ברצח. הצירוף של המסכה, ועליה רוק של המשיב, עם התנהגותו האמורה מוביל בהכרח לקביעה כי המשיב השתמש במסכה במהלך הרצח"
(ההדגשה לא במקור).

15 דחינו, על התביעה להצביע על ראיות נוספות שיש בהן כדי לקשר את הנאשם למעשה השוד והרצח,
16 אשר בהצטברן מובילות למסקנה כי הנאשם הוא שהשתמש בכובע הגרב במהלך האירוע ולא ניתן
17 להסתמך על ממצאי בדיקת הדני"א בלבד.

18
19 בנסיבותיו של המקרה שבפנינו, בנוסף על העובדה שכובע הגרב הינו חפץ נייד, נמצאו על הכובע
20 ממצאים המקשרים אותו לנאשם 1 ולאדם נוסף אחד לפחות שזהותו לא הוכחה. לאור האמור לעיל,
21 נודעת חשיבות רבה להסברי הנאשם ביחס לממצאי בדיקת הדני"א ולמשקלן של הראיות הנוספות.

22
23 טוען עו"ד מרוז בסיכומיו, כי הנאשם אינו חולק על האפשרות שהוא חבש את כובע הגרב ת/97,
24 אולם חולק על הטענה כי עשה בו שימוש בזמן ובמקום הרלבנטיים לכתב האישום. מכאן עולה
25 הצורך לבחון את גרסת נאשם 2 באשר לנסיבות בהן יכול היה פרופיל הדני"א שלו להגיע לכובעי
26 הגרב.

27
28
29

הסברו של נאשם 2

30 בעדותו בבית המשפט הסביר נאשם 2 כי נהג לצאת לעתים קרובות עם חבריו, ונאשם 1 ביניהם,
31 לטיולי טרקטורונים ואופנועים בשטח, כשבטיולים אלה נהגו להשתמש באמצעי מיגון שכללו בין
32 היתר, כובעי גרב וקסדות (עמ' 992 לפרוטוקול).
33 הנאשם ציין עוד, כי נהגו להשתמש גם בכובעי גרב דוגמת המוצגים ת/4 ו- ת/97.
34 קבוצת רוכבי הטרקטורונים כללה מספר רב של חברים שבילו יחד בהרכבים משתנים.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 הציוד אשר שימש את התבורה לא הוחזק במקום קבוע אלא אצל חבר זה או אחר "אין מקום קבוע
2 זה דברים שמתגלגלים. פעם זה היה אצלי, פעם זה היה אצלו, כל מיני" (עמ' 994). לאור האמור
3 לעיל, הסביר הנאשם את מציאת הדני"א שלו על הכובע ת/97 בכך שאחד מכובעי הגרב אותם חבש
4 בעבר התגלגל למקרה השוד.
5
6 בחינת אמרותיו של הנאשם, בהשוואה לעדותו בבית המשפט בסוגיה זו, מעלה כי מדובר בעדות
7 כבושה אשר תחילתה באמירה מעורפלת שהחלה לקרום עור וגידים רק לאחר הגשת כתב האישום
8 וחשיפת חומר הראיות, בעזרת אמו של הנאשם אשר אספה את העדים, שלחה אותם לעורך דין על
9 מנת שיגישו תצהירים, ואף דאגה להבהיר להם על מה הם אמורים להעיד בהסתמך על העדויות
10 שנשמעו והערות שהושמעו.
11 חלק מן העדים אף נכחו בדיוני בית המשפט עובר לעדותם והאזינו לעדויות.
12
13 נאשם 2 נעצר באילת בתאריך 9.5.07, כחמישה שבועות לאחר האירוע בו נחשד.
14 בחקירתו הראשונה (ת/186) סירב להשיב למרבית השאלות לפני שיפגש עם עורך דין.
15 גם בתאריכים 10.5.07 ו- 15.5.07 סירב הנאשם למסור את גרסתו או להשיב לשאלות החוקרים,
16 פעם בנימוק שאינו מאמין בשיטת החקירה של המשטרה ובפעם השניה הסביר כי מבקש לשמור על
17 זכות השתיקה. רק בתאריך 21.5.07 באמרה ת/189 החליט להשיב לחלק מן השאלות. בהתייחס
18 לקשר שלו לכובע הגרב ת/97 מסר (שורה 131 ואילך) "שטויות, יכול להיות שבטיוילים שאנחנו
19 עושים בשטח, אני והחברים שלי, אני יענה על זה לשופטת אם היא תרצה, בכל יום שישי מסכות
20 בוץ או מסכות קור, קסדות, מגנים, כפפות, כל מה שצריך כדי לא להפגע ושמתי כזה דבר, דומים
21 למסכה הזו שאתה מראה לי, ואני יראה על זה בבימ"ש".
22
23 כאשר התבקש להסביר בדיוק מהן הנסיבות בהן נעשה שימוש בכובע הגרב בטיוילים, סירב ואמר
24 שישלב בביהמ"ש (שם שורות 137-139).
25
26 אמירה חלקית זו אינה כוללת את לב לבו של החסבר – החזקת מצבור משותף של ציוד, ולא בכדי
27 מותיר הנאשם ללא תשובה שאלות ספציפיות ודוחה את ההסבר המפורט לבית המשפט. נראה
28 שהנאשם משיב על חלק מן השאלות ועל חלקן מסרב להשיב, על מנת להותיר לעצמו מרחב תמרון
29 בשלב מאוחר יותר.
30
31 מתן תשובה בשלב זה היתה מאפשרת למשטרה לבדוק את הגרסה בטרם יהיה סיפק בידו לתאם
32 גירסאות וסביר להניח שזו גם הסיבה לסירובו למסור את פרטי החברים עמם נהג לצאת לטיולים
33 בשטח.
34

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 אם היה ממש בטענה לפיה הוחזקו מצבורי ציוד במקומות שונים בבתי החברים, ניתן היה לבדוק
2 אותה בזמן אמת הן בעזרת החברים והן בבדיקה במחסנים הנטענים.
3
4 הטענה לפיה חשש לסבך את חבריו ורצה לוודא כי הם מסכימים להעיד, אינה משכנעת כל עיקר,
5 מאחר שלא היתה כל מניעה לברר נקודה זו בתוך ימים ספורים.
6
7 בסוף חודש אוגוסט 2007 ותחילת ספטמבר, לאחר שחומר החקירה נמסר לסניגוריה, התייצבו
8 חבריו של הנאשם שמואל דוד, רועי יפת וארז חבושה ומסרו תצהירים בפני עורך דין בהם סיפרו על
9 טיולי הטרקטורונים והציוד "המשותף", וזאת על פי בקשת אמו של הנאשם ובהדרגה (עדות
10 שמואל דוד, עמ' 1187, ועדות רועי יפת עמ' 1204).
11
12 לאחר שגייס לעזרתו את חבריו, יכול היה הנאשם למסור את הגרסה המגובשת לפיה הקבוצה נהגה
13 להשתמש במאגר של כובעי גרב וציוד נוסף, קסדות, כפפות, משקפיים וכיוצא בזה. הציוד הוחזק במחסנים
14 שונים וכל חבר יכול היה לבוא וליטול ציוד כחפצו.
15
16 עוד ציינו הנאשם ועדיו כי במגרש החניה שליד ביתו של נאשם 2 היה מחסן בו הוחזק ציוד כאמור.
17 לנוכח גרסה זו, ניתן היה לצפות שהנאשם יפנה את המשטרה לאותו מחסן כבר בתאריך 21.5.09.
18 אלא שכאמור, באותו שלב הסתפק הנאשם באמירה כללית הניתנת לפירושים על פי הצרכים
19 המשתנים.
20
21 למותר לציין כי הצבעה על המחסן לא היה בה כדי לסבך איש.
22
23 יתרה מכך, שמואל דוד, אשר שמע מפי אמו של הנאשם שנוצרה אי בהירות בשאלת השימוש בכובעי
24 גרב מתחת לקסדת האופנוע, טרח ורכש כובעי גרב חדשים והציגם בבית המשפט. כשנשאל מה צורך
25 היה לו לרכוש כובעים חדשים שעה שיכול היה ליטול כובע אחד מאותם מאגרים, השיב כי רצה
26 להוכיח לבית המשפט שכובעים מסוג זה רוכשים בחנויות לצרכי אופנועים, וזאת בעקבות הסברה
27 של אמו של הנאשם (עמ' 1191).
28
29 גם רועי יפת וארז חבושה לא הביאו עמם, כפי שניתן היה לצפות, ציוד כלשהו מתוך המאגרים
30 המשותפים.
31
32 התרשמנו כי מדובר בעדויות מתואמות ומוזמנות שהוכנו חודשים לאחר המעצר, ולאחר שחומר
33 הראיות נחשף בפני הנאשם. אם היה ממש בגרסה זו, יכול היה הנאשם להצביע, בכל דרך שיבחר, על
34 המחסן שבחניית ביתו ועל הציוד המאוחסן בו, אך כאמור נמנע מלעשות זאת בשלב החקירה וגם
35 לבית המשפט לא הובאה כל ראיה אובייקטיבית להוכחת קיומו של המחסן ותכולתו.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

הדם שנמצא על האקדח מסוג סמית'ווסון

אקדח זה שימש על פי הנטען את נאשם 2, אשר ירה מטווח קצר במנוח. בחוות הדעת ת/122 צויין כי על עקב מחסנית אקדח זה נמצא דני"א של זכר, אולם אף אחד מהמעורבים (שמהם נלקחו דגימות) אינו יכול להיות מקור הדני"א.

טוען עו"ד מרוז כי אי זיהויו של בעל הדני"א האלמוני מכרסם במשקל ממצאי הדני"א מכובעי הגרב.

על אף העובדה "שתעלומת" מקור הדני"א לא באה על פתרונה, אין בכך כדי לפגום בראיות התביעה. ראשית אין בתיק ראיה כלשהי לכך שהשוודד נפצע או נחבל בעת ביצוע השוד. מנגד העיד מר יצחק יונייב כי השוודדים השכיבו אותו ואת המנוח על הרצפה והיכו אותם בקתות האקדחים (עמ' 196 שורה 18), ואף הוגשה תעודה רפואית ת/30 המעידה על פציעתו ואשפוזו של העד. יתכן שהיה מקום לבצע השוואה בין הדני"א של מר יונייב לדם שנמצא על עקב המחסנית, אולם אין באי עריכת הבדיקה כדי לפגום במשקל הראיות האחרות שפורטו לעיל. מעבר לדרוש נציין כי האקדח נגנב בשנת 2006 בפריצה שאירעה בביתו של שמעון דדון (ת/266) ולא יהא זה מרחיק לכת להניח שלא הוחזק בתנאי מעבדה עד מועד תפיסתו.

אי עריכת בדיקות דני"א במוצגים נוספים

גם העובדה שלא נערכו בדיקות דני"א על פריטים נוספים שנמצאו בזירת העבירה, אין בה כדי לפגום במשקל הראיות שנמצאו, וזאת לנוכח העובדה שהוכח כי השוודדים חבשו כובעי גרב וכפי שהעידה ד"ר פרוינד, המקום המועדף לבדיקות שרידי דני"א הינו ליד פתח הפה, ואכן זה המקום בו נמצאו הממצאים אליהם התייחסה בחוות הדעת (עמ' 553). לעומת זאת, מעילים מטבעם אינם באים במגע קרוב עם הגוף. אין כל הצדקה לבדוק כל מוצג שעה שעל כובעי הגרב נמצאו ממצאים ברורים וחד משמעיים.

עיון בת/18 מעלה כי מעיל שחור וגופיה לבנה מוכתמת בדם נתפסו סמוך לקופה הראשית, שם התנהל המאבק עם נאשם 1. ליד פריטים אלה נמצאו שרידי טיפול רפואי. אין חולק כי השוודד השני לא הגיע כלל לאותו חלק של המרכול. מכאן שלא היה כל צורך בבדיקתם של מוצגים אלה.

באשר למעיל הנוסף שנמצא ליד אופנוע ההונדה, מעבר לעובדה שמדובר בפריט לבוש שהסיכויים למצוא עליו שרידי דני"א פחות טובים מאשר ליד פתח הפה של כובע גרב הרי שמדובר במעיל אשה + צעיף שהקשר שלהם לאירוע אינו ברור.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1

2

פלט שיחות טלפון מס' 907

3

4

אין חולק כי בתקופה הסמוכה לשוד ולרצח השתמש נאשם 2 בטלפון מס' 907. המחלוקת בין

5

הצדדים מתמקדת בשאלה האם גם בלילה שבין 29.3.07 – 30.3.07 היה הטלפון בשימוש של נאשם

6

.2

7

8

חשיבותה של ראיה זו הן בהתייחס לעצם התקשורת בין הנאשמים בליל האירוע והן באשר למיקומו

9

של נאשם 2 בעת שהשיחות בוצעו.

10

11

מפלט השיחות ת/194 (עמ' 141-140) עולה כי באותו לילה בשעות 00:01 – 00:00 התקיימו שתי

12

שיחות בין נאשם 1 לטלפון 907, שיחה אחת שנמשכה 7 שניות בשעה 01:17 מהטלפון של אמו של

13

הנאשם, ושתי שיחות ב- 01:25 ו- 01:26 עם נאשם 3.

14

15

לאחר השיחה בשעה 01:26 נעלם הטלפון ונדם. לא נהלו באמצעותו שיחות כלשהן וגם המכשיר לא

16

אותר.

17

18

נאשם 2 התקשה לגבש דעה באשר לגרסה המיטבית מבחינתו ביחס לשימוש שעשה (או לא עשה)

19

בטלפון במועדים אלה.

20

21

באמרה ת/237 מוסרת גב' אדי ססי (אמו של נאשם 2) "לפני כשבועיים לפני החג הבנתי שאבד לו

22

הטלפון הנייד מספר 6197907 – 052... בסוף הוא אמר לאמא שלי שהוא אבד לו לפני החג, והוא

23

רצה את הטלפון של אמא שלי, והיא לא רצתה לתת לו ומאז אין לו שום טלפון ולא דיברתי איתו".

24

25

מכאן, שאם הגב' ססי צלצלה בתאריך 30.03.07 לטלפון 907, הדבר היה בטרם אבד לבנה המכשיר.

26

יתרה מכך גם חבריו התקשרו למספר זה לא רק בשעה שקדמה לאירוע, אלא במהלך כל שעות היום,

27

לדוגמא בת/201 ות/202 נרשמה שיחה בת 51 שניות בין נאשם 3 לנאשם 2 שהתקיימה בתאריך

28

29.3.07 בשעה 23:29 ושיחה בת 44 שניות בשעה 16:33 של אותו יום.

29

אין מדובר בשיחות קצרות שניתן לטעון לגביהן כי הינן תוצאה של חיוג מקרי או בשיחה שלא

30

נענתה.

31

בנוסף, נרשמו 3 שיחות בנות מספר שניות שהתקבלו ב- 29.03 עד 30.03.07 שעה 1:27:06 מהנאשם 3

32

ושש שיחות שיצאו מהטלפון של נאשם 2 לטלפון של נאשם 3.

33

34

אין חולק כי נאשם 2 נהג לשוחח לעתים קרובות עם נאשם 3 שהיה חברו ועם נאשם 1.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 יצויין, כי נאשם 1 אישר אף הוא כי נהג לשוחח עם נאשם 2 לעיתים קרובות ובאשר לשיחות
2 שהתקיימו ביום האירוע טען כי מדובר, כנראה, בשיחות חולין (עמ' 973-972).
- 3
- 4 מול ראיות אובייקטיביות של תקשורת נכנסת ויוצאת עם אנשים שיש להם קשר מוכח עם נאשם 2,
5 עומדת גרסתו הפתלתלה של האחרון.
- 6
- 7 בעמ' 990 לפרוטוקול, משיב הנאשם לשאלת סניגורו:
- 8 "אני לא זוכר שהטלפון הזה היה ברשותי ביום המקרה, גם אם הוא היה ברשותי ביום
9 המקרה ודיברתי איתם בשעות האלה, יכול להיות. על המקרה הזה אין לי קשר".
- 10
- 11 בהמשך משיב הנאשם לשאלות ב"כ התביעה בענין זה (עמ' 1036):
- 12 "זה היה אחד מהמכשירים שלי בעבר... הוא היה שלי, אני לא יודע אם בתקופה הזאתי,
13 אבל הוא היה אצלי המכשיר זה, הוא היה שלי".
- 14
- 15 על מנת להשאיר את כל האופציות פתוחות, מוסיף הנאשם וטוען כי באותה תקופה נהג להחליף
16 מכשירי טלפון רבים כדי שאנשים מסויימים, שבשם סירב לנקוב, לא יוכלו לאתר.
17 בתשובה לשאלה אם אמו מתקשרת למספר זה סימן שהיא מדברת איתו, הוא משיב "אם אמא שלי
18 מתקשרת למספר הזה, זאת אומרת שהיא מנסה לתפוס אותי" (עמ' 1036).
- 19
- 20 בהמשך "מבהיר" הנאשם את תשובתו הקודמת ומסביר כי אמו חיפשה אותו וחייגה לארבעה או
21 חמישה מספרי טלפון שהיו רשומים על שמו, אולם אין הוא יודע אם עלה בידה לאתרו (עמ' 1055).
- 22
- 23 למרבה הצער, לא מצא הנאשם לנכון להציג פלט שיחות יוצאות מהטלפון של אמו שיוכיח את
24 טענתו. גם עדות אמו בסוגיה זו אין בה כדי להועיל לנאשם מאחר שטענתה סותרת את האמור
25 בהודעתה ת/237 מיום 16.4.07 בה העידה על שני מספרי טלפון בלבד בהם עשה נאשם 2 שימוש
26 בתקופה האחרונה, וכי הטלפון מס' 907 שהיה ברשותו של הנאשם, אבד לו לפני חג הפסח ומאז אין
27 ברשותו טלפון כלשהו.
- 28
- 29 טוען ב"כ הנאשם בסיכומיו, כי הטענה בדבר אובדן הטלפון לפני החג מחזקת את גרסת הנאשם
30 לפיה הטלפון לא היה בחזקתו ביום השוד והרצח. אין אגו סבורים כך. האירוע נשוא כתב האישום
31 אירע בלילה שבין יום חמישי ושישי שעה שהסדר נחוג ביום א', דהיינו, היעלמות הטלפון לפני החג
32 תואמת את גרסת התביעה לפיה הטלפון נעלם לאחר השוד והרצח.
- 33
- 34

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 הנאשם התחמק גם ממענה לשאלה מדוע נדם טלפון זה בדיוק לאחר השוד (עמ' 1038), ועל מנת שלא
2 להתחייב בתשובה כלשהי הוא מוסיף:
- 3 "באותו לילה איך הוא נעלם ואני לא יודע. אני לא יודע אם הוא היה ברשותי בכלל באותו
4 לילה.
5 ש: ברשות מי הוא היה?
6 ת: לא יודע אצלי לא".
- 7
8 ובהמשך עמ' 1050 אומר הנאשם:
- 9 "כ. ה. שוחט: אה, אתה לא יודע אם הוא היה,
10 שמעון ווהבה: אם הוא היה אצלי וכן דיברתי, זה לא שיחה חריגה. למקרה הזה אין לי
11 קשר.
12 כ. ה. שוחט: אוקי. זאת אומרת יכול להיות שהוא היה אצלך.
13 שמעון ווהבה: יכול להיות שהוא גם היה אצלי, בטח, אני לא מכחיש את זה".
- 14
15 דהיינו, מגוון תשובותיו של הנאשם לשאלה אם עשה שימוש בטלפון בליל המקרה נעו בין "איני
16 זוכר, יתכן, גם אם דיברתי – אני לא קשור למקרה, איני יודע, אצלי לא".
- 17
18 לכל אורך עדותו מסרב הנאשם ליתן תשובה חד משמעית וברורה מתי חדל להשתמש בטלפון זה
19 ומדוע.
20
21 מכל מקום הסברו כי נהג להחליף טלפונים בתדירות של עד פעמיים בשבוע אינו עולה בקנה אחד עם
22 אמרת אמו לפיה נותר ללא טלפון לאחר שהמכשיר אבד לו וסבתו סירבה למסור לו את הטלפון
23 שלה. אם אכן טלפון זה כמו קודמיו הוחלף או נזרק על מנת למנוע איתורו של הנאשם על ידי
24 האלמונים שזהותם לא הובהרה, לא היה לו צורך לבקש טלפון מסבתו ותמורת 100 ₪ (כגרסתו)
25 יכול היה למצוא לו תחליף.
- 26 "שמעון ווהבה: אני לא זוכר מה המספר, היה לי הרבה מספרים בתקופה ההיא. הרבה
27 מאוד, הייתי מחליף כל שבוע שתיים, אפשר גם להגיד.
28 כ. ה. גנות: עם מי היית מחליף כל הזמן.
29 שמעון ווהבה: הייתי, הייתי זורק וקונה, זורק וקונה, שלא יתפסו אותי אנשים.
30 כ. ה. שוחט: והיו על שמך כל המספרים?
31 שמעון ווהבה: מה?
32 כ. ה. שוחט: כל המספרים היו על שמך?
33 שמעון ווהבה: זה, זה טוקמנים. זה מאה שקל עולה SIM.
34 עו"ד גורן: אז איפה המכשיר, לא ה-SIM.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

ת : אתה זורק וקונה במאה שקל" .

1
2
3
4
5
6
7
8
9

הראיות האובייקטיביות בסוגיית השימוש בטלפון 907 הן כי במשך חודשיים לפחות וגם כל יום ה-
29.3.07 עד שעות הלילה, התקיימו באופן רצוף שיחות ממכשיר זה עם אנשים שהקשר שלהם
לנאשם אינו מוטל בספק, ראיות אלה תומכות בעמדת התביעה לפיה הנאשם עשה שימוש בטלפון
ונפטר ממנו לאחר הרצח והשוד.

איכון שיחות טלפון 907

על פי חוות דעתו של מר שרון פרי, ת/141, ניתן לבצע איכון של מנוי ברשת סלולרית, בדיעבד בשיטה
המבוססת על פענוח רשומת השיחה הנוצרת בעקבות כל שיחה בודדת לאחר ביצוע שיחה. כל שיחה
המתקבלת או יוצאת מהרשת, בין אם הושלמה בהצלחה ובין אם נכשלה, יוצרת רשומת שיחה. כל
רשומת שיחה מכילה בתוכה את שם תחנת הבסיס (משדר/מקלט) ואת הסקטור (האנטנה) ששירת
את השיחה. מאחר שמיקומה הגיאוגרפי של תחנת הבסיס הינו קבוע וידוע מראש, וטווח הכיסוי
האפקטיבי של הסקטור ששירת את השיחה גם הוא ידוע מראש, ניתן לקבוע ולומר כי המנוי שהה
בעת ביצוע השיחה בכל נקודה ונקודה אפשרית ב"מטריית הכיסוי" של האנטנה על פי מפות הכיסוי
המצויות ברשות המפעיל.

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21

לענייננו מציין מר פרי, כי אתר הבנאי בחולון מכסה את אזור התעשייה חולון וקריית שרת חולון,
ואתר קריית שרת מזרח משרת את קריית שרת חולון.

עיון במפת האתר שצורפה לחוות הדעת מעלה כי אתר קריית שרת והבנאי גובלים זה בזה, ועל פי
עדונו של מר פרי (עמ' 826) קיים גם אזור חפיפה בין שני האתרים. בהסתמך על מועדי השיחות
והאתרים בהם נרשמו קובע העד כי "אפשר לומר באופן גבוה של סבירות הרי שהוא היה באזור
האירוע בתנועה כלשהי בסקטורים הרלבנטיים שתחומי הכיסוי שלהם מוזכרים במפות" (עמ'
829).

22
23
24
25
26
27

ובהמשך מוסיף העד :

28
29
30
31
32
33
34
35

"מר פרי : בדיוק לזה אני מגיע. בגלל שבחוות הדעת הספציפית הזאת יש מצב שהוא
מיוחד, שהשיחה הראשונה היתה ב- 01:25 ומיד לאחריה ב- 01:26 אז סביר מאוד להניח
שהוא מאזור רחוב הבנאי, זאת אומרת, היה בתנועה לכיוון קריית שרת מזרח,
כ. ה. גנות : אבל לפני כן הוא היה באזור קריית שרת.
מר פרי : לפני כן הוא היה, נכון, אבל מכיוון שבשמונה דקות האלו זה זמן יחסית רב מאוד
לתנועה, יש פה מרחב זמן די גדול, אז בשמונה דקות האלה אני לא יכול להגיד בדיוק איפה
הוא היה, אבל אני יכול לומר בסבירות גבוהה מאוד שהמנוי היה בתנועה סביב האזור של
האתרים קריית שרת מזרח, אזור רחוב הבנאי".

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י ג' לוי ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

באשר לרדיוס התנועה באתר רחוב הבנאי, מבהיר העד:

"הרדיוס המשוער ברחוב הבנאי הוא בסביבות השש מאות מטר, באזור השש מאות מטר שזה אזור פחות או יותר של כיסוי אפקטיבי, זה קוטר של כמעט קילומטר מאתיים. טווח הכיסוי של המנוי שנקלט על ידי אתר ברחוב הבנאי, כמובן זה תלוי באיזה סקטור הוא נקלט, שוב פעם, זה תלוי באיזו גזרה הוא נמצא, זאת אומרת אם הוא נמצא בין אזור הבנאי לאזור קריית שרת אז יש איזה שהוא אזור חפיפה, אבל בגדול באזור הבנאי אם הוא נקלט ממזרח, סליחה, ממערב לאתר הבנאי, אזור הכיסוי האפקטיבי הוא כארבע מטר, כארבע מאות מטר, וממזרח לאתר הבנאי כשש מאות, שבע מאות מטר מכיוון שהאתר הבא שגובל מזרחית לו הוא אתר כביש שאין שום מגע ביניהם".

בהסתמך על עדות זו, נטען כי איכון הטלפון הנייד של נאשם 2 ממקם אותו בסמיכות קרובה ביותר לזירת האירוע בשעה 01:26.

גרסת הנאשם ביחס למיקומו

גם בנושא שהותו סמוך לזירת העבירה תשובותיו של נאשם 2 פתלתלות וניתנות לפרשנות על פי הצורך, כאשר הטענה "המובילה" הינה כי מפאת חלופי הזמן מאז האירוע למעצר, אין הוא יכול לזכור היכן היה (עמ' 989).

לנוכח החשש שמא תתקבל הראיה הממקמת אותו סמוך למקום האירוע, מציע הנאשם, כמנהגו, "גרסת מילוט" אפשרית אך בלתי מחייבת:

"זה אזור שאני נמצא בו לפעמים, קריית שרת, ימית אלפיים. אני לא יודע בדיוק אם זה רחוב הבנאי, אבל באזור שם אני נוסע לעיתים קרובות.

ש : למה אתה נמצא שמה ?

ת : אנחנו, יש כל מיני סיטואציות שאני נמצא שמה. לפעמים אנחנו הולכים לעשות שמה על האש, לשחק כדורגל, לפעמים אנחנו באים לשמה עם הטרקטורונים ואופנועים, יש כזה שטח של חולות, שמראשון עד לשמה, זה בדיוק שתי דקות בטרקטורון, בחולות לא בשטח, לא בכביש" (עמ' 990-991).

בתשובה לשאלת ביהמ"ש מבהיר הנאשם, כי הוא נוהג לשחק כדורגל ו"לעשות על האש" גם בשעה אחת אחר חצות וכי הפארק מואר. למותר לציין, כי לא הובאה ראיה כלשהי על מיקומם של אותם חולות ופארק שזכרו בעדות, יחסית לזירת הפשע.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 כאשר נשאל בחקירה נגדית, בהסתמך על אמרתו ת/189, בה הוצגו בפניו איכוני הטלפון, אם יתכן
 2 ששהה גם ברחוב הבנאי, משיב הנאשם "יכול להיות. אני מסתובב שמה הרבה" (עמ' 1011 שורה 19
 3 – עמ' 1012 שורה 3), אלא שבהמשך לאמירה זו מוסיף הנאשם גם "הבהרה", בתשובה לשאלת
 4 הסנגור, באילו הזדמנויות שהה ברחוב הבנאי.
 5 "אתה רוצה שאני יגיד לך משהו, אני גם לא יודע איפה זה רחוב הבנאי בכלל. אין לי מושג
 6 איפה זה" (עמ' 1012).
 7
 8 כאשר הוא מעומת עם אמירות קודמות מהן משתמע שהוא יודע היכן נמצא רח' הבנאי, משיב
 9 הנאשם:
 10 "יכול להיות שבכלל איפה שאני נמצא כל הזמן, איפה שפארק פרס שם, יכול להיות שזה
 11 בכלל רחוב הבנאי, אני לא יודע, אין לי מושג.
 12 ש : לא, זה לא רחוב הבנאי.
 13 ת : לא?
 14 ש : לא.
 15 ת : זה עכשיו אתה אומר לי, אין לי מושג".
 16
 17 ובהמשך (עמ' 1015) מבהיר את גרסתו המשתנה:
 18 "שמעון ווהבה : אני לא יודע איפה זה הרחוב הזה בכלל.
 19 ...
 20 עו"ד גורן : אתה יודע איפה זה אזור התעשייה בחולון נכון ?
 21 ת : כן. והפארק הזה זה מאחורה.
 22 ש : אתה מסתובב באזור התעשייה בחולון.
 23 ת : באזור התעשייה לא, בפארק כן".
 24
 25 אולם בהמשך, בתשובה לשאלת עו"ד גורן האם יכול להיות שהיה באזור רחוב הבנאי, מתרצה
 26 הנאשם ומשיב "יכול להיות שהייתי" (עמ' 1016 שורה 13) ומייד נסוג וטוען שאינו יודע מתי היה
 27 כיוון שאינו יודע היכן זה. כדי להשלים את התמונה הוא מוסיף שורה של תשובות מיתממות:
 28 כ. ה. שוחט : תראה, כשמישהו לא יודע, כשמישהו לא יודע איזה רחוב, איפה הוא נמצא,
 29 הוא לא יכול להגיד, יכול להיות שהייתי בו, זה לא מסתדר.
 30 שמעון ווהבה : זה באזור קריית שרת. אם אני מסתובב שמה,
 31 כ. ה. שוחט : זה לא מסתדר, אז אתה צריך להחליט. אתה יודע איפה זה רחוב הבנאי, או
 32 שאתה לא יודע, ולכן אז לא יכול להיות שהייתי בו, או שאני לא יודע אם הייתי בו.
 33 שמעון ווהבה : יכול להיות שרחוב הבנאי, זה הפארק הזה שהייתי מגיע אליו. ואם אני
 34 יגיד שלא הייתי בו, אז הוא יגיד שאני שקרן.
 35 כ. ה. שוחט : הוא אמר לך שזה לא הפארק.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 שמעון ווהבה : מאיפה הוא יודע .
 2 כ. ה. שוחט : אני מניח שהוא בדק את זה .
 3 שמעון ווהבה : באיזה רחוב זה פארק פרס".

4
 5 מן המקובץ עולה שהנאשם עצמו מותיר את כל האופציות פתוחות באשר לאפשרות כי שהה סמוך
 6 לזירת הפשע בשעה 01:26, אך מתחמק ממסירת גרסה מגובשת המסבירה נוכחות זו.

7
 8 הנאשם נמנע ממסירת אליבי או כל פרט שיש בו כדי לסתור את המסקנות הנובעות מאיכוני הטלפון
 9 907. כפי שיובהר בהמשך, הנאשם ירד למחתרת מיד לאחר האירוע ונעצר כחמישה שבועות לאחר
 10 מכן – ב-9.5.07.

11
 12 בחקירתו הראשונה (ת/186) נשאל: "ספר לי היכן היית בתאריך 29.03.07 יום חמישי; שזהו
 13 לקראת סופה"ש שלפני ליל הסדר?

14 תשובה: העורך דין שלי יגיד לך, אם אתה לא רוצה לתת לי לדבר עם עורך דין שלי, אני יגיד לו
 15 והוא יגיד לך".

16 החוקר חוזר על השאלה פעם נוספת והנאשם משיב: "אני רוצה לענות לך לשאלות, יש לי מה לענות
 17 לך, אבל לדבר לפני זה עם עורך דין".

18
 19 אין חולק כי זכותו של חשוד להפגש עם עורך דין בטרם ישיב לשאלות, אלא שבענייננו גם לאחר
 20 המפגש עם עורך הדין נמנע נאשם 2 ממסירת אליבי. לאחר שתי חקירות בהן סירב הנאשם להשיב
 21 לשאלות (ת/187 מיום 10.5.07 ות/188 מיום 15.5.07), התרצה והסכים להשיב לחלק משאלות
 22 החוקרים (ת/189 מיום 21.5.07). אולם גם באמרה זו אין הנאשם מוסר גרסה באשר למעשיו בליל
 23 האירוע בטענה כי אינו זוכר, כיוון שזה היה לפני זמן רב ואין לו יומן מסודר (שורות 6-7).

24
 25 גם בבית המשפט לא מסר הנאשם פרטים על מעשיו בליל השוד והרצח.
 26 משכך, אין בפנינו גרסה כלשהי שיש בה כדי להפריך את המסקנה העולה מאיכוני הטלפון.

27
 28 עדות מומחה הסנגוריה אפרים הירשביין (נ/36)

29
 30 על מנת להתמודד עם הנתונים האובייקטיביים של איכוני הטלפון הנייד של הנאשם סמוך לזירת
 31 העבירה, ללא כל הסבר סביר מצדו, הוגשה לנו חוות הדעת נ/36 המתבססת על פלט האיכונים ת/194
 32 עמי 141 של טלפון 907 ושתי השיחות האחרונות שנרשמו בשעה 1:25 באתר ברח' הבנאי ו-1:26
 33 באתר קרית שרת מזרח. מר הירשביין מסיק מניתוח הנתונים המופיעים בת/194 כי מי שביצע את
 34 השיחות שהה במרחק של 1.4 עד 3 ק"מ ממתחם "חצי חינם". נתון זה, לגרסת הסנגור, מונע

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י ג' לוי ואח'

- 1 אפשרות לביצוע השוד והרצח על ידי מחזיק הטלפון 907, בשל חוסר אפשרות להגיע לזירת הפשע
2 בזמן שחלף ממועד השיחה האחרונה לשעה בה תועדה כניסת השודדים.
3
4 במהלך חקירתו הנגדית של המומחה התגלו מספר עובדות הפוגמות באופן מהותי במשקלה
5 הראייתית. המפה ת/294, אשר מנימוקים שלא הובהרו, לא צורפה לחוות הדעת, הינה הגדלה של
6 המפה ת/141(א) אשר צורפה לחוות דעתו של מר פרי ת/141 ועל פי הנטען, המומחה מר הירשביין
7 הסתמך על חלקים ממנה והוסיף את הסבריו ופרשנותו (עמ' 1669). כשהתבקש להסביר כיצד
8 "הציב" את הנתונים הרלבנטיים על המפה ת/294, הסביר כי לא השתמש בשקף אלא צייר על המפה
9 (עמ' 1670).
- 10
11 אלא שבהמשך החקירה התגלתה עובדה נוספת שלא בא זכרה בחוות הדעת. המפה ת/294
12 והרישומים המתייחסים לנתונים שצויינו עליה נערכו על ידי אדם בשם שאול אטיאס (ת/295).
13 לכאורה, אין כל פסול בשימוש במפות שנערכו על ידי מי שמומחיותם בכך. אולם, כאשר על המפה
14 שנערכה על ידי אחר צוינו נתונים רלבנטיים, היה על מר הירשביין לבדוק אם אכן מראי המקום
15 (רחובות ואתרים) שצוינו משקפים את המציאות. למרבה הצער, הסתבר כי לא כך נהג מר
16 הירשביין.
- 17
18 גם הנתונים המתייחסים למרחק בין זירת הפשע לאתרים השונים, שהינם לב לבה של חוות הדעת,
19 נקבעו בהסתמך על אתר "ואללה מפות" באינטרנט ללא בדיקה, אנו סבורים כי לא ניתן להסתמך על
20 חוות דעתו של מר הירשביין, אשר לא בדק את הנתונים בעצמו, ולכן גם לא יכול היה לציין מהו קנה
21 המידה של המפה עליה הסתמך. לאור האמור לעיל, החלטנו להסתמך על חוות דעתו של מר פרי
22 ביחס למיקומו של מנוי הטלפון 907.
- 23
24 את נתוני האיכון יש לבחון במקביל לנתוני מצלמות האבטחה של מרכול "חצי חינם". בת/49 נראים
25 שני גברים חובשי קסדות יורדים מאופנוע הונדה כבד (שנתפס לאחר מכן במקום) מסירים את
26 הקסדות וצועדים לעבר הכניסה. על פי שערן המצלמה שעת הגעתם היתה 1: 33: 41. על פי בדיקה
27 שנערכה במשטרה, קיים פער של כשלוש דקות מהשעה המקורית לשערן המצלמה מכאן שהשודדים
28 הגיעו לחניה בשעה 1: 30: 41 ונכנסו לחנות בשעה 1: 32: 1.
- 29
30 עו"ד מרוז מפנה בסיכומיו לפער של דקה בין רישומי שיחות הטלפון בת/194 לת/201. בעוד שבת/194
31 נרשמה השיחה האחרונה בשעה 1: 26, בת/201 צויינה שעת השיחה כ- 1: 27. מאחר שכל ספק פועל
32 לטובת הנאשם, נבחן נתון זה על פי הרישום המיטיב עמו, ואנו מקבלים את הטענה לפיה חלפו 3: 41
33 דקות בין השיחה האחרונה שיצאה מטלפון 907 – להגעת השודדים למרכול.
- 34

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 על פי עדותו של מר פרי, המקובלת עלינו, המרחק המירבי בין מקום המצאו של המכשיר המאוכן
2 לזירת האירוע הוא 1.4 ק"מ, והמשתמש במכשיר היה בתנועה בעת ביצוע השיחות. כלי רכב הנוסע
3 במהירות של 60 קמ"ש גומע 1 ק"מ בדקה. לא יתא זה מרחיק לכת להניח כי רוכב אופנוע הונדה כבד
4 באזור תעשייה, בשעת לילה מאוחרת, אינו נזקק ליותר מ- 3:41 דקות כדי להגיע מנקודת האיכון
5 האחרונה למרכול "חצי חינם".

התנהגות נאשם 2 לאחר האירוע

6
7
8 החל בתאריך 30.03.07 שעה 14:00 החלה המשטרה בחיפושה אחר נאשם 2 (ת/66) ובביקור שנערך
9 בבית אמו אדי ססי. במועד זה לא אותר הנאשם.

10
11 לאחר ביקור זה, חזרו השוטרים לבית האם מספר רב של פעמים והעלו חרס בידם. רק בתאריך
12 9.5.07 נעצר הנאשם בדירת מסתור באילת.

13
14 הנאשם ניסה לתרץ בכל דרך אפשרית את ירידתו למחתרת, אך גם בסוגיה זו גרסאותיו המשולבות
15 עם הסברי אמו, אינם מצליחים להציג גרסה מגובשת שתוכל להסביר התנהלות זו. בתשובה לשאלת
16 סנגורו השיב הנאשם (עמ' 995) כי באותה תקופה הסתבך בחובות ואנשים שאת שמם לא רצה לציין
17 חיפשו אחריו. בנוסף הסתכסך עם אמו בענין מאוד אישי אותו סירב לפרט, ולכן השתדל להגיע
18 לביתו כמה שפחות.

19
20 לשאלת סנגורו: "זאת אומרת היית בבית, אבל לא הרבה, זה מה שאתה אומר?" משיב הנאשם:
21 "הייתי בבית לסירוגין...לא הרבה".

22
23 הנאשם אישר שידע כי מחפשים אחריו, אך לא התייחס לכך כי גם בעבר חיפשה אותו המשטרה,
24 ומשלא עלה בידי השוטרים לאתרו, לא חזרו פעם נוספת, ולכן סבר שגם זו אחת מאותן פעמים.

25
26 בשלב זה פולט הנאשם תשובה שאינה לשביעות רצונו של בא כוחו ואומר: "אז אחרי כמה ימים,
27 הבנתי שמחפשים אותי על השוד והרצח בחצי חינם" (עמ' 995 שורה 10).

28
29 הסנגור מתערב ומסיט את הדיון לאפיק שאולי יספק תשובה סבירה:

30 "ש: כן, אבל אני לא שואל אותך. אני שואל אותך על השלב הראשון, בשלב הראשון, היא
31 סיפרה פה בבית משפט, היא הופיעה מטעם התביעה, היא סיפרה שהשוטרים אמרו לה
32 בהתחלה משהו, מה אתה ידעת על השלב הראשון.

33 ת: פינצ'ור גלגלים לא, לא נכנסתי לזה יותר מדי, למה ראיתי את זה עניין פעוט.

34 ש: מאיפה אתה ידעת על הפינצ'ור גלגלים, שכאילו מחפשים אותך על זה.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י ג' לוי ואח'

- 1 ת : הבנתי, הבנתי ממנה כן, שמחפשים אותי על, אמרו לה פיצור גלגלים, מחפשים,
 2 רוצים להרוג אותי, לא, זה גם אימת לי את השיגרת חיים שלי אז.
 3 ש : רגע, אז מה הקשר בין זה ובין העובדה שלא הלכת למשטרה.
 4 ת : לא רציתי ללכת למשטרה, למה חשבתי שזה עניין פעוט" (עמי 995-996).
 5
 6 עיון בהסברו של הנאשם מעלה, כי מחד גיסא סבר שמדובר בענין פעוט וחסר חשיבות, ומאידך גיסא
 7 חשש לחייו בשל אותם אלמונים בלתי מזוהים. אולם, לא ניתן להתעלם מדברים שאמר הנאשם
 8 כמסית לפי תומו כי לאחר מספר ימים כבר ידע את הסיבה האמיתית לחיפושיו. אך למרות זאת לא
 9 זו בלבד שלא מצא לנכון להתייצב במשטרה, הוא נמנע מלשוב הביתה ובהמשך נסע לאילת.
 10
 11 עדותה של גבי' אדי ססי לא תרמה להבהרת התמונה. גם האם טענה שסיבת החיפושים אחרי בנה
 12 הוצגה כ"פנצ'ור גלגלים" אולם בו זמנית העידה כי נערכו חיפושים ובדיקות פעמים רבות ואף
 13 הושמעו איומים שחלקם התייחסו לפגיעות מצד אנשים אחרים וחלקם איומים של פגיעה על ידי
 14 אנשי משטרה (עמי 81).
 15
 16 החיפושים האינטנסיביים והתנהגות המשטרה כלפי בני המשפחה, כפי שמתארת האם, אינם
 17 מתיישבים עם ההנחה לפיה מדובר בענין פעוט והימנעות הנאשם מלהתייצב במשטרה, למרות שידע
 18 כי מחפשים אחריו באופן אינטנסיבי מצביעה על הימלטות מאימת הדין ולא על העדרות תמימה
 19 מהבית.
 20
 21 הוסף לכך את העובדה שאת ליל הסדר, שחל יומיים לאחר האירוע, "חגג" הנאשם לבדו בדירתו
 22 הריקה של חבר, אשר התארח אצל משפחתו.
 23 בתשובה לשאלה מדוע לא חגג את הסדר עם בני משפחתו לא נמצאה לנאשם תשובה סבירה.
 24
 25 גרסת האם באשר לאופן הברוטלי בו בוצעו החיפושים והסריקות, אינה נקיה מספקות, לנוכח
 26 העובדה שבאמרתה ת/237, שנגבתה בתאריך 16.4.07, אין זכר לטענה כלשהי בדבר אלימות
 27 השוטרים למרות שמאיר עמוס, גובה ההודעה, למד איתה בבית הספר, ואין כל טענה כי חששה
 28 מפניו. אין חולק כי בין תאריך 30.03.07 למועד גביית ההודעה ביקרו השוטרים פעמים רבות בביתה
 29 של העדה, אולם למרות זאת, אין באמרתה זכר לטרור שהשליטו השוטרים בעת הביקורים, והיא
 30 מוסרת גרסה לפיה הפעם האחרונה בה ישן בנה בבית היתה שבועיים וחצי לפני מועד גביית ההודעה
 31 "וזה רגיל אצלנו".
 32 העדה מוסיפה כי זה דבר רגיל שבנה נעלם לתקופות ארוכות והפעם עזב בגלל חוב שאת פרטיו
 33 סירבה למסור.
 34 גם האם סירבה למסור פרטים ביחס לסכסוך שבגיננו נעלם הנאשם מהבית.
 35

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 במאמר מוסגר נציין, כי הטענה לפיה הנאשם התרחק מביתו במשך תקופה של שבועות בשל ריב
 2 שאת פרטיו סרבו העדים למסור, אינה הגיונית ולא ניתן לקבלה. היעלמו של הנאשם לתקופה כה
 3 ארוכה מהווה נדבך חשוב בראיות התביעה והנאשם מודע לכך, לפיכך, אין זה סביר כי ימנע מלחשוף
 4 את פרטיו הריב גם אם מדובר בענין מביך ולא נעים.
 5
 6 מכל מקום, טבורים אנו כי אין חשיבות בענייננו לשאלה אם הסריקות והחיפושים נערכו בנימוס או
 7 בברוטליות. מעדות הנאשם ברור כי במשך תקופה ארוכה חיפשה אחריו המשטרה והוא ירד
 8 למחתרת, עבר להתגורר בדירת חבר, נפגש עם אמו מחוץ לבית. וכאשר הרגיש שהקרקע בוערת
 9 תחתיו נעלם לאילת, שם שכר עבורו חבר דירת נופש. תחילת השכירות ב- 29.04.07 לשבוע ימים,
 10 והתשלום בוצע במזומן לשבוע ימים מראש. בתאריך 06.05.07, שלושה ימים לפני מעצרו של
 11 הנאשם, הוארכה השכירות לשבוע נוסף (ת/258-ת/259). דהיינו, לא היתה לנאשם כל כוונה להסגיר
 12 עצמו למשטרה בתאריך 9.5.09. הנחה זו נתמכת באמרתו של רמי חיון, משכיר הדירה (ת/260) לפיה
 13 שני הבחורים אשר שכרו את הדירה ביקשו לשכור אותה לחודש, אולם הוא סירב ואמר שביכולתו
 14 להשכיר את הדירה לשבוע, וכי ניתן להאריך השכירות מדי שבוע, והשכירות אכן הוארכה פעם
 15 נוספת אלא שבאמצע התקופה נעצר הדייר.
 16
 17 בעדותו בבית המשפט תיאר העד את התנהגותם המגוננת של הבחורים אשר שכרו עבור הנאשם את
 18 הדירה וצייין, כי הם מנעו כל מפגש בין השוכר לבינו והדבר הגיע לכך שהבהירו שאין צורך להביא לו
 19 דבר והם ידאגו לכל (עמ' 616 לפרוט'י).
 20
 21 גם עדותו של עו"ד שרון נהרי אין בה כדי לסייע לנאשם. לדברי עורך הדין, משפחתו של הנאשם
 22 וחברים, שבשמם סירב לנקוב פנו אליו, על מנת שייסיע בהסגרתו של הנאשם למשטרה והוא אף
 23 שוחח טלפונית עם הנאשם, אלא שהתוכנית לא יצאה לפועל "מכיוון שהוא (הנאשם) היה באיזה
 24 מקום מסתור עם איזה חברה... והוא אמר שהוא יגמור את הפרוצדורה של הסידורים עם החברה,
 25 וזה ידחה בכמה ימים והוא יחזור אלי כשהוא ירצה להסגיר את עצמו בסופו של דבר ראיתי
 26 בתקשורת שהוא נעצר" (עמ' 1309).
 27
 28 עו"ד נהרי עשה כל מאמץ שלא לפרט עובדות הניתנות לבדיקה, העד לא זכר אם שוחח עם נציג
 29 התקשורת בקשר להסגרה, למרות שהאפשרות עלתה בשיחה עם המשפחה, ולמרות נסיונותיו של
 30 עו"ד מרוז להדריכו ולשים מילים בפיו מהן משתמע שנעשו הכנות להסגרה, לא זכר העד מהם אותם
 31 "סידורים" שמנעו מהנאשם להסגיר עצמו במועד השיחה (עמ' 1310).
 32
 33 העד מוסיף כי אמנם לא נקבע מועד להסגרה, אבל "זה היה ענין של כמה ימים" כאשר הקשה בית
 34 המשפט וניסה להבין מה בדיוק הוכן לקראת ההסגרה, השיב העד "בסדר, סגרנו את זה בינינו
 35 שהולכים להסגיר אותו".

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1
 2 גם בחקירה הנגדית המשיך זכרונו של העד לבגוד בו בכל השאלות הרלבנטיות "אני לא זוכר מה
 3 דיברו איתי בשיחה. אני זוכר שהיתה, יכול להיות שכשפגשתי את החבר ואת המשפחה, אמרו לי
 4 שאמרו להם שזה קשור לאיזה שהיא עבירה אבל אני לא יודע על מה דיברו איתו".
 5
 6 העד לא הציג תרשומת כלשהי בדבר מועד השיחה או כל מסמך שיש בו כדי להעיד על התאריך בו
 7 פנתה אליו משפחת הנאשם.
 8
 9 מהתשובות המעטות שהעד הסכים "לנדב" ברור שהנאשם ובני משפחתו ידעו שהוא דרוש לחקירה.
 10 המשפחה העלתה אפשרות להסגרתו, אך לנאשם לא אצה הדרך והוא העדיף להישאר באילת צפון
 11 בדירת המסתור.
 12
 13 נראה גם שעו"ד נהרי לא ייחס חשיבות כלשהי ל"גישושי" ההסגרה (אם היו כאלה), מאחר שלא
 14 טרח לציין עובדה זו בהליכי המעצר בהם ייצג את הנאשם, או כפי שציין בעצמו (בעמ' 1333):
 15 "לא תמיד אנחנו מציגים את זה בפני השופט. אם כבר הגיע, זה כבר לא מעניין. תפסו
 16 אותו, זה, אין פה את הקרדיט של מישהו שכבר בא. זה לא שאני בא ואני אומר הוא הגיע,
 17 יש לתת לו את הזכויות של מישהו שלא ברח. הוא ברח ותפסו אותו שהוא בורח, אז כבר
 18 מה זה מעניין?".
 19
 20 ובהמשך נאלץ לאשר כי הנאשם הודה בפניו שהוא מסתתר (שם שי' 19).
 21
 22 ממכלול הנתונים עולה כי הנאשם ירד למחתרת מייד לאחר השוד והמשיך להסתתר מפני המשטרה
 23 עד שנעצר ביום 9.5.07.
 24
 25 התנהגות זו יחד עם העלמתו של מכשיר הטלפון מצביעה על כך שהנאשם עשה כל מאמץ להעלים
 26 ראיות ולמנוע אפשרות לחקרו.
 27
 28 גם לאחר מעצרו, עשה הנאשם כל מאמץ להמנע ממסירת גרסה.
 29
 30 בסיכומי פירט עו"ד גורן בהרחבה את הדרך הפתלתלה בה התחמק הנאשם מלהשיב לשאלות
 31 החוקרים. מנגד טען עו"ד מרוז כי לנאשם עומדת זכות ההיעוצות בעורך דין ואין לבוא עמו חשבון,
 32 גם על כך ששמר על זכות השתיקה על פי עצת סנגורו.
 33
 34 דברים אלה כוחם יפה לחקירה הראשונה ב- 9.5.07, אולם אין בהם כדי לספק הסבר להתחמקות
 35 הנאשם ממתן תשובות ענייניות לאחר שנפגש עם עורך דין. בתאריך 10.5.07 (ת/187) טען הנאשם כי

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 מסרב לשתף פעולה, לנוכח התנהגות המשטרה כלפי בני משפחתו, ובתאריך 15.5.07 הבהיר הנאשם,
2 כי ישיב להאשמות המוטחות בו בבית משפט (ת/188. גם בת/189 – הודעה שבה שיתף הנאשם
3 כביכול פעולה עם חוקריו, אין למצוא תשובות מלאות ומפורטות ובכל עת שהנאשם חשש שמא
4 התשובה עלולה לסבכו, הוא שב וטען כי ישיב בבית המשפט, אלא שגם בבית המשפט נמצאו
5 תשובותיו מתחמקות וסותרות.
6

דברי קובי ביטון

7
8
9 כפי שצינו לעיל, אמר העציר קובי ביטון לאיש משטרה שליווה אותו לבית החולים שהנאשם אמר
10 לו שאין נגדו כלום "שהוא היה עם מסיכה על הפנים ולא רואים כלום במצלמות" (ת/243). דברים
11 בנוסח זה נשמעו על ידי מספר אנשי משטרה אשר רשמו כל אחד בנפרד מזכרים המתעדים אמירה זו
12 (ת/240-ת/242).
13

14 יצויין כי העד התעשת בהמשך וניסה להמעיט מערך הדברים ולטעון שלא נאשם 2 אמר אלא הוא.
15 גם בבית המשפט ניסה העד "להבהיר" אמירה זו וטען "הוא אמר אני חף מפשע, לא יכול להיות
16 שיש אדם עם מסיכה ויגידו שזה אני" (עמ' 239). העד גם טען שאלה הדברים שאמר לשוטרים.
17 אנו התרשמנו כי לפנינו עד הפוחד פחד רב מתוצאות עדותו ונראה כי עשה כל מאמץ לסגת מאמירתו
18 המפלילה.
19

20 סבורים אנו כי לנוכח העובדה שאין מדובר באיש משטרה אחד אשר שמע את הדברים אלא במספר
21 אנשי משטרה, וכן לאור החשיבות שייחסו השומעים לדברים, אין זה סביר שמר ביטון אמר את
22 הדברים כפי שטען בפנינו. לכן, גם אמירה זו מהווה תוספת וחיזוק לראיות התביעה.
23

מחדלי חקירה

24 טוען ב"כ הנאשם כי שורה של מחדלי חקירה פגעו ביכולתו של מרשו לנהל את הגנתו.
25
26

(1) הבדלי הגבהים בין השודדים

27
28
29 מר יצחק יונייב שאף הוא מאבטח במרכול עמד ליד המנוח בעת כניסת השודדים ותיאר בעדותו (עמ'
30 196-197) את השוד והרצח. לדבריו בשעה 1:30 בקירוב נפתחה הדלת ולמרכול נכנסו שני רעולי פנים
31 שהתחילו לצרוח על הנוכחים והורו להם לשכב על הרצפה והחלו להכות אותם בקתות האקדחים.
32 בהמשך תיאר את רגע היריה בראשו של המנוח. בין יתר הפרטים לגביהם נשאל באמרתו (נ/5)
33 התבקש העד למסור תיאור של השודדים והשיב "הבחור שאמרתי עליו גובהו כמטר שבעים מבוה

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 גוף רזה והוא דובר עברית הבחור השני גם היה באותו גובה רזה הוא לא דיבר איתי". ובהמשך חזר
2 על הדברים וציין "נראה לי כי שניהם היו באותו גובה בערך 1.75 – 1.80".

3
4 אין חולק כי נאשם 2 גבוה בכ- 13 ס"מ מנאשם 1. בהסתמך על נתון זה טוען עו"ד מרוז כי לאור פער
5 הגבהים בין השודד כפי שתואר על ידי יונייב לגובהו של נאשם 2 המסקנה המתבקשת היא כי נאשם
6 2 אינו השודד השני.

7
8 אין אנו סבורים שיש לייחס משמעות כלשהי לדברי העד ככל שהם נוגעים לגובהם של השודדים.

9
10 עיון באמרתו ובעדותו מעלה כי הוא חווה חוויה טראומתית מאין כמוה במהלך השוד והרצח ואף
11 הוא עצמו נחבל כתוצאה מאלימות השודדים. לא ניתן לצפות ממי שמושלך על הרצפה ומוכה על ידי
12 שודד חמוש שיבחין בגובהו של שודד זה או אחר, מה גם שצפיה בצילומי מצלמות האבטחה ת/69
13 מעלה שמדובר באירוע שהתרחש במהירות רבה ונאשם 1 רץ מייד לכיוון הקופה הראשית כך שקשה
14 לאמוד את גובהו יחסית לזה של השודד השני.

15
16 לא מצאנו לייחס משקל כלשהו לדברי נאשם 1 בסוגיה זו. מאחר שהלה עשה כל מאמץ לחלץ את
17 נאשם 2 אך נמנע מלמסור, מטעמים השמורים עמו, את זהות שותפו לפשע. משכך, כיצד ניתן לסמוך
18 על דבריו כי השודד השני היה בערך בגובהו.

19

20 **חשודים נוספים**

21

22 בסיכומיו מונה עו"ד מרוז שורה של חשודים נוספים שנחקרו או נחשדו ע"י המשטרה ובהמשך נזנחו
23 אפיקי חקירה אלה.

24 ראש הצח"מ רב פקד אהוד דין פירט בפנינו את השתלשלות העניינים בזירת האירוע. לדברי העד
25 לאחר השוד והרצח נתפס במקום נאשם 1, אשר לא היה מוכר לחוקרי משטרת תל אביב, וכשנשאל
26 לזהותו מסר שם כוזב, למקום הוזהקו חוקרים ממחוז מרכז אשר זיהו את נאשם 1 ומסרו את שמו
27 של ניסים נדיר כמי שיכול להיות שותף פוטנציאלי לשוד. ניסים נדיר נחקר ולא נמצא דבר הקושר
28 אותו לפשע והוא שוחרר (עמ' 650).

29

30 העובדה שבשלביה הראשונים התפרשה החקירה על מספר רב של חשודים פוטנציאליים אין בה כדי
31 להפוך כל מי שנחקר למבצע הפשע. העד הסביר את אופן התפתחותם של אפיקי החקירה השונים;
32 תחילה נבדק מעגל החברים והשותפים הפוטנציאליים של החשוד שנתפס בכף וברור כי בשלב זה אין
33 עושים הערכת מצב מעמיקה, ביחס לכל אחד מהשמות הפוטנציאליים, לנוכח החשיבות שיש
34 לחקירתם סמוך, ככל האפשר, לאירוע.

35

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 קצה חוט שני לאיתורו של השודד השני נמצא במחקרי תקשורת כאשר נקודת הפתיחה היתה
2 הטלפון של נאשם 1. מכאן הובילה החקירה לנאשם 2. אין בעובדה שאנשי המודיעין של מחוז
3 המרכז מסרו שמות של שותפים פוטנציאליים, שבסופו של דבר לא נמצאו לגביהם ראיות הקושרות
4 אותם למקרה, כדי לפגוע במשקל הראיות שהוצגו והקושרות את נאשם 2 לאירוע.
5
6 המשטרה חקרה גם חשודים נוספים הקשורים לנאשם 3. אולם למרות החשדות הכבדים ביחס
7 למעורבותם של איציק כהן ואילן מלכי, לא עלה בידי המשטרה לבסס את החשדות נגדם במידה
8 שתספיק להגשת כתב אישום.
9
10 גם בהנחה שבשוד וברצח היו מעורבים אנשים נוספים הקשורים למאור כהן (שהדיון בעניינו יורחב
11 בפרק הזן בנאשם 3), אין בכך כדי לפגוע במשקל הראיות נגד נאשם 2, מאחר שבהחלט קיימת
12 אפשרות שבתכנון ובאיסוף המידע נטלו חלק אנשים נוספים מלבד שני השודדים שביצעו בפועל את
13 הפשע.
14

מספר המבצעים

15
16
17 בתחילת החקירה נאמר ברשתות הקשר שכנראה יש חשודים נוספים. אולם בסופו של דבר
18 השתכנעה המשטרה בהסתמך על העדויות וסרטי מצלמות האבטחה שבמרכזו היו שני שודדים
19 בלבד.
20
21 לא ניתן להתייחס לאמירות שמקורן לא הובהר ברשתות הקשר כאל ראיה מסוג כלשהו כאשר
22 בסרט ת/69 נראים שני שודדים שאחד מהם נתפס בזירה והשני נמלט מן המקום.
23

אי עריכת מסדר זיהוי קולות

24
25
26 מעדויות עדי הראיה אכן עולה כי חלקם שמעו את קולות השודדים. למרות האמור לעיל לא נערך
27 מסדר זיהוי קולות.
28
29 אין אנו סבורים שעצם ההמנעות ממיצוי כל אפיק חקירה מהווה מחדל חקירה. לחוקרים ניתן
30 שיקול דעת באילו אמצעים לנקוט בנסיבותיה של כל חקירה. לנוכח המהומה ששררה במקום, ולאור
31 הקושי האובייקטיבי בזיהוי קולות שנשמעו בנסיבות כה טראומטיות אין בהמנעות מעריכת מסדר
32 זיהוי קולות כדי לכרסם בראיות שנאספו בסופו של דבר.
33
34 באשר לעדותו של נאשם 1, לא מצאנו לייחס לה משקל כלשהו ככל שהיא נוגעת לזהות השודד השני.
35 נאשם 1 מודע לכך כי נתפס בכף ולתוצאות האפשריות של ההליך, לכן נמנע ככל יכולתו מלסבך אדם

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 כלשהו ובעיקר עשה ככל יכולתו לחלץ את נאשם 2. נאשם 1 גם הבהיר, כי הוא חושש לחיי משפחתו
2 אם ימסור פרטים שיהיה בהם כדי להפליל מישהו (עמ' 908). בנסיבות הענין אין ליתן אמון בדבריו
3 ככל שהם נוגעים לשותפיו.

4
5 למשמעות מציאת הדם על האקדח התייחסנו בפרק הדין בבדיקות הדני"א.

6
7 מחדלי חקירה - תוצאתם

8
9 בהתאם להלכה הפסוקה, אין חובה למצות כל אפיק חקירה אפשרי, ורק מחדלים שמקימים חשש
10 ממשי לפגיעה בהגנת הנאשם יפעלו לחובת התביעה. יפים לענייננו דברים שנאמרו בע"פ 4906/09
11 איאד אלנברי נ' מדינת ישראל (פסק הדין מיום 24.01.10, פורסם באתר "נבו"):

12
13 "אכן, מיצוי כלל כיווני החקירה האפשריים, והצגת תמונה עובדתית מלאה
14 ככל שניתן, מהווים נדבך מרכזי ביכולתו של נאשם להתמודד עם הראיות
15 המרשיעות במשפטו ... לעיתים, עלול קיומם של מחדלי חקירה אף להביא
16 לזיכויו של נאשם ... מטרת החקירה המשטרית אינה מציאת ראיות
17 להרשעתו של חשוד, אלא מציאת ראיות לחשיפת האמת, בין אם אמת זו
18 עשויה להוביל לזיכויו של חשוד, ובין אם היא עשויה להוביל להרשעתו (ע"פ
19 721/80 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (2) 466, 472 (1981)).

20
21 ואולם אין צריך לומר, כי אין בעצם ההצבעה על אפיק חקירה פוטנציאלי שבו
22 לא נקטה המשטרה, כדי להתעלם מחומרי החקירה שהונחו בפני בית
23 המשפט, ולפטור את הנאשם מאחריות על סמך זאת בלבד ... ככלל, אין זה
24 מחובתה של התביעה להתחקות אחר הראיה הטובה ביותר שניתן להשיג, כי
25 אם להציג ראיות המספיקות להרשעה מעבר לספק סביר ... משכך, רק
26 מחדלים חמורים, המעוררים חשש שמא תימצא בגינם הגנתו של נאשם חסרה
27 ומקופחת בשל הקשיים להוכיח את גרסתו, ייזקפו לחובת התביעה ויוכלו
28 לסייע לנאשם בהוכחת קיומו של ספק סביר ... כמו כן, ייבחן משקלו של מחדל
29 כאמור, על רקע מכלול חומרי הראיות שהונח בפני בית המשפט...".

30
31 יתר על כן, גם מקום בו ניתן להצביע על קיומו של מחדל בחקירה, עדיין נדרש לבחון מה השפעתו של
32 מחדל זה על מכלול נסיבות הענין, ובהתאם לכך לייחס לו את המשקל ההולם. ראו לענין זה ע"פ
33 4223/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פסק הדין מיום 29.11.07, פורסם באתר "נבו"):

34

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 "אפילו תמצי לומר, כי החוקרים התרשלו בכך שלא הנציחו בתמונה את
2 השיחים והחצר, הרי שאין בדבר כדי לתמוך בגרסת המערער, כטענתו. הלכה
3 היא, כי המשיבה אינה חייבת בהבאת הראיות הטובות ביותר שניתן להשיג,
4 קרי: הראיות המקסימליות, וזי אם יביאו ראיות מספיקות לשם הוכחת
5 המוטל עליה ואין נפקא מינה אם היה לאל ידה להשיג ראיה 'טובה' הימנה. אי
6 הצגת ראיות טובות יותר, במידה ואכן היה דרוש הדבר, אינו מהווה גורם בעל
7 משקל ראיתי לחובתו של הנושא בנטל השכנוע, אלא רק סיכון שראיות פחות
8 טובות לא תספקנה להרים את הנטל ...
9 יש לבחון מהי הנפקות של מחדל זה, באם אכן ייקרא מחדל. האם יש במחדל
10 החקירה כדי לתמוך בגרסת המערער?
11 ...

12 השאלה היא ביסודה שאלה של צדק. האם נעשה למערער עוול. מטרת
13 החקירה המשטרית היא למצוא ראיות לחשיפת האמת, בין אם אמת זו
14 עשויה להוביל לזיכוי של חשוד, ובין אם היא עשויה להוביל להרשעתו
15 (והשוו: ע"פ 721/80 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (2) 466 (1981)). ככלל,
16 אין לומר שמחדלי חקירה יובילו בהכרח לזיכוי של המערער. נפקותו של
17 המחדל תלויה בגסיבות המקרה הקונקרטי, ובפרט בשאלה, האם עסקינן
18 במחדל כה חמור, עד כי יש חשש שמא קופחה הגנתו של המערער באופן
19 שיתקשה להתמודד עם חומר הראיות המפליל אותו או להוכיח את גרסתו שלו.
20 על פי אמת מידה זו, על בית המשפט להכריע מה המשקל שיש לתת למחדל,
21 לא רק כשהוא עומד לעצמו, אלא גם בראיית מכלול הראיות ...".

22
23 סבורים אנו כי בענייננו לא נמצאו מחדלי חקירה משמעותיים להבדיל מאי מיצוי כל כיווני החקירה,
24 שלא השתכנענו כי הייתה בהם תועלת.

25
26 יתרה מכך לא הובהר מה השפעת מחדלי החקירה הנטענים על מכלול נסיבות העניין. כאשר אנו
27 מתבקשים לבחון את הראיות שהוצגו מול האפשרויות הרחוקות, המתבססות ברובן על דברים מכלי
28 שני ושלישי אליהן הפנה הסנגור, עדיפות בעינינו הראיות המוחשיות הנסמכות על ממצאים
29 אובייקטיביים על פני האפשרויות ערטילאיות המוצעות על ידי הסנגור.
30

משקל הראיות הנסיבתיות בענייננו של נאשם 2

31
32
33 ב"כ הצדדים הפנו בסיכומיהם לשורה של פסקי דין הדנים בכוחן ההוכחתי של ראיות נסיבתיות.
34 סיכומן של ההלכות הובא בע"פ 4179/97 טוביה נדב נ' מדינת ישראל (פסק הדין מיום 23.04.09,
35 פורסם באתר "נבו"), בו מסכם כב' השופט לוי את ההלכה הפסוקה ביחס לראיות נסיבתיות:

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

"הכרעת הדין בתיק זה התבססה על ראיות נסיבתיות. כידוע, בניגוד לראיה ישירה, אשר בכוחה להוכיח במישרין התקיימות עובדה השנויה במחלוקת, כוחה של ראיה נסיבתית מצטמצם לכך שיש בה להוכיח קיומה של נסיבה אשר עשויה לשמש בסיס לקביעת קיומה של עובדה מן הסוג האמור (ע"פ 1888/02 מדינת ישראל נ' מקדאד, פ"ד נו(5) 221, 227 (2002)).

לעתים יהיה בכוחה של ראיה נסיבתית בודדת לבסס הרשעה, ולעתים יידרש לכך מארג של ראיות, בין אם נסיבתיות כולן או בחלקן, להביא לאותה תוצאה, ובלשון הפסיקה:

יש וראיה נסיבתית אחת יוצרת תמונה ברורה ושלמה בכיוון אשמתו של הנאשם, עד כי בלי הסבר אמין ומשכנע מצדו אין להגיע למסקנה אחרת: אולם גם כאשר הראיות הנסיבתיות לקוטות ממקורות שונים ומהזדמנויות נפרדות, השאלה תהא תמיד מה התמונה הכוללת המתקבלת כאשר בית-המשפט מפעיל מיטב שיקולו של האדם הסביר (ע"פ 898/79 פיצחודה נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(3) 829 (1980) 835-836).

כוחה ההוכחתי של ראיה נסיבתית לקבוע ממצא עומד לה, כך נקבע, רק במידה וממצא זה מתחייב הגיונית ממנה וממארג הראיות שעומה כמסקנה אחת ויחידה. ראשית, יש להבהיר, כי אין בוחנים כל ראיה נסיבתית אגב בידודה מיתר הראיות, אלא בוחנים את מקבץ הראיות כולו ... שנית, קביעת הממצא העובדתי נעשית רק לאחר שלא נותר עוד ולו ספק סביר, בדבר נכונותה של המסקנה המוסקת ממנו. עמדתי על כך אני באחת הפרשות:

'אין משקלן של ראיות [נסיבתיות] נופל מכוחן של ראיות ישירות, ובלבד שלא ניתן להסיק מהן אלא מסקנה הגיונית אחת המקימה יסוד להרשעה. אף לא נדרש כי כל אחת מן הראיות הנסיבתיות בפני עצמה תוביל להרשעה, ודי בכך שכל הראיות יחד כאשר הן משתלבות זו בזו מעשה-פסיפס, יצביעו על הנאשם, וברמה הנדרשת בפלילים, כמבצעה של

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 העבירה' (ע"פ 4656/03 מירופולסקי נ' מדינת ישראל (לא
2 פורסם, 1.12.2004); ...

3
4 בחינה זו של כותה ההוכחתי של הראיה הנסיבתית מסתמכת על מבחני
5 ההיגיון, השכל הישר וניסיון התיים ... וכאמור, לעתים די יהיה
6 בראיה נסיבתית בודדת בעלת משקל סגולי גבוה כדי לקבוע כל ממצא
7 עובדתי. עם זאת, בעודו מפעיל מבחנים אלו, מוטלת על בית-המשפט
8 החובה לבחון מיוזמתו הסברים המתיישבים עם הנסיבות שהוכחו ועם
9 חפותו של הנאשם, ואפילו הסברים אלו אינם מתיישבים עם טענותיו
10 שלו עצמו (ע"פ 1888/02 מדינת ישראל נ' מקדאד, נו(5) 221 (2002),
11 "(228".

12
13 להוכחת מעורבותו של נאשם 2 בשוד וברצח הוצגו בפנינו שורה של ראיות נסיבתיות
14 הכוללות בדיקות דנ"א, מחקרי תקשורת, איכון טלפונים והתנהגות מעוררת חשד של
15 הנאשם.

16
17 ראיות אלה לקוטות ממקורות שונים שאינם קשורים זה לזה ובהצטרף מובילות למסקנה
18 אחת ויחידה לפיה נאשם 2 הוא השודד השני. לראיות הנסיבתיות מתווספת גם אמירתו
19 המחשידה של הנאשם 2 לקובי ביטון.

20
21 למותר לציין כי מול משקלן המצטבר של ראיות התביעה לא הציג הנאשם גרסה סבירה
22 שיש בה כדי ללמד על חפותו באף אחת מן הנקודות שבמחלוקת.

23
24 לאור האמור לעיל, המסקנה היא כי עלה בידי התביעה להוכיח מעבר לכל ספק סביר את
25 מעורבותו של נאשם 2 בנסיון השוד וברצח.
26

27 **סעיף האישום**

28
29 סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין קובע:

30 "הגורם בכוונה תחילה למות אדם, יואשם ברצח ודינו מאסר עולם".

31
32 סעיף 301(א) מונה את התנאים שבהתקיימם יראו אדם כמי שגרם למותו של אחר בכוונה תחילה:
33 "... אם החליט להמיתו, והמיתו בדם קר, מבלי שקדמה התגרות בתוכף למעשה, בנסיבות שבהן
34 יכול לחשוב ולהבין את תוצאת מעשיו, ולאחר שהכין עצמו להמית אותו או שהכין מכשיר שבו המית
35 אותו".

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1

2 ממכלול הראיות שהוצגו בפנינו באשר לנסיבות מותו של המנוח עולה כי השודדים נכנסו למרכול עם
3 כלי נשק טעונים ושלופים. אחד השודדים השכיב את שני השומרים, שם רגלו על המנוח וירה יריה
4 אחת בראשו, כפי שתיארה בפשטות מצמררת העדה מלי דבש (עמ' 191):

5

"ת : שהבחור שהיה רעול פנים הוריד את השומר למטה.

6

כ. ה. גנות : מה זה הוריד?

7

ת : דחף אותו למטה כזה. השכיב אותו.

8

כ. ה. גנות : השכיב אותו.

9

ת : השכיב אותו למטה.

10

ש : כן. מה הוא עוד עשה אותו רעול פנים? איך הוא ירה בשומר? איך הוא ירה
11 במנוח?

12

ת : הוריד אותו למטה. הוריד אותו למטה וירה. זהו.

13

כ. ה. דותן : לאן? לאיזה כיוון, לאיזה חלק של הגוף שלו הוא ירה?

14

ת : בראש".

15

16

ובחמשך הבהירה פעם נוספת (עמ' 192):

17

"ת : שאותו רעול פנים הוריד את השומר על הרצפה. הוא שכב על הרגל,

18

ש : מי?

19

ת : השומר.

20

ש : הוריד אותו על הרגל. שם את הרגל על השומר, לא זוכרת בדיוק איזה רגל,
21 ובאותו שנייה הוא ירה בו בראש.

22

כ. ה. שוחט : איזה מרחק?

23

ת : אפס".

24

25

נראה כי נפלה טעות בפרוטוקול ותשובת העדה נרשמה כשאלה שעה שעל פי תוכן הדברים ברור
26 שהמשפט המתחיל במילים "הוריד אותו על הרגל..." נאמרו מפי העדה.

27

העד יונייב לא ראה אמנם את היריה אך שמע את קול היריה וכאשר פקח את עיניו ראה את השודד
28 עומד עם שני אקדחים ומכוון אותם לראשו של המנוח. העד הסתכל על גופת המנוח וראה שלא היה
29 עליו נשק וזיהה את אחד האקדחים שהוחזק בידי השודד כאקדחו של המנוח (עמ' 196).

30

31

אין צורך להכביר מילים באשר למשמעות המעשים המתוארים לעיל. מדובר ביריה מכוונת מטווח
32 קצר לראשו של אדם המוטל על הרצפה ואינו מסכן במאומה את היורה. לפיכך החלטנו להרשיע את
33 נאשם 2 בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

34

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

הנאשם 3

1

2

3 את הרשעת הנאשם 3, בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, מבקשת המאשימה להשתית על
4 אמרות חוץ של עד – מאור כהן, בהן הפליל, לגרסתה, את הנאשם 3 כמי שמילא חלק מרכזי בהליך
5 קשירת הקשר לביצוע השוד במרכז "חצי חינם", כמתכנן וההוגה העיקרי של השוד, כרוח החיה
6 בהוצאתו מן הכוח אל הפועל וכאחראי, אגב כך, לרצח המנוח יום טוב דוייק ז"ל.

7

8 נגד מאור כהן הוגש כתב אישום (תפ"ח 1051/07) המייחס לו את אותן עבירות המיוחסות לנאשם 3
9 בפרשה ובאותו הקשר. עוד בטרם הסתיים משפטו שלו, ואף בטרם נתן את עדותו בו, הוזמן מאור
10 כהן למתן עדות בפניו, כע"ת/1, וסירב לענות לשאלות ב"כ המאשימה (ר' ישיבת יום 21.2.08). את
11 סירובו להשיב לשאלות ב"כ המאשימה נימק מאור כהן בטענה, כי משפטו שלו טרם הסתיים
12 והצהיר, כי לכשיסתיים המשפט שלו הוא יגיד "הכל" (עמ' 14 לפרוט' ש' 12-13, 23; עמ' 15 ש' 7,
13 ועוד).

14

15 הוא הוכרז כעד עויין (עמ' 15 לפרוט' ש' 11-15) ומשלא השיב לשאלות ב"כ המאשימה, שחקר אותו
16 נגדית, הוגשו אמרותיו בכפוף לקבלת החלטה בדבר קבילותן בשלב מאוחר יותר (עמ' 19 לפרוט' ש'
17 29-30). אמרותיו של מאור סומנו ת/206 – ת/233.

18

19 בתאריך 23.3.09 העיד מאור כהן במשפטו שלו. בשלב זה פנתה המאשימה וביקשה את העדתו
20 בשנית. ביום 2.6.09 חזר מאור לדוכן העדים – על פי החלטתנו מיום 17.5.09 – ושוב סירב להשיב
21 לשאלות ב"כ המאשימה (עמ' 1696-1697 לפרוט' ש' 1-2). מכוח הכרזתו כעד עויין, עוד בחקירתו
22 הראשונה בבית המשפט שנתרה על כנה גם בחקירה זו (ר' דברינו בישיבת יום 2.6.09 עמ' 1700
23 לפרוט'), ונוכח המשך סירובו להעיד, הוגש לביהמ"ש פרוטוקול עדותו במשפטו שלו (ת/296) בכפוף
24 להחלטה בדבר קבילותו (עמ' 1703 לפרוט').

25

26 בהיות אמרותיו של מאור כהן 'אמרת חוץ' יש לבחון את קבילותן כראיה על פי הוראות סעיף
27 10א(1)-(3) לפקודת הראיות ולאחר מכן, תוך בחינת משקלן, את אפשרות העדפתן על פני עדותו של
28 נותן האמרה במשפט, בהתאם לסעיף 10א(ג) לפקודה. התקבלו האמרות והועדף האמור בהן על פני
29 עדותו של נותן במשפט לא יורשע אדם על פיהן "אלא אם יש בחומר הראיות דבר לחיזוקה" (סעיף
30 10א(ד) לפקודה).

31

32 זומה שאין מחלוקת לגבי קבילותן של האמרות. האמרות הינן בכתב, נתינתן הוכחה במשפט ומי
33 שנתן אותן היה עד במשפט. גם ב"כ הנאשם מסכים שלפחות 'לכאורה' – כך בלשונו – מאור כהן עבר
34 את המבחן "הטכני" (המרכאות במקור) של "עז שניתנה הזדמנות לחוקרו" (פיסקה 49 לסיכומיו).
35 מכל מקום, כך הם פני הדברים, בנוגע ליהזמנות, על פי הפסיקה וראו לעניין זה דני"פ 4390/91

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 מדינת ישראל נ' חוסאם בן מוג'הד חאג יחיא פ"ד מז (3) 661, 678-679; ע"פ 351/80 שלמה בן ברוך
 2 חולי נ' מדינת ישראל, פ"ה לה (3) 477 וכן י. קדמי "על הראיות" חלק ראשון עמ' 335.
 3
 4 מבחינה זו, אין משמעות לעובדה, כי מדובר בעדות של שותף שהרי סעיף 10א' לפקודת הראיות אינו
 5 מבחין בין עד רגיל לבין עד שותף אשר מנחל משפט בגין אותה פרשה שעליה נדרשת עדותו, כך שאין
 6 מניעה להפעיל את ההסדר בסעיף זה גם לגבי שותפים לדבר עבירה (ע"פ 949/80 שוהמי נ' מדינת
 7 ישראל, פ"ד לה (4) 62, 69; ע"פ 501/81, 610 אבו חצירה נ' מדינת ישראל, פ"ד לו (4) 141, 149-150.
 8 ראו גם ע"פ 777/80 בינאשוילי נ' מדינת ישראל, פ"ד לו (2) 452, 470-471). כך גם לעובדה שהעדו
 9 של מאור כהן – העד השותף – נעשתה לפני שנסתיים משפטו, דבר שהוא אפשרי נוכח ביטול הילכת
 10 קינזי בבג"צ 11339/05 מדינת ישראל נ' בית המשפט המחוזי באר שבע ואח', תק-על 2006(4), 138.
 11
 12 לעובדות אלה, כמו גם לשתיקתו ולסירובו של מאור כהן להשיב לשאלותיו של ב"כ הנאשם 3
 13 בחקירה נגדית אל מול היענותו להשיב לשאלות הנאשמים 1-2, יש השלכה על משקלן של האמרות
 14 לצורך הכרעה בשאלת העדפותן על פני עדותו במשפט (סעיף 10א'ג) לפקודת הראיות), כמו גם על טיב
 15 'הדבר לחיזוק' הנדרש להרשעה על סמך אמרות אלה ועל עוצמתו (סעיף 10א'ד) לפק' הראיות).
 16
 17 מטעם זה, וגם מן הטעם שבנסיבות המקרה שבפנינו 'הדבר לחיזוק' נדרש מכוח שתי הוראות חוק –
 18 סעיף 10א'ז) + סעיף 54א'א) לפקודת הראיות – 'טוען ב"כ הנאשם 3, כי נוכח שלל הפגמים
 19 והליקויים שנמצאו, לשיטתו, בגירסתו של מאור כהן נדרש לתמוך אותה בראיות משמעותיות ביותר
 20 בכמותן ובאיכותן ובעוצמה גבוהה, עד כדי "סיוע של ממש". כך ובהתאם, מוסיף הוא ודורש, צריך
 21 שהראיות תהיינה עצמאיות, תתייחסנה ישירות לנקודה ממשית השנויה במחלוקת בין הצדדים
 22 ותסבכנה את הנאשם 3 בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום (פסקה 45 לסיכומיו).
 23
 24 מנגד מכון ב"כ המאשימה, בהתעלם מהנסיבות הללו, לתוספת ראייתית של 'דבר לחיזוק', תוספת
 25 הפחותה מדרישת הסיוע המוכרת בדין (עמ' 166 לסיכומיו).
 26
 27 תהא אשר תהא ההחלטה בדבר טיב התוספת הראייתית הנדרשת בנסיבות המקרה שלפנינו
 28 ועוצמתה, יש להקדים ולבחון את אותה עדות הטעונה חיזוק – אמרותיו של מאור כהן. טרם שיבקש
 29 בית המשפט 'דבר לחיזוק', עליו להשתכנע מעבר לספק סביר, כי הראיה שהורתה ולידתה מחוץ
 30 לכתלי בית המשפט, היא אכן ראיה מהימנה, בין כולה ובין חלקה (ע"פ 6252/92 סלאם חוסין בשיר
 31 ואח' נ' מדינת ישראל תק-על 94 (2) 2583, 2591. רק אם תעמוד אותה ראיה, אותה אמרת חוץ
 32 במבחן האמינות, אז ורק אז, יהא עליה עוד לעמוד במבחן 'הדבר לחיזוק' שהכלל המנחה לגביו קובע
 33 ש"ככל שבית המשפט נוהג אמון רב יותר בעדות הטעונה חיזוק, כך יוכל משקלה של ראיית
 34 החיזוק להיות נמוך יותר" (ע"פ 1538/02 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נח (3) 590, 598; ע"פ 209/87

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 שחאדה נ' מדינת ישראל, פי"ד מא (4) 594, 596; ע"פ 3155/99, 2642 מסארווה ואח' נ' מדינת
2 ישראל, תק-על 2003(2) 3114, פסקה 9 לפסק דינה של כבי השופטת (כתוארה אז) ביניש).

3
4 בענייננו, סירב מאור כהן להשיב לשאלותיו של ב"כ המאשימה הן בהעדתו הראשונה בפנינו טרם
5 שהעיד במשפטו שלו, והן בהעדתו השניה לאחר שמסר את גרסתו במשפטו וכן סירב להשיב
6 לשאלותיו של ב"כ הנאשם 3 בחקירה נגדית. נוכח סירובו זה נמנעה מאיתנו האפשרות לבחון את
7 "התנהגות העד במשפט" ולהתרשם "מאותות האמת שנתגלו במהלך המשפט", על מנת לתמוך או
8 לשלול את גרסתו, כפי שהובאה באמרותיו, כמצוות הוראת סעיף 10א(ג) לפק' הראיות. במצב בו
9 העד 'מעיד במשפט', מכוונת הוראה זו את ביהמ"ש לשקול היטב, טרם יקבע ממצא, על סמך אמרת
10 החוץ על פני עדותו של העד. במצב בו העד, שאת אמרתו מבקשים להעדיף, שותק, נוצר 'קושי על
11 קושי' (לשון בית המשפט בתפ"ח (בי"ש) 994/84 מדינת ישראל נ' ז'אנו – פורסם בנבו), שכן לא ניתן
12 למעשה לתור אחר אותות האמת שנתגלו מעדותו משום שתקתו.

13
14 משכך, מתחייבת בחינה מדוקדקת וקפדנית של הגירסה, אותה נתן מאור באמרותיו, והתפתחותה
15 מחקירה לחקירה. עם זה, נוכח יריעת המחלוקת הרחבה, אותה פרש הנאשם 3 בפנינו, לפיה לא
16 התקיים כל קשר בינו לבין מאור כהן, אין מקום לבחון את אמיתות אמרותיו בהקשר לתוכן חילופי
17 הדברים שהיו ביניהם, כביכול, לטענתו. בחינת האמרות תמוקד לעצם קיומה של תקשורת ביניהם
18 ולאופן בה התקיימה וכן להתנהלותו של מאור לאורך חקירותיו ככל שיש בהן כדי להחשידו בהטיית
19 עדותו.

20
21 ונבהיר!

22
23 אין מחלוקת, כי באמרותיו מפנה מאור כהן את הזרקור לנאשם 3 ומציג אותו כיוזם המבצע
24 וכמוציאו לפועל, באמצעות אנשים אותם גייס לביצועו. העובדה שהוא עושה כן אחרי שהוצגה בפניו
25 האפשרות שהנאשם 3 מציג אותו, את מאור כהן, כמוח מאחורי הפרשה, אינה פוגעת, כשלעצמה,
26 בהפנייה, שכן הנאשם 3 הוצג ככזה, בנשימה אחת עם מעורבים אחרים (ראו נ/10, חלק ראשון, עמ'
27 6).

28
29 באשר לחילופי הדברים – ניתן להצביע על שינויים בגירסתו של מאור באשר לתוכן השיחות
30 שהתנהלו בינו ובין הנאשם 3, החל מהמפגש האקראי בחנות ה'באגסי' ועד ליום האירוע (כולל),
31 שינויים העולים מאמרותיו הרבות. ההגנה מפרטת שינויים אלה, בכישרון רב, עת סוקרת היא את
32 התפתחות חקירותיו של מאור במשטרה (עמ' 7 לסיכומי ההגנה ואילך). עם זה, אין בשינויים אלה,
33 כדי לפגוע בגרעין הקשה של עדותו, אשר מפילה הנאשם 3 בפת.

34

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 הנאשם 3 מכחיש כל קשר לאירוע וכופר בקיומו של קשר כלשהו עם מאור כהן בקשר אליו.
 2 מבחינתו, אין זה משנה אם מאור דובר אמת בגירסתו, אם יהדובר עימוי שאל לגבי מספר השומרים
 3 או שידע נתון זה מבדיקה עצמאית שעשה; אם ציין שהאנשים שהוא מגייס יבואו עם כלי נשק אם
 4 לאו; אם שאל את מאור באשר לבצע החולצה שהוא לובש אם לא; אם אמר הידוברי שהם עוקבים
 5 אחרי המקום וכו'... וכו'. הנאשם 3 איננו הידוברי, זו טענתו. לדידנו, ובדיוק מטעם זה, אין חשיבות
 6 מרובה לבחינת תוכן אמרתיו של מאור, בהקשר הזה, באספקלריה של נאשם שותף המבקש להגדיל
 7 את חלקו של שותפו ולמזער את חלקו שלו. הנאשם 3 איננו שותף. זו טענתו. כך למשל – אמנם נכון
 8 (וראו פסקאות 13-15 לסיכומי התגנה), במהלך ניסיונות הדיבור של מאור, בתשאולו הראשון
 9 (ת/206ב' + 10/נ, חלקים ראשון ושני), מוצגות בפניו שתי אפשרויות באשר לחלקו בפרשה והוא
 10 בוחר באפשרות השנייה, המינורית - אינפורמטור, ומצביע על הנאשם 3 ככוח המניע מאחוריה. האם
 11 הנאשם 3 מבקש להתחלף עימו? אילו היה הנאשם 3 טוען שהוא האינפורמטור ומאור כהן הוא הכוח
 12 המניע, חשוב היה לבחון את עדותו של האחרון באספקלריה של שותף מגדיל וממזער.
 13

14 משכך, יופנה הזרקור, כאמור, לעצם קיומה של התקשורת הנטענת ואופן התקיימותה ולבחינת
 15 התנהלותו של מאור כהן לאורך חקירותיו, בכל אותם נושאים הקושרים את הנאשם 3 לאירוע, ככל
 16 שיש בה כדי להחשידו בהטיית עדותו הגם שלא נתעלם מבחינת עדותו של מאור כיעד שותף שכן יש
 17 בה כדי להשליך על מהימנותה הכוללת של עדותו.
 18

התקשורת בין מאור כהן ובין הנאשם 3

19
 20
 21 יריית הפתיחה לאירוע נשוא כתב האישום ניתנה בפגישה אקראית בין מאור כהן לבין הנאשם 3
 22 בחנות יהבאגסי של אילן מלכי, חברו הטוב שלו ושל הנאשם 3. לאחר אותה פגישה ועד ליום האירוע
 23 (כולל), התקשורת היתה טלפונית, חד צדדית, מהנאשם 3 לסלולר של מאור. השיחה הראשונה
 24 התקיימה מספר ימים לאחר אותו מפגש אקראי ולאחריה במשך חודשיים שלושה, כל שבוע, ביום
 25 חמישי התקשר הנאשם 3 כדי לומר למאור, כי המבצע לא יצא לפועל (התכנון היה לבצע את השוד
 26 בימי חמישי). כך עד יום האירוע. ביום האירוע, בצהריים, מקבל מאור שיחה מהנאשם 3 בה הוא
 27 מודיע לו כי היום זה היום. מאחר שמאור חזר על עובדות אלה באמרתיו השונות מבלי שהצדדים
 28 חלקו על עצם אמירתם, איננו טורחים להפנות למובאות מתאימות. לאחר האירוע יצר הנאשם 3
 29 קשר טלפוני עם מאור פעם או פעמיים (ועל כך בהמשך).
 30

31 מספר הטלפון הנייד של הנאשם 3 הוא 050-9119090 (להלן: "טלפון 090") ועל פי עדותו המכשיר
 32 נושא מספר זה הוא היחיד הנמצא בשימוש הבלעדי. אין על כך מחלוקת. עיון בפלטי השיחות, של
 33 הנאשם 3 ושל מאור כהן, אינו מצביע ולו על שיחה אחת שהתקיימה בין מכשיר זה לטלפון הנייד של
 34 מאור כהן, לא רק ביום האירוע, כי אם בשלושת החודשים שקדמו לו.
 35

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 עובדה זו, העומדת בסתירה גמורה לגירסתו של מאור בדבר התקשורת בינו ובין הנאשם 3, מחזקת
 2 את גירסת הנאשם 3 לפיה לא היה כל קשר טלפוני בינו לבין מאור כהן. ב"כ המאשימה, המודע
 3 לעובדה זו, טוען, כי אין בכך כדי לסתור את הנטען באמרותיו של מאור כהן בדבר קשר טלפוני סדיר
 4 בין הנאשם 3 לבינו. לדבריו, הנאשם 3 נהג בזהירות רבה והקפיד שלא ליצור קשר עם מאור כהן
 5 באמצעות טלפון 090 אלא באמצעות מכשירי טלפון ניידים שהיו נגישים לו: טלפונים של אשתו שרון
 6 כהן (אחותו של אילן מלכי שותפו לעסק ה'באגסי'); טלפון של חברו הטוב ואחיו של מאור כהן,
 7 איציק כהן; טלפון של חברו הטוב ושותפו לעסק אילן מלכי (עמי' 176-177 לסיכומי המאשימה).
 8
 9 טרם שנידרש לאפשרות קיומו של קשר שכזה נבחן את התייחסותו של מאור כהן לתמיהה האמורה.
 10
 11 בתשאול הראשון, שבוצע בסמוך למעצרו ביום 17.4.07, מסר מאור כי מספר ימים לאחר אותו מפגש
 12 אקראי התקשר אליו הנאשם 3. מעיון בתמלול החקירה נ/10 חלק 1, שהונח בפנינו, נשמע מאור
 13 משיב בחיוב "כן" לשאלה "... אתה זוכר מאיזה פלאפון הוא התקשר אליך?" ו"כלא נשמע"
 14 לשאלה אם יש לו את הטלפון שלו בזכרון (שם, עמי' 44). לעומת זאת, בתמלול החקירה, ת/206ב'
 15 שאף הוא הונח בפנינו, נכתב "לא ברור" ביחס לשתי השאלות הנ"ל. מצפייה בקלטת של החקירה,
 16 ת/206, לא נשמע מאור משיב בחיוב "כן" לשאלה אם הוא זוכר את המספר של הנאשם 3 (הגיוני,
 17 שאם כן היה נדרש למסור אותו והיה מוסר אותו), ונראה מניד ראשו בשלילה לשאלה אם יש לו את
 18 המספר בזכרון. באותה חקירה לא נשאל מאור מאיזה טלפון התקשר אליו הנאשם 3 בכל אותן
 19 שיחות עליהן הצביע בחקירתו, כולל זו ביום האירוע (ת/206ב' עמי' 11) וכולל זו האחת עליה הוא
 20 מספר שבוצעה לאחר האירוע (ת/206ב' עמי' 13). גם במזכר הרלבנטי הנוגע לתשאול זה לא מצאנו
 21 תתייחסות לדרכי התקשורת הגם שמאור כהן חוזר ומספר על שיחות ביניהם (ת/220).
 22
 23 בתום תשאול זה, מסרב מאור לשתף פעולה ולספר את סיפורו בשנית לצורך הודעה כתובה ומבקש
 24 לשוחח עם עו"ד, סירוב לו נדרש בהמשך. עם זה, לאחר ההיוועצות, נחקר הוא בשנית על גרסתו וזו
 25 מועלית על הכתב ת/207. תהליך גבייתה תועד ויזואלית בת/207א' ותמלולה ב/10 חלק 3 כמו גם
 26 בת/207ב'. בחקירתו זו נשאל מאור לגבי דרכי ההתקשורת של הנאשם 3 ותשובותיו היו כדלקמן:
 27 "חוקר: תגייד לי מאיזה טלפון הוא התקשר אליך, אפי?
 28 נחקר: לא יודע.
 29 חוקר: אהה.
 30 נחקר: לא יודע, או חסום או טלפון (נוקיה?) לא יודע, לא ראיתי את הטלפון שלו (לא
 31 היה לי את הטלפון שלו) אני לא יודע את זה הטלפון שלו.
 32 חוקר: אתה לא זוכר איזה רשת?
 33 נחקר: לא.
 34 חוקר: מפלאפון אבל?
 35 נחקר: לא יודע אני חושב מחסום.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

...

נחקר: אני חושב חסום היה.

חוקר: והוא לא נתן לך את המספר?

נחקר: לא, לא ביקשתי ממנו.

(ג/10 חלק שלישי עמ' 26. מה שבסוגריים צוטט מת/207ב' עמ' 31).

על כך שמדובר ממספר חסום מצביע גם ב"כ המאשימה בעמ' 176 כשהוא מפנה להודעה הכתובה והמתומצתת (ת/207).

יצויין, כאן ועכשיו, כי דבריו אלה של מאור כהן עומדים בסתירה גמורה למה שאמר לראש הצח"מ, אהוד דיין, עת עומת עם העובדה, כי לא נמצא תיעוד לשיחות שערך עם הנאשם 3. בת/225, מזכר שנערך על ידו, מעלה אהוד דיין, בהמשך לתמיהה הנ"ל, את האפשרות כי הנאשם 3 שוחח עמו בנייד של אילן מלכי. הנאשם 3 משיב בחיוב אך מבהיר, כי אינו זוכר מקרה ספציפי ממין זה. חוסר זכרונו זה של מאור לא הפריע לו לציין, שניות אח"כ, כי הנאשם 3 התקשר אליו כנראה מהנייד של אילן מלכי וזימן אותו לעסקו, עת ביקש ממנו, בשיחה לאחר האירוע, להשתתף בשכ"ט עו"ד של השודד שנתפס בסניף, שיחה עליה לא סיפר בתשאולו הראשון.

לעומת זאת, בעימות שנערך בינו ובין הנאשם 3, עת מטיח בו האחרון שאלה ישירה לעניין דרכי התקשורת ביניהם: "יופי, אתה אומר שדיברתי איתך בטלפון, ודיברתי איתך, ודיברתי איתך, ודיברתי איתך, איפוא דיברתי איתך? אתה יכול להפנות אותנו לשיחות שאני ואתה דיברנו בטלפון?", לא משיב לו מאור "מהפלאפון של אילן מלכי" ומפנה אותו למשטרה החוקרת "זה חקירה שלהם, אמרתי בחקירה... אמרתי להם בחקירה שלהם, תפקיד שלהם לעלות על שיחות, אני לא יודע מאיזה טלפון התקשרת" (ת/185א' עמ' 5, לא ממוספר, הדגשה שלנו).

אם לא די בכך, בחקירה נוספת של מאור כהן, שהתקיימה בנוכחות רוזי בר יוסף (מעסיקו במרכול), נשאל שוב מאיזה טלפון התקשר אליו הנאשם 3 והוא משיב "לא יודע". החוקר מבקש ממאור לעזור לו בעניין זה ומאור משיב "אני לא יודע הוא יכול לקחת את הטלפון של השכנה הוא יכול לקחת". כאן נכנס לתמונה רוזי בר יוסף ושואל את מאור אם מופיע אצלו הטלפון ומאור משיב בשלילה, וכשנשאל על ידו אם מדובר בחסוי הוא משיב "לא יודע אם זה היה חסוי רוזי, אני לא זוכר את השיחות האלה בכלל" (ת/216א' עמ' 15, הדגשה שלנו). החוקר מצידו לא מרפה וממשיך לחקור את מאור בעניין זה ורוזי מסביר לו שיש חשיבות לתשובה, כי "ככה יבדקו מאיזה שיחות הוא התקשר אליך" אך מאור בשלו "אני לא יודע מאיפוא, אני לא יודע... עוד פעם אני לא יודע, סמי אני לא יודע מאיפוא... [מטיח שוב במשטרה "זה עניין שלכם אתם צריכים לבדוק את זה, אם הייתי יודע מאיפוא הייתי אומר לכם... זה לא הבעיה שלי להגייד לכם הוא התקשר אלי מפה, אני לא יודע מאיפוא הוא התקשר אלי אמרתי לכם הכל; נכון אמרתי לכם?"] והחוקר בתשובה "אני

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 לא יודע אם אמרת הכל אנחנו חושבים שלא אמרת הכל זה הבעיה (ת/216א' עמ' 16, הדגשה
2 שלנו).
- 3
- 4 תשובותיו הסותרות של מאור כהן אינן מסתיימות כאן. בחקירה נוספת מיום 21.4.07 (ת/211א'), בה
5 מטיח החוקר במאור את חוסר האמון שלו בגירסתו (ר' למשל ת/211א' עמ' 7 " ... אתה לא סיפרת
6 באופן מלא, אתה מסתיר הרבה מאוד דברים... גם לגבי עצמך ולגבי אפי, ועליכם דברת... אין ספק
7 בכלל, שאתה מסתיר את החלק של אחיך איציק ושל אילן מלכי"), אומר לו החוקר, יברחל בתך
8 הקטנה, כי לא נמצא תיעוד לשיחה שהוא טוען שהתקיימה מהנאשם 3 אליו ביום האירוע, 29.3.07
9 בצהריים: "אין שיחה כזאת" (שם עמ' 16. שיחה זו כזכור, היא השיחה בה אומר הנאשם 3 למאור
10 כי 'היום זה היום'). מאור מתמהמה ולא מגיב (כך בתמלול) ואז החוקר מציע לו אפשרות: "יכול
11 להיות שאפי דיבר איתך מהטלפון של... אילן". מאור משיב, הפעם במהירות, "יכול להיות".
12 והחוקר "... לפעמים?". ומאור: "יכול להיות. אני לא אומר ש... לא אמרתי שלא. אני לא יודע
13 מאיזה טלפון הוא דיבר איתי. אני לא ראיתי...". החוקר, בניסיון לקשור את הקצוות, אינו מרפה,
14 וספק שואל ספק מאשר, מכוון כבר לא רק לשיחה מיום האירוע: "אוקי, כלומר יכול להיות... יכול
15 להיות שחלק מהשיחות... או כל השיחות או חלק מהשיחות... שלך עם אפי היו מהטלפון של
16 אילן?" ואף מסביר לו "כי שיחות בינד לבין אילן אנחנו כן יכולים לראות..." ומאור, כמוצא שלל רב
17 (שהרי זה תפקידה של המשטרה לדבריו), מגיב: "אז, יופי זה יכול להיות", ומיד מסתייג "אבל אני
18 לא יודע". החוקר מקשה שוב ושוב ומבקש ממאור לזכור אולי "שיחה אחת... או מספר שיחות או
19 שהיה פעם שאתה זוכר, ש... ראית את הטלפון של אילן, וכשענית דבר אחר אפי או שהוא שהעביר
20 את הטלפון..." ומאור בשלו "לא יודע". החוקר לוחץ שוב "אתה לא זוכר לגבי מקרה ספציפי כזה
21 או מקרים... אבל יכול להיות?" מאור בניסיון להיחלץ מהמכבש: "יכול להיות, כן" (שם עמ' 16).
22
- 23 בהקשר לשיחה זו, ביום האירוע 29/3/07 בצהריים, אליה מכוון החוקר ב-ת/211א', עמ' 16, ראוי
24 ליתן את הדעת לממצאים הבאים, המעמידים בספק רב את גירסתו של מאור. בחקירתו השנייה
25 (ראו תמלולה נ/10, חלק שלישי, עמ' 21), נשאל מאור אם אילן דיבר איתו ביום האירוע, והוא
26 מאשר, כי אילן דיבר איתו באותו יום בצהריים "פעמיים הוא דיבר איתי, אני חושב פעמיים
27 שלוש...". בהמשך נשאל האם אילן דיבר איתו בלילה, והוא עונה "לא, לא יודע, באיזה שמונה,
28 שבע, שש...". גם אם נאמר שהצהריים מבחינת מאור מסתיים לכל המאוחר בשעה שש בערב, לא
29 מצאנו בפלט השיחות הנכנסות של מאור ביום האירוע (29/3/07), החל מהשעה 12:00 בצהריים ועד
30 השעה 17:43 (שיחה אחרונה לפני שעה שש בערב), אלא שיחה נכנסת אחת מהסלולרי של אילן מלכי
31 – 050-5899365 (אין מחלוקת שזה המספר), שנעשתה בשעה 12:19 ונסתיימה בשעה 12:20. מאחר
32 שמאור תעיד כי שוחח עם אילן בצהרי יום זה, ברי כי שיחה זו לא הייתה יכולה להיות עם הנאשם 3.
33
34
35

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 בחקירתו בבית המשפט, במשפטו שלו (ת/296), חזר מאור ואמר שאינו יודע מאיזה טלפון התקשר
2 אליו הנאשם 3 וכי יכול להיות שזה מטלפון חסום (שם, עמ' 118 שי 4-7). כמו כן מסר, כי לא היה
3 לנאשם 3 המספר שלו, הוא לא נתן לו אותו ואינו יודע מאיפה היה לו (שם, עמ' 87 שי 21 – 19) עובדה
4 שעולה בקנה אחד עם עדותו של אחיו, איציק כהן (ת/289 שי 31 – 27) בה הוא מאשר שהנאשם 3 לא
5 ביקש ממנו את המספר של מאור ולא ידוע לו אם היה לו המספר של מאור.
6
7 הנה כי כן, לא ניתן ללמוד מאמרותיו של מאור כהן מאיזה טלפון התקשר אליו הנאשם 3 והוא מציג
8 בעניין זה אפשרויות שונות, בין ביוזמתו ובין במענה לאפשרויות שמועלות בפניו על ידי חוקרי
9 המשטרה. תשובותיו הסותרות בענין זה וחוסר יכולתו להצביע על אופן ההתקשרות, מעמידות
10 בספק רב את היסוד העיקרי לגרסתו, כי היה זה הנאשם 3 שעמד מאחורי השיחות הטלפוניות
11 המפלילות.
12
13 בהקשר זה, יש לומר, לא מצאנו, כי מאור אישר באמרותיו שהנאשם 3 התקשר אליו מהסלולר של
14 אישתו שרון כהן, ו/או מהסלולר של אחיו איציק כהן, ואפשרויות אלה לא הוצגו כלל בפניו. גם את
15 האפשרות שהנאשם 3 שוחח עמו בסלולר של אילן מלכי לא אישר מאור כהן ותותיר אותה בספק רב
16 (ראו ההתייחסות לעיל לת/220 ולת/211א), מה גם שלא נשמע סביר שהוא לא אמור לזכור זאת
17 בוודאות, שכן או שהוא מכיר את המספר של אילן או שאילן נמצא אצלו בזכרון ושמו מופיע על הצג
18 כשהוא מקבל ממנו שיחה (על כך שהמספר של אילן נמצא בזכרון הטלפון של מאור, ר' עדותו של
19 מאור בת/215 שי 64-63, שם הוא מתבקש לחפש בטלפון הנייד שלו את המספר של אילן והוא מוצא
20 ומוסר).
21
22 עם זה, בתהליך קבלת ההחלטה אם אפשר לתת אמון באמרת חוץ של עד, על בית המשפט להעביר
23 בעיני רוחו ומחשבתו את כל חומר הראיות שהונח לפניו והנוגע לשאלה שבמחלוקת, שמא יש בו כדי
24 להעניק לאמרה – לא את 'הדבר לחיזוק' – אלא את האמינות החסרה בה מתוכה. לשם כך נבחן אם
25 יש ממש בטענות המאשימה, כי יש בממצאים, עליהם היא מצביעה בסיכומיה (בעמ' 181-176,
26 פיסקה ח.6.4), כדי ללמד על קיומה של תקשורת כאמור, והכל מעבר לספק סביר.
27
28 כאמור, אין מחלוקת, כי מספר הסלולר של הנאשם 3, בתקופה הרלבנטית לאישום, היה 9119090-
29 050. אין גם מחלוקת, כי לא נמצא קשר טלפוני בינו ובין מאור כהן באמצעות מכשיר זה. בהודעתו
30 החמישית מיום 23.4.07 (ת/215) מוסר מאור, כי אין לו בזכרון הסלולר שלו את מספר הסלולר של
31 הנאשם 3 (שי 62-61) וכשהוא מתבקש לרשום את מספר הסלולר של הנאשם 3 הוא משיב "לא יודע
32 מי זה (לא מופיע)" (שי 81-80).
33
34 לטענת המאשימה, כאמור, אין בכך כדי לסתור את הנטען באמרותיו של מאור כהן בדבר קשר
35 טלפוני סדיר בין הנאשם 3 לבינו. לדבריה, הנאשם 3 נהג בזהירות רבה והקפיד שלא ליצור קשר עם

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 מאור כהן באמצעות הסלולר שלו אלא באמצעות מכשירי סלולר שהיו נגישים לו: מכשירי הסלולר
2 של אשתו שרון כהן (אחותו של אילן מלכי שותפו לעסק היבאגסי); מכשיר הסלולר של חברו הטוב
3 ואחיו של מאור כהן, איציק כהן; מכשיר הסלולר של חברו הטוב ושותפו לעסק אילן מלכי (עמי-176
4 177 לסיכומי המאשימה).

שרון כהן

8 אין מחלוקת, כי על שמה של שרון כהן היו רשומים מכשירי סלולר רבים. לטענת המאשימה, לנאשם
9 היו שלל הזדמנויות לשוחח עם מאור כהן ממכשירים אלה (עמי 175 לסיכומי המאשימה). לראיה
10 מצביעה המאשימה על מסרון מיום 2.4.07 (שלושה ימים לאחר האירוע) אשר נשלח מאחד ממכשירי
11 הסלולר הרשומים על שם שרון כהן – 050-7544626 - אל הסלולר של מאור כהן. על קיומו של מסרון
12 זה למדה המאשימה מפלט שיחות נכנסות של מאור כהן - ת/204 עמי 5. משנשאלה שרון כהן,
13 בחקירתה במשטרה, אם היא שלחה אי פעם מסרון/מסרונים למאור כהן השיבה בשלילה וציינה
14 כאפשרות שיכול להיות שהנאשם 3 היה השולח (ת/250 ש' 45-50). עוד אישרה שרון כהן, בהודעתה
15 האמורה, כי בהחלט יתכן שבעלה, הנאשם 3, היה משתמש במכשיר הסלולר הזה ומוציא ממנו
16 שיחות (ת/250 ש' 10-5) וכי בזכרון המכשיר נמצא מספר הסלולר של מאור כהן (ת/250 ש' 40-39),
17 אך הכחישה קיומו של קשר טלפוני בינה לבינו. מנגד ציינה, כי "יכול להיות שאפי (הנאשם 3)
18 התקשר אליו מהפלאפון שלי" (ת/250 ש' 44-41).

20 על הודעה זו של שרון כהן (ת/250), שהוגשה בהסכמה, קופצת המאשימה כמוצאת שלל רב וטוענת,
21 כי יש בה כדי לסבך את הנאשם 3, אשר הכחיש כל קשר טלפוני בינו לבין מאור כהן ולהוות חיזוק
22 לאמרותיו של האחרון.

24 בכל הכבוד, על שם שרון כהן היו רשומים כ- 7-8 טלפונים ניידים. בהודעתה (ת/246 ש' 27-34)
25 הסבירה שרון, כי המכשירים אמנם על שמה, אך הם בשימוש בני משפחה שונים ואף פירטה
26 מספרים מול שמות. היא נקבה רק במספר אחד שנמצא בשימוש, אותו מכשיר ממנו יצא המסרון
27 הנייל. לפיכך, הטענה, כי כל המכשירים היו נגישים לנאשם 3 אינה מבוססת, מה גם שהמאשימה
28 בחרה שלא לאמת טענה זו ו/או לעמת את שרון כהן עמה. מכל מקום, ככל שנעשו ממכשירים אלה
29 שיחות אל מאור כהן, חזקה על המאשימה שהיתה מציגה זאת בפלטי שיחות מתאימים: פלטי
30 שיחות כאלה לא הוצגו וממילא לא הצביעה המאשימה על שיחות יוצאות כאמור. המכשיר הנגיש
31 היחיד לשימוש של הנאשם 3 היה זה שברשות אשתו שרון כהן, שגם נקבה במספרו וציינה, כי לא
32 מן הנמנע שהוא מוציא שיחות ממנו. דא עקא שגם כאן, למעט המסרון האמור, שבוצע שלושה ימים
33 לאחר האירוע, לא הציגה המאשימה אף שיחה שיצאה ממנו אל מאור כהן.

34

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 ביום 6.4.09 הותרה העדתה של שרון כהן כעדת הגנה, למרות שהודעתה (כמו גם הודעותיה האחרות
2 ת/246; ת/251) הוגשו בהסכמה. בענייננו הציג ב"כ הנאשם 3 את פלט השיחות היוצאות מהטלפון
3 הנייד של שרון כהן, אותו מכשיר ממנו יצא המסרון למאור כהן, וביקש את התייחסותה. הפלט
4 התקבל וסומן נ/25. לדבריה המסרון האמור הינו אחד מעשרות מסרונים "חג שמח שרון כהן"
5 ששלחה באותה דקה ממש, בערב ליל הפסח 2.4.07, באופן אוטומטי, למופיעים בזכרון הטלפון שלה
6 (עמ' 1515-1516 לפרוטי). העדה גם הזמינה לבדוק את תוכן ההודעה במכשיר, שהוחרם ונמצא בידי
7 המשטרה, כדי לאמת את טענתה (ע' 1516 ש' 25-20). המאשימה לא הרימה את הכפפה ולא בדקה
8 את שהוצע לה. עיון בפלט נ/25 מאשר את טענתה של שרון כהן. מדובר בסדרה של מסרונים (כ-60
9 במספר), כשהמסרון למאור כהן הוא אחד מהם, שיצאו החל מהשעה 12:05:22 ועד 12:07:24. גם
10 אם נקבל את האפשרות – אותה העלה ב"כ המאשימה בחקירתו הנגדית את שרון – כי את המסרון
11 הזה שלח הנאשם 3, אין בכך כדי להקנות את האמינות הנדרשת לאמרותיו של מאור כהן. בנסיבות
12 בהן ראייה חיצונית אובייקטיבית תומכת בטענתה של שרון, אין בעובדה כי עדותה חשודה – ראו
13 דברי ב"כ המאשימה בעמ' 178 לפרוטי – כדי להפריך את הטענה לעניין המסרון והמסרון בלבד.
14 ושוב – אם אכן נעשה שימוש בטלפון זה באופן שגרתי על ידי הנאשם 3 כדי לתקשר עם מאור כהן,
15 מדוע לא הוצגו בפנינו פלטי שיחות מתאימים המצביעים על שיחות ממנו אל הטלפון הנייד של מאור
16 כהן שגם הוא מוכר וידוע? מה גם שאפשרות זו לא הוצגה בפניו של מאור כהן והוא לא התבקש ליתן
17 את תגובתו לה.

איציק כהן

18
19
20
21 איציק כהן הינו אחיו של מאור כהן. הוא גם חברו הטוב של אילן מלכי, גיסו של הנאשם 3 ומכר של
22 הנאשם 3 עמו התהדקו הקשרים בחודשים שקדמו ליום האירוע (עדות איציק כהן ח"ר עמ' 1580 ש'
23 29-30; 1521 ש' 31-17).

24
25 לטענת המאשימה עשה הנאשם 3 שימוש בסלולר של איציק כהן, על מנת לתקשר עם מאור כהן
26 ולראיה – שיחה שהתקיימה ביניהם, דקות מספר לאחר האירוע, באמצעות הטלפון הנייד של איציק
27 כהן שמספרו 052-6208276 (אחד משני מספרים של איציק כהן, עמ' 178-179 לסיכומי המאשימה).

28
29 להוכחת טענתה הגישה המאשימה לביחמ"ש את סרטוני מצלמת האבטחה של בית העסק "באגסי"
30 השייד לנאשם 3 ולגיסו אילן מלכי. סרטונים אלה נתקבלו וסומנו ת/255א-ג. בסרטון ת/255ג – כך
31 לטענת המאשימה – שצולם ביום 30.3.07 החל מהשעה 01:51, נצפה הנאשם 3 משוחח במכשיר
32 טלפון נייד. משסיים הנאשם 3 לשוחח במכשיר, הוא מחזיר אותו לידיו של איציק כהן שממשיך
33 לשוחח באותו מכשיר, השיחה הנראית בסרטון, בה משוחחים נאשם 3 ואחריו איציק כהן באותו
34 מכשיר, מתאימה בדיוק (ההדגשה במקור בסיכומי המאשימה) לפלטי השיחות היוצאות של מאור
35 כהן אל הטלפון הנייד של איציק כהן בשעה 01:59 ואורך השיחה מתאים גם הוא לנראה בסרטון -

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 דקה אחת. מאחר שאין מחלוקת, כי האחים מאור ואיציק כהן שוחחו ביניהם דקות לאחר האירוע
 2 (כך למשל עדות איציק כהן עמ' 1592 לפרוט'), המסקנה המתבקשת, לטענת המאשימה, היא
 3 שהאדם עמו שוחח נאשם 3, בשיחה האמורה, הינו מאור כהן, עובדה הסותרת את הכחשתו הגורפת
 4 של נאשם 3 כי לא דיבר מעולם טלפונית עם מאור כהן (עמ' 1296 לפרוט' שי 5).
 5
 6 מבדיקה עצמאית שערכנו, הן של פלטי השיחות הרלבנטיות והן של הסרטון, מתקבלות המסקנות
 7 הבאות:
- 8
- 9 א. לאחר האירוע אכן התקיימו מספר שיחות בין הטלפון הנייד של מאור כהן לזה של אחיו
 10 איציק כהן שמספרו כנטען. כך עולה מפלטי השיחות הנכנסות של איציק כהן ת/262 עמ' 3
 11 ופלטי השיחות היוצאות של מאור כהן ת/203 עמ' 90).
- 12
- 13 ב. מאחר שמצלמות האבטחה של בית העסק מצלמות מקטעים של סרטונים שאורכם 15
 14 דקות כל אחד – כך לדברי המאשימה בסיכומיה (עמ' 179), הסרטון הרלבנטי היחיד שיכול
 15 לתעד את השיחה אליה מכוונת המאשימה, זו שנתקיימה בשעה 01:59, הוא הסרטון
 16 ת/255ג', המתחיל בשעה 01:51 ומסתיים 15 דקות לאחר מכן (כך גם לטענת המאשימה).
- 17
- 18 ג. השעה בה נצפה הנאשם 3 משוחח בסלולר הנטען להיות של איציק כהן, כך לטענת
 19 המאשימה על פי הסרטון, הינה 02:03 כשבשעה 2:04 מוחזר המכשיר לידי איציק כהן
 20 שממשיך לשוחח בו (כך גם על פי צפייה של ביהמ"ש בסרטון).
- 21
- 22 משכך, אין התאמה בין שעת של השיחה כפי שנרשמה בפלטי השיחות 01:59 לשעה בה נצפה
 23 הנאשם משוחח 02:03, גם אם נקבל את טענת המאשימה שמדובר בשיחה של דקה אחת
 24 שלמה. לא ברור לנו כיצד יכולה המאשימה לומר שמדובר באותה שיחה בדיוק.
- 25
- 26 ד. מעבר לנדרש, גם אם נתעלם מאותו חוסר התאמה ונתייחס לשעות של פלט השיחות, לא
 27 ניתן להתעלם מהעובדה שהשיחה אליה מכוונת המאשימה לא ארכה דקה אחת, אלא 23
 28 שניות בדיוק. כך עולה מפלטי השיחות הנ"ל (ת/262 פלט שיחות יוצאות/נכנסות של איציק
 29 כהן דף 3 מסומן בורוד "משך השיחה בשניות 23"; ת/204 פלט שיחות יוצאות של מאור
 30 כהן השיחה מתחילה ב- 01:59 ומסתיימת בתוך אותה שעה 01:59). עובדה זו סותרת בעליל
 31 את טענת המאשימה שמדובר באותה שיחה.
- 32
- 33 ה. לא זו בלבד שלא מדובר באותה שיחה אליה מכוונת המאשימה, גם לא עולה מהראיות כי
 34 מדובר באותו מכשיר, המכשיר שנטען להיות של איציק כהן. לאחר שהנאשם 3 מסר את
 35 המכשיר לאיציק כהן (בסרטון הנאשם 3 נכנס פנימה נעלם מהמסך לשבריר שניה ומייד

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 לאחריו יוצא הנטען להיות איציק כהן מחוץ לחנות כשטלפון נייד בידיו) – הרי שאם מדובר
2 באותו מכשיר, לנוכח הזמן הקצר של השיחה היינו צריכים לראות שיחה נוספת נכנסת או
3 יוצאת לאותו מכשיר, שאז ניתן לומר שהנאשם 3 שוחח עם מאור כהן, החזיר את המכשיר
4 לאיציק כהן שקיבל או הוציא שיחה נוספת. אלא, שמבדיקת פלט השיחות של איציק כהן
5 ת/262 (פלט שיחות נכנסות ויוצאות) עולה, כי השיחה הבאה אחרי השיחה הנטענת
6 התקיימה בשעה 03:00. לכן לא מדובר באותו מכשיר שנטען להיות של איציק כהן.

7
8 המסקנה המתבקשת היא - וזאת בהנחה שהאדם לו מסר הנאשם 3 את המכשיר היה אכן איציק
9 כהן - שהשיחה בה נראה הנאשם 3 משוחח אינה השיחה שבה נצפה איציק כהן משוחח לאחר מכן,
10 ולא מדובר כלל באותו מכשיר, ומכל מקום לא ניתן לגרוס, מעל לספק סביר, כגרסת המאשימה.

11
12 יצוין, כי מאור לא סיפר בחקירותיו על האפשרות לפיה דיבר בכלל עם הנאשם 3 אחרי הארוע
13 (כזכור, לדבריו הוא שוחח עמו רק פעם אחת בצהרי יום הארוע) והוא אף לא נשאל, גם לא בחקירתו
14 במשפטו שלו, על האפשרות שבמהלך שיחה עם אחיו איציק, כשאיציק מדבר עמו בטלפון הנייד שלו,
15 הוא דיבר גם עם הנאשם 3.

16
17 זאת ועוד, בא כוח המאשימה נמנע, מטעמיו שלו, מלשאול את איציק כהן בכל הנוגע לאפשרות
18 קיומה של שיחת טלפון כלשהי שקיבל, אם ממאור ואם מכל אדם אחר, במסגרתה מסר איציק את
19 מכשיר הנייד שלו והעבירו לנאשם, אם בליל האירוע ואם בכלל, הגם שהוא הקדיש חלק מחקירתו
20 את איציק לאותו סרט מדובר (עמ' 1633-1629).

21
22 נוכח מסקנה זו, אין אנו רואים צורך להידרש לשאלה (שבמחלוקת) אם הנטען להיות איציק כהן,
23 כמי שמקבל מכשיר מהנאשם 3, הינו אכן איציק כהן.

24
25 אילן מלכי

26
27 אילן מלכי הינו חברו הטוב של מאור כהן ואחיה של שרון כהן. אילן מלכי הוא גם שותפו של הנאשם
28 3 בעסק "הבאגסי". הטלפון הנייד שנמצא בשימוש רשום על שם שרון כהן ומספרו 050-5899365 (ר')
29 עדותה של שרון כהן ת/250 ש' 32; הודעתו של אילן מלכי ת/285 ש' 89-90).

30
31 בהודעתו במשטרה מאשר אילן מלכי, כי במהלך שעות העבודה בבית העסק הטלפון הנייד שלו מונח
32 על הבר, ואם הוא יוצא, הוא נשאר מונח שם "אני לא לוקח אותו קבוע איתי". עוד משיב הוא,
33 בתשובה לשאלה אם הנאשם 3 נוהג לקחת ממנו את הטלפון שלו ולבצע ממנו שיחות "לא. לא באופן
34 קבוע. אם הוא צריך ממנו שיחה או אני צריך ממנו שיחה, אז עושים. אין בעיה עם זה" (ת/285 ש'
35 106-107 ; 100).

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י ג' לוי ואח'

1
 2 גם אם נראה בממצאים אלה משום ראיה ישירה וחותכת, כי הנאשם 3 עשה שימוש, מדי פעם,
 3 בטלפון הנייד של אילן מלכי, אין בהם משום ראיה ישירה וחותכת כי הנאשם 3 עשה בו שימוש כדי
 4 לשוחח עם מאור כהן. גם העובדה, כי פלט שיחות נכנסות למכשיר הטלולר של מאור כהן מלמד כי
 5 ביום האירוע, 29.3.07, נכנסות אליו 8 שיחות ממכשירו של אילן מלכי, 3 שעות לפני השוד והרצח,
 6 אינה מהווה ראיה ישירה לכך שמבצע השיחות היה הנאשם 3.
 7
 8 בהודעותיו במשטרה מאשר אילן מלכי, כי הוא נמצא בקשר טלפוני תמידי עם מאור כהן בהיותם
 9 חברים טובים "יוצאים, מבלים, יושבים, הכל ביחד..." (ת/284 ש' 9) וכי הוא מדבר עמו גם כשהוא
 10 (מאור) בעבודה וכי למעשה הוא מדבר איתו בכל הזדמנות "מתני שבא לי או מתני שבא לו להתקשר"
 11 (ת/284 ש' 45-46). כשנשאל ישירות אם היה בקשר טלפוני עם מאור כהן באותו יום של 29.3.07
 12 השיב "יכול להיות אני כל הזמן בקשר עם מאור אנחנו חברים" (ת/285 ש' 120-121) עובדה,
 13 שכזכור, מאשר אותה גם מאור.
 14
 15 למרות תשובה זו, לא נשאל אילן מלכי על האפשרות – הנטענת – כי השיחות ביום הארוע נעשו
 16 בפועל על ידי הנאשם 3, טענה שאף לא הוטחה בפני הנאשם 3 עצמו בחקירותיו במשטרה ואו
 17 בעדותו בבית המשפט. לפיכך, מדובר במסקנה אותה מבקש ב"כ המאשימה להסיק רק מדבריו של
 18 אילן מלכי מהם עולה כי הטלפון הנייד שלו, במהלך העבודה, היה נגיש לנאשם 3.
 19
 20 גם חקירתו של אילן מלכי בביהמ"ש אינה מלמדת ישירות את מה שב"כ המאשימה מבקש ללמד.
 21 בחקירתו בביהמ"ש חזר ואישר אילן, כי הוא ומאור כהן חברים טובים (עמ' 1543; 1545 לפרוט') וכי
 22 יש מצבים בהם הנאשם 3 עשה שימש בטלפון הנייד שלו כשהוא נמצא תמיד בסביבה (עמ' 1565-
 23 1566 לפרוט'). גם כאן לא נשאל, ישירות, לגבי האפשרות שהשיחות אליהן מכוון ב"כ המאשימה
 24 בסיכומיו (8 שיחות שהתקיימו ביום 29.3.07 בין השעות 12:19 ועד 23:20, ראו ת/204 פלט שיחות
 25 נכנסות של מאור כהן) לא נעשו על ידו אלא על ידי הנאשם 3.
 26
 27 מעבר לכך, באמרותיו במשטרה, אותן מבקשת המאשימה לקבל מכח סעיף 10א' לפקודת הראיות,
 28 טוען מאור כהן כי לפי זכרונו הנאשם 3 היה מתקשר אליו מטלפון חסום. כך בת/207 עמ' 5 ש' 126-
 29 127. ב"כ המאשימה אף מציין זאת בסיכומיו. לא נטען בפנינו על ידי המאשימה, וממילא לא הוכח,
 30 כי מספר הטלפון הנייד של אילן מלכי הינו "חסום" או שהנאשם 3, כשהוא התקשר למאור כהן, דאג
 31 'לחסות' את המספר ואת השיחה. עיון בפלט השיחות הנכנסות של מאור כהן (ת/204) מצביע על כך
 32 שבאותן 8 שיחות אליהן מכוונת המאשימה מופיע המספר המחייג, הוא המספר של אילן מלכי. האם
 33 יתכן שמאור כהן קיבל שיחה ממכשיר הטלולר של אילן מלכי כשעל הצג מופיע אילן מלכי (שנמצא
 34 בזכרון) או המספר שלו (אם לא נמצא בזכרון) ובצד השני היה הנאשם 3? אם כן האם מאור כהן

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 שיקר בעדותו ואמר שהנאשם 3 דיבר איתו ממספר חסום? אף לא אחת מתהיות אלו לא הוטחו בפני
2 הנאשם 3 וראו אילן מלכי ואף לא בפני מאור כהן!
3
4 זאת ועוד, עיון באמרותיו השונות של מאור כהן בנוגע לאפשרות שהנאשם 3 דיבר עמו מהטלפון
5 הנייד של אילן מלכי מצביע על תשובות שונות: בת/225 (מזכר מיום 22.4.07) מציין עורך המזכר,
6 ראש הצח"מ, אהוד דיין, כי "שאל את מאור כהן אם נוכח העובדה שאין תיעוד לשיחות שערך עם
7 הנאשם 3, האם יתכן כי שוחח עמו בנייד של אילן מלכי" ומאור כהן השיב בחיוב והוסיף, בתשובה
8 לשאלותיו, כי "איני זוכר מקרה ספציפי ממין זה". בהמשך המזכר מציין אהוד דיין, כי מאור כהן
9 סיפר על שיחה בינו ובין הנאשם 3 לענין תשלום שכ"ט לעו"ד שייצג את השודד שנעצר במרכז
10 "חצי חנים" וטען כי הנאשם 3 התקשר בשיחה זו כנראה מהטלפון הנייד של אילן מלכי וזימן אותו
11 לעסק. גם אם נאמר שמאור כהן נזכר לפתע 'במקרה ספציפי', כיצד זה מתיישב עם טענתו כי הנאשם
12 3 היה מתקשר אליו ממספר חסום? לעומת זאת, בעימות שנערך בין מאור כהן לנאשם 3 שאל
13 הנאשם 3 את מאור כהן אם הוא יוכל להפנות אותו לשיחות שהוא, הנאשם 3, דיבר איתו, נוכח
14 טענתו של מאור על שיחות רבות ביניהם (ת/219א' גליין 5 ש' 4-5 – לא ממוספר). תשובתו של מאור
15 כהן היתה ".... אני לא יודע מאיזה טלפון התקשרת" (שם ש' 9 – לא ממוספר).
16
17 משכך, לא נראה לנו שיש בסיס איתן לטענת המאשימה, כי הנאשם 3 שוחח עם מאור כהן בטלפון
18 הנייד של אילן מלכי, זאת גם נוכח דברינו בנוגע לגרסאותיו של מאור בענין, בחקירתו ת/211א'.
19
20 העולה מהמקובץ – לא ניתן למצוא כל אחיזה ראייתית אמינה, בין באמרותיו של מאור ובין בראיות
21 חיצוניות אליהן כיוונה המאשימה, לטענה העומדת בבסיס המחלוקת העובדתית שנפרשה על ידי
22 ההגנה בעניינו של הנאשם 3 – זהות הדובר באותן שיחות טלפוניות מפלילות עליהן מעיד מאור כהן
23 באמרותיו.
24
25 עד כאן באשר לקשר בין הנאשם 3 למאור כהן לפני האירוע.
26
27 ומה באשר לתקשורת בין השניים אחרי הארוע?
28
29 גם בעניין זה גירסתו של מאור אינה עקבית. בתשאול הראשון (ת/206ב') מספר מאור כי הנאשם 3
30 התקשר אליו ואמר לו: "אל תילחץ ואל תדבר" (שם, עמ' 13), ומכוון לשיחה אחת ללא כל מפגש
31 ביניהם. בחקירתו השנייה, זו הכתובה, שנערכה לאחר שנועץ עם עורך-דין, שינה מאור את גירסתו
32 בשני עניינים. השיחה אליה כיוון בתשאול הראשון הפכה לפגישה פנים אל פנים שהתקיימה מתחת
33 לביתו של הנאשם 3, על-פי בקשתו של האחרון. משנשאל מאור איפה הבית של הנאשם 3, השיב:
34 "לא יודע", ומשהקשה החוקר "אבל הלכת לשם, לא?!", השיב "הלכתי בבן גוריון אבל אני לא יודע
35 איפה זה לא יודע את הרחוב או ה....", בפגישה זו אמר לו הנאשם 3 להיות רגוע ושהכל יהיה בסדר

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 ואף שאל אותו מה קורה שם (ראו שילוב של ת/207ב, עמ' 23-24 + נ/10, חלק שלישי, עמ' 11-12).
- 2 עוד מוסיף מאור ומספר, כי נוצר ביניהם קשר נוסף שלא ברור מתשובותיו אם היה בטלפון או פנים
- 3 אל פנים. לדבריו, קשר זה נוצר כשבועיים לפני מעצרו ובו ביקש ממנו, הנאשם 3, כסף לעורך-הדין
- 4 של הבחור שנתפס במרכול. מאור סירב והנאשם 3 אמר שהחודש הזה הוא יסתדר (ת/207ב, עמ' 24
- 5 + נ/10, חלק שלישי, עמ' 12-13) עם זה ניתן להבין מהמילים בהן השתמש מאור (כמופיע בתמליל
- 6 ת/207ב, עמ' 24), כי מדובר במפגש פנים אל פנים: **"אחרי... לפני שבועיים... לפני איזה שבועיים...**
- 7 **הוא קרא לי הוא רצה שאני יביא לו כסף לעורכי דין"** (הדגשה שלנו). על כך שמדובר במפגש שני
- 8 פנים אל פנים, ניתן ללמוד גם מחילופי הדברים בין מאור לבין החוקר מאיר עמוס בת-211א (
- 9 חקירה מיום 21/4/07). בעמ' 19 נשאל מאור על המפגש האמור, שהתקיים שבועיים לפני שנעצר, בו
- 10 פנה אליו הנאשם בעניין עו"ד: **"איפוא הוא פנה אליך?"**. מאור מתמהמה (כך לפי התמליל) ומשיב:
- 11 **"הוא קרא לי לחנות אצלו"**. החוקר שואל: **"איך הוא קרא לך"**, ומאור משיב: **"הוא התקשר אליי"**.
- 12 אמנם, ישנם קטעים רבים בהמשך בהם הנחקר לא נשמע, מדבר בשקט וכי, אבל משאלות החוקר
- 13 שכן נשמעו ותומללו, נלמד בבירור כי מדובר במפגש שהתקיים בחנות היבאגסי. כך למשל שואל
- 14 החוקר: **"אוקיי ואיפוא נפגשתם? בחנות?"** (הנחקר: **לא ברור אם עונה או לא**). **מי היה בחנות?**
- 15 **באיזה שעה זה היה? האם היו עובדים?.. איך הגעת? איך הוא הגיע?"**, והנחקר (הנשמע כאן)
- 16 משיב: **"את האוטו שלי. הוא היה בחנות..."**, ומאשר בכך שמדובר במפגש שני בחנות היבאגסי.
- 17 החוקר ממשיך ושואל אם היו לו עוד עובדים שם, ומבקש ממנו להיזכר בסיטואציה, ואולי היה עוד
- 18 מישהו שיכול לאשר את קיומה של הפגישה.
- 19
- 20 לעומת זאת, בעימות שנערך בינו לבין הנאשם 3 (ת/185א), שהתקיים אחרי החקירה הנ"ל ת/211א,
- 21 מספר מאור כי אחרי כמה ימים התקשר נאשם 3 וביקש ממנו לבוא אליו מתחת לבית שלו, ואמר
- 22 לו: **"אל תדאג הכל בסדר"** והתקשר עוד פעם לבקש כסף לעו"ד (שם, עמ' שלישי, לא מסומן), בלי
- 23 לספר על פגישה בעניין זה בחנות היבאגסי.
- 24
- 25 ומה אומר מאור על שיחותיו/פגישותיו עם הנאשם 3 אחרי האירוע, בחקירתו במשפטו שלו (ת/296)?
- 26 לא מדובר בשני מפגשים אלא **"זה היה פעם אחת בטלפון ופעם אחת הלכתי"** (שם, עמ' 117, ש' 24).
- 27 כשמעמתיים אותו עם דבריו במשטרה בהם אמר שנפגש עימו פעמיים, הוא מתרץ **"אני התבלבלתי"**.
- 28 אלא שבכך לא תם הבלבול. באיזו פעם הלך ובאיזו פעם רק התקשר? אם למדנו עד עתה שהפגישה
- 29 הייתה בהתקשרות הראשונה יומיים אחרי האירוע מתחת לבית, בה הרגיע אותו נאשם 3 ואמר לו
- 30 שהכל בסדר, והטלפון היה בקשר לכסף לעו"ד, הרי שכאן הופך מאור את הסדר, ואומר: **"אני לא**
- 31 **זוכר אם זה היה פעם ראשונה או בפעם השנייה. אני יודע שפעם אחת דיברתי שאמר לי להיות**
- 32 **בשקט הוא אמר לי את זה בטלפון, פעם אחת הלכתי אליו לחנות או לא יודע איפה זה היה והוא**
- 33 **אמר לי על הכסף לעורך דין"** (עמ' 117, ש' 28-30). צא ולמד, שלפי גירסתו האחרונה, זו במשפטו
- 34 שלו, המפגש דווקא היה בפעם השנייה, כשביקש כסף לעורך-הדין, וזה התקיים בחנות **"או לא יודע**

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 **איפה זה היה...".** ואנו תוהים – ומה עם המפגש מתחת לבית של הנאשם 3? התקיים או לא
2 התקיים?
3

4 בהקשר זה יצויין, כי ניתן היה לקבל את הסרטונים ממצלמת האבטחה של חנות היבאגסיי, הנוגעים
5 לתקופה המדוברת (שבועיים לפני המעצר של מאור כהן) ולראות את אותה פגישה אליה מכוון הוא
6 בחקירתו, ושהתקיימה, כביכול, בחנות. לא היתה כל מניעה לעשות כן מבחינת המשטרה.
7

8 גם באשר לתוכן חילופי הדברים במפגש השני, לא מוסר מאור כהן גירסה עקבית וברורה. כזכור,
9 בחקירתו השנייה (ת/207ב' + 10/ג, חלק שלישי), סיפר מאור שהנאשם 3 ביקש ממנו כסף בשביל
10 הבחור שנתפס במרכול (שם, ובהתאמה עמ' 24; עמ' 12-13). והנה, בעימות שנערך בינו ובין הנאשם
11 3 (ת/185א'), כשנשאל על-ידי הנאשם 3 לעו"ד של מי מיועד הכסף, הוא משיב: **"אני לא יודע...".**
12 החוקר, שידע על תשובתו הקודמת של מאור, מקשה בעניין זה, ומאור משיב: **"שלו, אני חושב, מי
13 העורך דין שלי",** ומכוון לנאשם 3. בשלב זה החוקר נאלץ להפנות את תשומת ליבו של מאור, כי הוא
14 אמר לו בחקירתו משהו אחר. גם אז מאור אינו מתקן את תשובתו ומכוון בוודאות לבחור שנתפס,
15 אלא אומר: **"או להוא שבפנים או לו (הכוונה לנאשם 3) אני לא יודע"** (שם, עמ' חמישי לא מסומן).
16 בחקירתו במשפטו שלו מוסר מאור, כי הנאשם 3 ביקש ממנו כסף לכמה עצורים וכשהוא מתבקש
17 לתקן תשובתו בענין זה משיב מאור **"אני לא רוצה לתקן"**. נסיונו של ב"כ המאשימה להסדיר את
18 הסתירה נענה בתשובות מתחמקות שבסופן אף אומר מאור שמדובר בנסיון להוציא ממנו כסף
19 (ת/296, עמ' 120, ש' 8-21).
20

21 עוד מכוון ב"כ המאשימה לגרסתו של הנאשם 3 בכל הנוגע להיכרותו עם מאור כהן, כראיה חיצונית
22 להענקת אמינות לאמרותיו של מאור. לטענתו, הנאשם 3 ניסה לאורך חקירותיו להרחיק עצמו
23 ממאור ולטעון כי הוא אינו בקשרי חברות עמו, מה שהסתבר כגירסה שקרית. אין דעתנו כדעתו.
24

25 בחקירתו הראשונה במשטרה (ת/179) לא נשאל הנאשם 3 אודות מאור כהן. השאלה שהופנתה אליו
26 היתה אם הוא מכיר מישהו שעובד במרכול יחצי חינם? תשובתו היתה **"לא"** (שם, ש' 47, 46).
27 לעומת זאת כשנשאל לראשונה ישירות אם הוא מכיר את אחיו של איציק כהן, מאור כהן, הוא השיב
28 מיד בחיוב והוסיף שהיכרות עמו **"גם בתור חבר של אילן, אין לי איתו קשר"**. בתשובה לשאלה אם
29 הם, הוא ומאור, נוהגים לשותח בפלאפון לפעמים השיב בשלילה (ת/180 ש' 42-45). בהמשך הוא
30 מאשר שמאור היה אצלו בעסק, כחבר של אילן, אם כי לא יכול לומר כמה פעמים (שם ש' 53-58). גם
31 בחקירתו הבאה (ת' 182 א') חוזר הנאשם 3 ומבהיר, לאחר שמציינים בפניו את גרסתו המפלילה של
32 מאור, כי הכרותו עימו היתה **"קטנה מאוד"**, מעולם לא ישב איתו ביחד, אכל ושתה ומעולם לא
33 דיבר איתו בטלפון וכי הוא מכיר אותו דרך אילן ואיציק.
34

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 צא ולמד שלא ניתן לומר, כטענת המאשימה, שהנאשם 3 ביקש להרחיק את עצמו ממאור כהן. נוכח
2 העובדה שהוא רק מכיר אותו דרך אילן, שותפו לעסק, ואין לו כל קשר עימו, לטענתו, ניתן להבין את
3 תשובתו השלילית לשאלה שנשאל בחקירתו הראשונה אם הוא מכיר מישהו ביחסי חניס. ואכן,
4 בחקירתו השניה כשהוא נשאל אם ידוע לו במה מאור עובד הוא השיב "היום כן. בחצי חניס.
5 שמעתי את זה היום בדיון, לפני זה לא ידעתי ולא ייחסתי לזה תשיבות או לא שמתי לב". הגיונה
6 של התנהלות זו נלמד ונתמך בעובדה שגם מאור כהן וגם איציק כהן מאשרים שאין קשרי חברות בין
7 הנאשם 3 לבין מאור.
8
9 המאשימה, מפנה בענין זה לדבריה של שרון כהן, אשתו של הנאשם 3, אשר מציינת, בהודעותיה
10 שהוגשו בהסכמה), כי: "הם חברים, הם נפגשים הרבה... אצלנו בבית או בחנות בראשון לציון" וכי
11 כמו שכולם יודעים "בטח" שגם בעלה יודע שמאור עובד ביחסי חניס (ת/250 וכן ראו גם דבריה
12 בת/251 מהם עולה, כי מאור היה אצלם בבית הרבה פעמים, אולי 10, משחק עם בעלה ועם איציק
13 ואילן במשחקי טלוויזיה, ולכן "בטוח שהם בקשר פלאפוני"). דבריה אלה של שרון כהן עומדים
14 בסתירה גמורה למה שנאמר על ידי מאור באמרות עליהן סומכת המאשימה את הרשעתו של
15 הנאשם 3. מאור כהן אמר, חוזר ושנה, הן בחקירותיו הרבות והן בבית המשפט במשפטו שלו, כי הוא
16 איננו חבר של הנאשם 3 ואישר, כי לא נהג לדבר איתו בפלאפון. מאור מאשר, כי היכרותו היא דרך
17 חברו הטוב אילן מלכי (בדיוק כפי שטען הנאשם 3) ומוסיף באשר להיכרות זו כי הוא היה בביטון
18 פעם אחת בלבד (ר' 10/ג – חלק ראשון עמ' 43; חלק שלישי עמ' 3). בהמשך (ג/10 חלק שלישי עמ' 14)
19 חוזר מאור ואומר, כי אינו מכיר את אפי כהן ובעימות ביניהם הוא מודה כי הם אינם חברים כלל
20 ומעולם לא ישבו יחד, לא בילו יחד, לא אכלו יחד (ת/185 א, עמ' 4). בחקירתו הנגדית במשפטו שלו,
21 אישר מאור את טענת הנאשם 3 ושלה אפשרות שנהג לדבר עימו טלפונית והוסיף, כי היה בחתונתו
22 של הנאשם 3 כאורח של אילן (ת/296, עמ' 288). בחקירתו זו הוא אף הכחיש בתקיפות את שטענה
23 שרון כהן, כי הוא היה אצלה כל יום בבית ואמר כי יתכן שזה היה בתקופת טרום החתונה כאשר
24 גרה אצל אמה יחד עם אחיה אילן (שם, עמ' 103). הוא חוזר ואמר, כי ראה את הנאשם 3 אולי 5
25 פעמים בחיים ולא הכירו אישית (שם, עמ' 101). תיאורים דומים נשמעו גם בעדותו של איציק כהן
26 (עמ' 1591 לפרוט' וש' אילן כהן (עמ' 1544 לפרוט') ושניהם שללו אפשרות של קשר טלפוני בין מאור
27 לנאשם 3.
28
29 דברים אלה, בכל הכבוד, תומכים ומחזקים את גרסתו של הנאשם 3 באשר לטיב היכרותו עם מאור
30 כהן. בחקירותיו ובעדותו תיאר באופן דומה את טיב קשריו עם מאור ואין סיבה להעדיף את דברי
31 שרון כהן בענין זה כאשר מאור עצמו, מי שהמאשימה מבקשת לסמוך על אמרותיו את הרשעת
32 הנאשם 3, תומך בה במלואה. דומה, ואולי מבלי משים, מסכים ב"כ המאשימה לגרסתו של הנאשם
33 3 באשר לטיב ההיכרות והיחסים עם מאור כהן כאשר בעמ' 160 לסיכומיו הוא מציין כעובדה
34 מחזקת לחוסר המניע בהפלת הנאשם 3 ע"י מאור כהן את גרסת הנאשם 3, כי לא היה לו מעולם כל
35 קשר עם מאור כהן ומפנה לחקירתו בעמ' 1272 ש' 29 לפרוט'.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1

2

התנהלותו של מאור כהן לאורך חקירותיו

3

4

עם מעצרו ביום 17/4/07 תושאל מאור כהן לראשונה על-ידי צוות חוקרים בראשות ראש הצ"מ
אהוד דיין. המזכר אודות התשאול התקבל וסומן ת/221. התשאול עצמו תומלל והונחו בפנינו שני
תמלילים ת/206 ו-נ/10. בחלקים אותם מצאנו רלבנטיים, בהם היה שוני בין השניים, צפינו
בקלטת התשאול (ת/206) והפנינו בהתאם למדויק מביניהם.

7

8

9

בתחילת התשאול מסרב מאור להשיב לשאלות רלוונטיות חרף ניסיונות חוזרים ונשנים של
החוקרים לדובב אותו (עמ' 1-8 לתמליל ת/206 ועדותו של אהוד דיין בעמ' 636-637 לפרוט').
במהלך חלק זה של התשאול מציינים החוקרים בפניו, כי מלבדו נעצרו גם אחיו איציק, הנאשם 3
וחברו אילן מלכי (עמ' 2 לתמלול ת/206), ומגלים לו כי אלה כבר מדברים ומספרים מה חלקו
בפרשה, ולא מן הנמנע שיציגו אותו כ'מוח' וכמי שימשך בחוטים, והכל בניסיון להוציא ממנו את
גירסתו שלו לפרשה. בהמשך, וכחלק מניסיונות אלה, מציג ראש הצ"מ בפניו אפשרות בחירה
באשר לחלקו בפרשה (תמליל נ/10, חלק ראשון, עמ' 27-28), והופך אותה למוחשית יותר – "כוח
מניע" או "אינפורמטור", תוך שהוא מדגיש את ההבדל ביניהן ומצייין, כי אין משהו באמצע, "זה או
ככה או ככה" (תמליל נ/10, חלק ראשון, עמ' 29-30).

17

18

19

עם התקדמות התשאול, נכנס לחדר החקירות החוקר סמי אמר, אשר חוזר ומפציר, ביחידות,
במאור, לספר את סיפורו (נ/10, חלק ראשון, עמ' 35). בשלב זה מתחיל מאור לגשש. "מה יצא לי
מזה?" אם יספר, הוא שואל, ומכאן מתחיל 'מקח וממכר', במהלכו מנסה מאור לברר במדויק מה
ירוויח אם ישתף פעולה. לבסוף בוחר באפשרות של מוסר המידע – "האינפורמטור".
הנה הדברים בשם אומרים:

23

24

"נחקר: מה יצא לי מזה?"

25

חוקר: מה יצא לך מזה, אלף – תבין שאתה לא עברייין, שאתה לא הדרך שלך, שמה

26

עשית,

27

נחקר: זה לא, בוא נדבר רסמי, בוא נפתח ת'... בוא נדבר רסמי, בינינו מה יצא לנו

28

מזה?

29

חוקר: מה אתה רוצה שיצא לך מזה?

30

נחקר: תגייד לי אתה.

31

חוקר: תספר לי מה היה החלק שלך. אני אגייד לך מה יצא לך מזה. מה אתה רוצה

32

שיצא לך מזה?

33

נחקר: (לא נשמע).

34

חוקר: הכי טוב בשבילך ללא תנאים, תשמע מה אני אומר לך מאור, בלי תנאים,

35

בלי תנאים..."

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 (נ/10, חלק ראשון, עמ' 35).
- 2
- 3 ניסיונות הדיבוב נמשכים במטרה להבין ממאור אם חלקו בפרשה היה "גדול" או לא (נ/10, חלק
- 4 ראשון, עמ' 37-36), וכשהחוקר מעלה בפניו שמישהו מהעצורים האחרים "יקום ויספר הכל ואתה
- 5 תלך לבית סוהר..." (נ/10, חלק ראשון, ש' 38), משיב מאור: "מה זה משנה אני בכל מקרה הולך
- 6 לבית הסוהר". החוקר מביע תמיהה על כך "אתה תלך בכל מקרה לבית הסוהר? (סימן השאלה
- 7 במקור) למה אתה חושב". ושואל שוב: "מה החלק שלך, אתה חושב שהחלק שלך הוא גדול?". או
- 8 אז נפתח מאור ומשיב לראשונה "אינפורמציה" (נ/10, חלק ראשון, עמ' 39-38). החוקר שואל: "רק
- 9 אינפורמציה?", ומנסה לנצל את המומנטום, ללא הצלחה. בשלב זה מאור מתחיל בבירור המשמעות
- 10 של אינפורמציה, והשלכות מסירתה על מצבו:
- 11 **"נחקר: תגייד לי משהו**
- 12 **חוקר: כן**
- 13 **נחקר: מה זה אינפורמציה היום?**
- 14 **חוקר: מה זה אינפורמציה? מסירת מידע? מה זאת אומרת מבחינת מה?**
- 15 **נחקר: משפטית משהו**
- 16 **חוקר: מבחינת משפט זו עבירה. אבל זו לא עבירה כמו שוד או שרצה. אתה מסכים**
- 17 **איתי?**
- 18 **נחקר: לא, את האמת אני אגייד לך**
- 19 ...
- 20 **נחקר: אל תסתיר ממני, תגייד לי את האמת**
- 21 **חוקר: אני אומר לך שיש עבירה שהיא מסירת מידע.**
- 22 **נחקר: וכמה מקבלים עליה?**
- 23 **חוקר: אני לא יכול להגייד לך**
- 24 ...
- 25 **חוקר: אני לא יכול להגייד לך, אני לא רוצה לשקר**
- 26 **נחקר: מה, מה, מה החוקר על זה?**
- 27 **חוקר: תראה, אני יכול להגייד לך שאני מכיר אנשים שהלכו שלוש שנים לבית**
- 28 **סוהר ואפילו פחות. אבל זה תלוי איך אתה, מה אתה מספר לנו. אם אתה**
- 29 **מספר לנו את כל האמת, אם אותה מספר לנו רק חלק מהאמת, תלוי. יש לך**
- 30 **עבר?"**
- 31
- 32 מכאן מתחיל מאור למסור את גירסתו לפרשה ומצביע על הנאשם 3 כמי שיזם את השוד (ת/206ב'),
- 33 עמ' 10-9), תוך שהוא מפרט את הקשר בינו לבין הנאשם 3, החל מהפגישה האקראית ביניהם בחנות
- 34 ה'באגסי' ועד לשיחת ההרגעה מהנאשם 3 אחרי האירוע.
- 35

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י ג' לוי ואח'

1 במהלך מסירת גירסתו מספר מאור, כי בפגישה האקראית אילן היה בחנות היבאגסיי, אך השיחה
2 הייתה עם אפי לבד (נ/10, חלק ראשון, עמ' 42), שולל בתשובה לשאלה קשר של אילן לעניין
3 (ת/206ב', עמ' 13) ומוסיף מיוזמתו ש"איציק לא קשור לזה", וגם אילן, ומדגיש: "...זה אני רק יכול
4 להגיד לך בוודאות – זה אנשים שלא קשורים לזה". בתשובה לשאלה איך הוא מסביר שיחות שלו
5 עם אילן בליל השוד, הוא משיב בכלליות "היה לי שיחות איתו לא קשור לזה... אילן היה לי כל יום
6 שיחות איתו לא קשור... לא רק בלילה", ומדגיש כי הוא מספר את האמת (ת/206ב', עמ' 13). מאור
7 מאשר שאילן התקשר אליו אחרי המקרה, אבל "אילן זה לא קשור, אילן זה מהחברים הטובים",
8 וטוען כי הוא לא יודע מה מצבו הכספי (ת/206ב', עמ' 14; עמ' 7; נ/10, חלק שני, עמ' 6).

9
10 לאחר מסירת הגירסה מבקש מאור לברר את מצבו, ושואל את החוקר אם הוא מואשם ברצח?
11 החוקר משיב לו שהוא מחשיד אותו במעורבות בהכל. מאור מקשה ושואל את החוקר אם מה שאמר
12 לו באמת זו האמת, האם עדיין הוא מואשם ברצח? החוקר משיב לו: "...אני אומר לך, פייר, אני
13 לא מאמין שאפשר להאשים אותך ברצח. אם אתה מסרת רק ת'מידע" (ת/206ב', עמ' 15).

14
15 בשלב זה, נוכח תשובתו של החוקר, מסרב מאור, לבקשת החוקר, לחזור ולספר את שסיפר פעם
16 נוספת, ומבקש להיוועץ בעו"ד, תוך שהוא שולל, בתשובה לניסיונו של החוקר למצוא את הסיבה
17 לסירוב, כל פחד או חשש מהנאשם 3, להבדיל מהמעורבים האחרים (ת/206ב', עמ' 10), כשקודם לכן
18 הוא אמר "לא פוחד מאף אחד" (ת/206ב', עמ' 8). הוא מסרב לענות לשאלות החוקרים הקשורות
19 למכשיר הסלולר שברשותו, להיכרותו עם המעורבים האחרים ולגבי טיב שיחותיו עם נאשם 3
20 (ת/206ב', עמ' 17-18), וחוזר על רצונו להיפגש עם עו"ד כתנאי לתשובה לשאלה ישירה בנוגע
21 למעורבות: "תגיד לי מאור, מעבר לזה שמסרת אינפורמציה לאפי, האם היית מעורב בתיכנון?",
22 הגם שכמה שורות קודם השיב בשלילה (ת/206ב', עמ' 17; ראו גם ת/208).

23
24 מאור מאשר התנהלותו זו בחקירתו במשפטו שלו: "הייתי מופתע, אמרתי איך אני מאושם ברצח?
25 על מה? לא הבנתי שמאשימים אותי בדבר כזה, הם לא הסבירו לי" ומאשר, כי בשל כך הוא סרב
26 לשתף פעולה וביקש לדבר עם עו"ד וכי רק לאחר מכן מסר אמרה כתובה (ת/296, עמ' 97 ש' 30 – 27,
27 עמ' 98 ש' 13 – 1).

28
29 כעבור מספר שעות, לאחר שנועץ בעו"ד, מוסר מאור את עדותו הכתובה ת/207, שתהליך גבייתה
30 תועד ויזואלית ב-ת/207א' ותמלולה תועד ב-נ/10, חלק שלישי, כמו גם ב-ת/207ב'. מאור חוזר על
31 גירסתו בתשאול, אלא שהפעם הוא ממעיט בערך המידע שמסר לנאשם 3, תוך שהוא חוזר ומדגיש
32 פעמים רבות שהוא/הם "ידעו הכל" וכי הם היו במעקב צמוד אחר התנהלות המרכול (ת/207ב', עמ'
33 21, 24, 25). כשהחוקר מציג בפניו שהוא בכל-זאת מסר "כל מיני דברים" וכי לא סתם שאלו אותו,
34 משיב מאור שהוא אמר לנאשם 3 רק שיש שומרים וכל היתר הנאשם 3 אמר לו, למשל שהשק של
35 הכסף בצבע ירוק ושהוא יודע שמעלים אותו למשרדים, אך הוא צריך להיות בקופה... וכי.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1
 2 גם במהלך חקירה זו נשאל מאור על מעורבותם של אילן מלכי ואיציק כהן בפרשה. לגבי אילן,
 3 מאשר שהוא חבר שלו ומכיר אותו, ומציין כי הוא לא יודע אם הוא בחובות. הוא גם הוסיף, כי אילן
 4 לא שאל אותו שאלות על המרכול והוא מצידו לא סיפר לו על מה שקורה, וכשהחוקר מקשה – אילן
 5 חבר טוב שלו ושותף של הנאשם 3. "תסתכל עליי, תגייד לי שלא אמרת לו", משפיל מאור את עיניו
 6 (כך מצפייה בקלטת) ומשיב: "תשמע, אני לא יודע מה אמר לו, אני לא יודע אם אילן ידע אבל אילן
 7 לא בא לדבר איתי, אני לא יודע אם הוא ידע או לא" (ת/207ב', עמ' 28). בקשר לאילן מוסיף מאור
 8 פרט חשוב – אילן התקשר אליו פעמיים, שלוש (כך לפי מ/10, חלק שלישי, עמ' 25) ביום האירוע
 9 בצהריים והם קבעו לצאת אחרי העבודה.
 10
 11 לגבי איציק אחיו, מספר מאור: "הוא חבר טוב של אילן". הוא שולל כי סיפר לו על מה שקורה: "לא
 12 אבל אהה...", וכשהחוקר מקשה ומבקש שיהיה ישר איתו ויגייד לו מה אחיו ידע? משיב מאור: "לא
 13 יודע". כשהחוקר מבקש הסבר, אומר מאור: "לא ידע, לא דיברתי איתו על זה... לא יודע אם דיברו
 14 איתו" ומצקצק בלשונו לשלילה לשאלה אם שיתף אותו במה שקורה. החוקר שואל את מאור אם
 15 אחיו יודע על סידורי האבטחה במרכול! מאור משיב בשלילה, ואף עונה בחוסר עניין למצג שהחוקר
 16 מטיח בו, כי יש חומר חקירה שקושר את איציק לסיפור: "אין לי מה להגייד על זה, אני לא יודע
 17 מה... אני לא יודע, אין לי מה להגייד על זה" (ת/207ב', עמ' 29-30).
 18
 19 יממה לאחר שנגבתה אמרתו, ולאחר שהחוקרים ביצעו פעולות לאימותה, ביקשו לחקור את מאור
 20 על נקודות עלומות ובעייתיות שעלו מחקירתו (ת/210 – כתובה; ת/210ב' – תמלול). החוקר שואל
 21 את מאור אם "ישנם דברים נוספים שלא סיפרת לנו בחקירתך הראשונה?", ומאור משיב: "מה
 22 שאמרתי לך וזהו" (ת/210, עמ' 1), ומסרב לענות לשאלות. מעיון בתמליל החקירה (ת/210ב') עולה
 23 כי היא נסובה, בעיקרה, על הקשר של אילן מלכי לסיפור. החוקר מטיח במאור, כי הוא לא סיפר על
 24 הקשר של אילן לסיפור ומאור בשלו, מסרב להשיב. הוא נדרש להסביר את העובדה שכל השיחות
 25 שביצע לפני השוד והרצח היו בינו לבין אילן, ומסרב לספק הסבר (ת/210ב', עמ' 4; 5; 6). החוקר
 26 מקשה ושואל: "יש מצב שאתה מעביר הכל מה שהיה עם אילן, הוא הדומיננטי ואתה מעביר את
 27 זה על אפי?", ומאור משיב: "אמרתי לך מה אני יודע" (שם, עמ' 6 למטה). גם לשאלה ישירה נוספת
 28 "מאור האם זה נכון, האם זה יכול להיות שכל מה שאמרת לאפי זה לא נכון וכי אילן הוא זה
 29 שמעורב יותר בתכנון?", והתשובה: "אמרתי לך מה אני יודע". גם לשאלה אם הוא (מאור) היה
 30 המוח שעמד מאחורי הכל, הוא משיב באותו סיגנון (שם, עמ' 7).
 31
 32 חקירתו הבאה של מאור התקיימה ביום 21.4.07. בתחילת החקירה, מבהיר החוקר למאור, אם לא
 33 היה לו ברור עד עתה, כי הוא חשוד ברצח (ת/211א', עמ' 3) ומטיח בפניו, כי הוא 'מגלה טפח ומכסה
 34 טפתיים'. החוקר מציין, כי מבחינתו: "אין ספק בכלל, שאתה מסתיר את החלק של אחיד, איציק
 35 ושל... אילן מלכי" (שם, עמ' 7) ואף מסביר לו, בתשובה לשאלתו של מאור "למה לו להסתיר", כי

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 מדובר באחיו ובחבר טוב שלו ולכן הוא לא רוצה לערב אותם (שם, עמ' 7). כל מה שהיה למאור
2 להשיב על כך היה "פששש..." (שם, עמ' 7).
3
4 מכאן ואילך הופכת החקירה לחד-שיח מצדו של החוקר השואל שאלות, בין היתר, ובעיקר, בנוגע
5 למעורבות של איציק ואילן בפרשה, ולא זוכה לתשובות ענייניות. כך למשל בעמ' 20 לת/211א' אומר
6 החוקר למאור, כי עדותו "רזה" וכי הוא חסך מהם הרבה מאוד פרטים "... אולי כי אתה לא רוצה
7 לערב את אחיך, אולי... אתה לא רוצה לערב את אילן, שאולי יש להם אזושהי מעורבות של
8 ידיעה... אולי יש להם מעורבות יותר גדולה..." ומסביר לו, כי גם לענין של אפי עורכי הדין שלו
9 יקרעו אותו לגזרים. מאור מתעלם מהחלק הראשון של הדברים, המתייחס לאיציק ולאילן, ושואל
10 באשר לחלק השני "הם יודעים שאני הודיתי?" ומכוון (כך ברור מהמשך החקירה באותו עמוד)
11 לענה"ד של הנאשם 3. באשר לאיציק, מציע החוקר למאור להיפגש ולדבר עמו על מנת שגם הוא
12 ימסור גרסה נכונה ואמיתית ומאור משיב "לא יודע אם הוא יודע מה היה" (שם, עמ' 33). החוקר
13 משיב לו, כי איציק יודע וכי יש חומר לגביו ומאור אינו מגיב באופן ברור הניתן להבנה ותמלול (שם,
14 עמ' 34). החוקר מכין את הרקע למפגש בין מאור לאיציק אחיו ומבטיח, כי הוא לא יפריע להם
15 בשיחה. הוא מבחיר למאור, כי יוכל לדבר אתו בלחש ואף לשים את ידיו עליו ומציין "... אני יודע
16 מה עוצר אותך, אנחנו יודעים... ממה שיש לנו ראיות אחרות, אני יודע מה עוצר אותך, במיוחד עם
17 אחיך, וזה חשוב מאוד, שהחלק שלכם יבוא לידי ביטוי ולא תישארו מסובכים" (שם, עמ' 38).
18 בחלק השני של חקירה זו (ת/212א') ממשיך מאור להסתגר ולא להשיב תשובות לשאלות המופנות
19 אליו גם לא בעת שהחוקר מטיח בו, כי יוכל להיות שהנאשם 3 צודק כשהוא אומר שהוא מאור הביא
20 את השודדים ונתן להם את האפשרות לעשות את זה (שם, עמ' 3).
21
22 מאור ממשיך בשלו גם בחקירתו מיום 23/4/07 (ת/214) ועונה חלקית לשאלות שנשאל בנוגע
23 לתקשורת הסלולרית בינו ובין המעורבים השונים בפרשה, ביום שלפני הארוע. גם בחקירה נוספת
24 (ת/215, ש' 1-9; ראו גם ת/215ב'), כשמציגים בפניו את מספר הפלאפון של חברו אילן (עמו הזכיר כי
25 הוא מדבר כל הזמן) ושל אחיו איציק הוא מתחמק ועונה: "מוכר לי המספר הזה, לא זוכר" (ביחס
26 למספר של אילן) ו"מוכר לי אני לא יודע, אני מסתכל בפלאפון שלי אני רואה שמות אני לא רואה
27 מספרים" (ביחס לאחד המספרים של איציק). כשהוא מתבקש למסור את מספר הפלאפון של אחיו
28 איציק הוא עונה "לא יודע כתוב לי איציק אחי" וביחס למספר פלאפון נוסף של איציק שמוצג בפניו
29 הוא משיב "אין לי מושג" (שם, ש' 14 – 24). לשאלה אם דיבר עם איציק ביום הארוע הוא עונה "אני
30 חושב שכן" וטוען שאינו זוכר את מספר הפלאפון 050-4444549 (שייד לאחיו איציק – שם, ש' 34 –
31 31; ראו גם ש' 50 – 49). כשמציגים בפניו את העובדה, כי הוא שוחח עם אילן ביום המקרה
32 ומבקשים ממנו לומר על מה דיברו הוא מתחמק ומשיב "מה קורה יוצאים לא יוצאים, לא יודע".
33 כשמציגים בפניו, כי שוחח עם אחיו פעמים רבות לפני המקרה ואחריו ומבקשים לדעת על מה דיברו
34 הוא שוב מתחמק: "לא יודע, זה אח שלי מותר לי לדבר אתו, אני לא זוכר" (שם, ש' 46 – 33).
35

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 בחקירה נוספת מיום 23/4/07 (ת/218א) חוזר החוקר ומטיח במאור, כי יש דברים נוספים שהוא
 2 מסתיר ואינו מספר אותם, ומבקש את התייחסותו. מאור בתשובתו הרגילה "אמרתי לכם כל מה
 3 שאני יודע" (שם, עמ' 3; עמ' 4). מאור ממשיך בשלו גם לאחר שנכנס לחדר רודי בן יוסף, מנהלו
 4 במרכול (שם, עמ' 5) ולכל היותר חוזר על חלקו המינורי בפרשה (שם, עמ' 6) ובהמשך חוזר ושולל
 5 קשר של איציק ואילן לפרשה (שם, עמ' 7) אך כשנשאל על ידי רודי "איך הם הגיעו אליך? (לשון
 6 רבים) תשובתו מכוונת לשני שלבים: "לא יודע, הלכתי לחנות של אילן פעם אחת... לא יודע הוא
 7 התחיל לצחוק... איתי על זה... הייתי מסטול יצאתי זה היה יום חמישי כשיצאתי מהחנות. באתי
 8 לבית של אילן הייתי מסטול לא יודע". חנות ואח"כ בית של אילן. בשלב זה נשאל מאור "אז אולי
 9 שהיית מסטול שאלו אותך שאלות וזה?" (לשון רבים) ותשובתו: "כן, צחקו איתי כזה, שאלו אותי
 10 שאלות. והוא שאל אותי שאלות בצחוק שאל אותי..." (שוב לשון רבים) – (שם, עמ' 8). במקום אחר
 11 בחקירה זו, בהתייחס לשיחות שקיבל בליל השוד שואל אותו רודי: "מה זה, באותו לילה של השוד
 12 למה לא אמרת לנו אז שהם דברו איתך על זה?" (לשון רבים) ומאור משיב: "פחדתי" בלי לתקן
 13 ללשון יחיד (הנאשם 3).
 14
 15 מאור נחקר בפעם האחרונה ביום 25/4/07 (ת/217). בחקירה זו משתפים החוקרים את מאור
 16 באכזבתם ממנו על כי לא שיתף אותם באמת "האמיתית" ומכך שהוא בחר שלא לערב את אחיו ואת
 17 אילן החבר שלו (שם, עמ' 4-5). מאור בשלו – שיתף את החוקרים בהכל ושהם יעשו את העבודה
 18 (שם, עמ' 5 למעלה) ושואל "מה אתם רוצים ממני עכשיו?" (שם, עמ' 5). החוקר מבקש ממאור
 19 לפרט את חלקו של כל אחד מהמעורבים (שם, עמ' 5 למטה). מאור חוזר ואומר "אני אמרתי לכם..."
 20 (שם, עמ' 7) ומשחק עם החוקר במשחק חתול ועכבר. מאור פונה לחוקר ושואל אותו אם הוא יודע
 21 עם מי הוא דיבר בטלפון בזמן האירוע. החוקר משיב בשלילה ומאור אומר "תבדוק, יש לך" וכן
 22 הלאה (שם, עמ' 9).
 23
 24 בשלב זה מאבד החוקר את סבלנותו ומטיח במאור: "תקשיב, אתה משקר במצח נחושה לגבי
 25 המעורבות של איציק אחיך, לגבי המעורבות של אילן מלכי וכמובן אתה מקטין מאוד את
 26 המעורבות של.... אפי" ומסביר לו שהשתיקה שלו עכשיו היא לטובת הנאשם 3 (שם, עמ' 10
 27 באמצע). מאור בתשובתו: "אני לא שותק, אני אומר לכם, אני אומר לכם הכל" (שם, עמ' 10 למטה).
 28
 29 בהמשך החקירה חוזר מאור ומכחיש, כי דיבר או אמר משהו לאיציק או לאילן ועונה את תשובותיו
 30 תוך השפלת מבט (ר' הערת החוקר שם, עמ' 12 באמצע). באשר לחתנהלותו עובר לארוע ובמהלכו
 31 מציין החוקר בפניו, כי הוא נראה (לפי הסרט של מצלמות האבטחה במרכול) משוחח בטלפון כמה
 32 דקות לפני הארוע והוא מכחיש זאת (שם, עמ' 8); כי הוא היה פאסיבי בזמן הארוע ולא עשה כלום
 33 ומאור אינו מגיב (שם, עמ' 9); כי התזמון של השוד היה מושלם, בדיוק בשלב של הכנסת הפדיון
 34 היומי לשק וכי הדרך היחידה לעשות זאת היתה בתדרוכו ובסיועו ומאור לא מספק לכך כל תשובה
 35 (שם, עמ' 29).

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

10.2.2010

1

2 בהקשר זה יצויין, כי מאור טוען שרץ לקופה לעזור לעובדים לתפוס את השודד שכיוון אליו אקדח
3 (ת/207ב' עמ' 23) בעוד שרודי בר יוסף, מנהל המרכול, מספר בהודעתו (ת/236 הוגשה בהסכמה) כי
4 מאור נשאר פסיבי, מאחור, בעת ההשתלטות, התנהגות שאינה אופינית לו. באשר להתנהגותו של
5 מאור לפני הארוע מספר רודי כי מאור ישב בקפיטריה, יחד עם שאר המנהלים "וכל הזמן היה מדבר
6 בטלפון", הגם שרודי לא קושר את המשך דבריו להתנהלות זו מציין הוא, כי הוא הופתע מאוד
7 'מהתזמון המדויק' של כניסת השודדים למרכול, בדיוק כאשר השק היה מלא:

8

9 " ... אם השודדים היו מגיעים עשר דקות לפני או אחרי, הם לא היו מצליחים לקחת את
10 השק כשהוא מלא. כי אם הם היו באים רבע שעה לפני, אז השק עדיין לא היה מלא היות
11 ואנחנו מתחילים לסגור קופות, את כל ה-40 קופות אחת אחרי שניה מהקצוות ועד לאמצע.
12 ובאמצע זה הקופות השמנות והחזקות ואז השק מתמלא, ובעקרון הייתי אמור בתוך עשר
13 דקות להעלות את השק למשרדים ושמה זה כבר נגעל ולהוציא את זה מהכספת זה רק אם
14 שמים לך אקדח בראש"

15

16 ומוסיף, כי ספירת הכספים והעברתם לשק מתבצעת דרך שגרה כל יום וידועה רק לבכירים, ביניהם
17 מאור שהיה נשאר עמו בדרך כלל בסגירה, עד הסוף, כך שהוא יכול היה להעריך כמה כסף יש. רודי
18 גם הדגיש שממקום מושבו שלו ושל מאור בקפיטריה, יחד עם שאר המנהלים, היה יכול להבחין
19 בתהליך איסוף הכסף בשק הפדיון.

20

21 בהקשר זה יצויין, כי סרובו של מאור להשיב לשאלות ב"כ המאשימה וב"כ הנאשם 3 לא מנע ממנו
22 להשיב לשאלות ב"כ הנאשמים 2, 1. מאור השיב בשלילה לשאלה אם הוא מכיר נאשמים אלה. אין
23 כל חובה לקבל תשובה זו כאמת לאמיתה שהרי מגמת מאור למזעור חלקו בפרשה מחייבת תשובה
24 שלילית ומנגד הרחקת עצמם ממי שתודה במעורבות בפרשה הינו אינטרס מובהק של הנאשמים 2,
25 1, מה גם שבחקירתו במשפטו שלו, כשנשאל על הכסף שנתבקש להביא לבחור שנתפס במרכול,
26 הנאשם 1, הוא השיב כי הוא סירב לבקשה "כי הוא לא קשור לזה". ב"כ המאשימה בתגובה אומר:
27 אמרת שאתה לא מכיר את הבן אדם הזה? ומאור בתשובה: "לא אמרתי שאני לא מכיר, אמרתי
28 שאני לא קשור" – והמבין יבין (שם, עמ' 120, ש' 30 – 29).

29

30 את חקירותיו של מאור ניתן, איפוא, לחלק לשני שלבים. השלב הראשון בו נערך תשאולו הראשון
31 ונגבתה עדותו הכתובה הראשונה (ת/206א' + 10 חלקים ראשון ושני ות/207ב' + 10 חלק שלישי)
32 והשלב השני הכולל את כל יתר חקירותיו לאחר מכן (ת/210; ת/211א'; ת/212א'; ת/214; ת/215;
33 ת/216א', ת/217). בשלב הראשון בוחר מאור באפשרות של ה"אינפורמטור" ומספר את סיפורו תוך
34 מזעור חלקו בפרשה עד למינימום. בשלב זה אין בידי החוקרים מידע מלא (כפי שהיה להם מאוחר
35 יותר) בנוגע למעורבותם של אילן מלכי ואיציק כהן בנעשה (שכן גם הם נעצרו באותו יום בו נעצר

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 מאור) והם מסתפקים בהכחשתו הכללית של מאור לענין זה. מדובר בגירסה ראשונית שנמסרה
 2 לחוקרים, ביום מעצרו והם יוצאים לבדוק את אמינותה. עם תוצאות הבדיקה בידיהם והתהיות
 3 שעלו מהן, הם חוזרים למאור ומכאן מתחיל השלב השני של החקירה. בשלב זה, מתבקש מאור ליתן
 4 הסברים ותשובות לאותן תהיות שעלו, ובעיקר לגבי הקשר של אילן מלכי ואיציק כהן לפרשה. כאן,
 5 מאור מסרב לשתף פעולה, מסתגר, אינו נותן תשובות, בודאי לא מספקות ולמעט הכחשה חוזרת של
 6 מעורבות השניים אין בפיו כל הסבר בעיקר לתקשורת העניפה בינו לבינם, יום לפני הארוע וביום
 7 הארוע למעט 'אילן חבר ואיציק אח' אנו מדברים'. ניכר מחקירותיו של מאור, בשלב השני, כי הוא
 8 מבקש להרחיק את חברו אילן מלכי ואת אחיו. בחקירתו (ת/211א') אומר לו החוקר: "... כשאתה
 9 חבר, אתה חבר עד הסוף". ומאור משיב: "בשביל אחי אני אקפוץ גם על... אה..." (קולו מעט רועד)
 10 (מתמחה). החוקר ממשיך: "לא רק בשביל אחיך, גם בשביל חברים שלך" ומאור מאשר "גם
 11 בשביל חברים, ברור" (שם, עמ' 46).

12
 13 מאור אם כן, אינו מסייע לחוקריו להבהיר את התמונה, להשלים את הפסיפס. החוקרים מטיחים בו
 14 כל הזמן כי הוא מסתיר, הוא לא מגלה את מלוא חלקו שלו ו/או את חלקם של אחרים, ולא
 15 מחססים אף להציג בפניו את האפשרות כי הוא 'מפיל' את התיק על הנאשם 3. לא בכדי העידו
 16 מרבית החוקרים במהלך המשפט, שמאור לא בהכרח דיבר אמת, שהוא הסתיר מהם דברים רבים
 17 ואף שיקר בדבריו מתוך אינטרס לחפות על מעורבים אחרים. כך החוקר מאיר עמוס בעמ' 165
 18 למטה – 166 לפרוטוקול; החוקר אבנר משה בעמ' 377 לפרוטוקול ש' 15-30 ועדות ראש הצחי"מ
 19 אהוד דיין עמ' 660 לפרוטוקול שאותם אנו רואים להביא כלשונה: "ביחד עם מאור כהן נעצרו כמו
 20 שאמרתי, גם יצחק כהן, איציק אחיו, וגם אילן מלכי חברו הטוב. מעצרים הוארך מעת לעת לא
 21 גובשו ראיות כנגדם. בסופו של דבר הם שוחררו בבית, הם שוחררו בבית משפט, גם אילן מלכי וגם
 22 איציק כהן. השניים כמובן הכחישו מעורבות באירוע. מאור בשלב מסוים הפסיק לשתף פעולה,
 23 כאשר היה לו דברים נוספים למסור, להערכתך אם יורשה לי, השניים היו מעורבים ברמה כזאת
 24 או אחרת. כאמור לא גובשו ראיות כנגדם וניתן לראות לפחות בתוך תשאל אחד שלי שמאור מאשר
 25 שיש לו דברים נוספים למסור, אבל, אבל הוא החליט בסופו של דבר לשמור על זכות השתיקה.
 26 להבנתי, להערכתך, הוא לא היה מסוגל להפיל את אחיו היקר וחברו הטוב". (עמ' 669 לפרוטוקול
 27 ש' 19-11; ור' גם עדותו בעמ' 680 ש' 7 שם הוא מאשר שמאור לא מסר גרסה מלאה וכי היו לו עוד
 28 דברים למסור, שהוא לא מסר).

29
 30 בשלב זה, לאחר סיום חקירותיו של מאור, מחליט צוות החקירה לעמת אותו עם הנאשם 3. לעימות
 31 קדמה הכנה מדוקדקת של מאור, על ידי החוקר מאיר עמוס, סימולציה ממש (ת/211 עמ' 30 – 33).
 32 העימות ת/185א' וגם ת/219א'. בעימות מאשר מאור, כי הוא והנאשם 3 אינם חברים – מעולם לא
 33 ישבו, אכלו או שתו יחד ומעולם לא יצאו לנופש ביחד (שם, עמ' 4 לא מסומן). משכך, שואל הנאשם
 34 מה ההגיון שתספר על העבודה שלך ותענה לשאלות על העבודה שלך לאדם זר'. החוקר אינו מאפשר
 35 למאור להשיב. בתחילת העימות מציין מאור, כי הנאשם 3 התקשר אליו וביקש כסף לעו"ד. הנאשם

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 3 שואל את מאור אם הוא חושב שהוא עשה את השוד ומאור משיב: "אמרתי לך עוד פעם אם אתה
2 אומר לי שאתה לא קשור לרוצחים, אני לא יודע" ושואל אותו "אתה קשור לרוצחים? הנאשם 3
3 מביע פליאה על השאלה ובצדק "הרגע הוא אמר שדברתי אתו שישגי כסף לעו"ד" כאומר, אז איך
4 אתה שואל אותי אם אני קשור לרוצחים? החוקר מתערב ומאור אינו משיב לקושיה שהונחה בפניו
5 (שם, עמ' 5) וכך גם בהמשך בעמ' 6 לא מתאפשר למאור להשיב לה, וכשהנאשם 3 אומר שמאור
6 סותר את עצמו בענין זה מתערב החוקר ואומר "אין לו סתירות...". הנאשם 3 לא מוותר בענין זה:
7 "הנאשם 3: רגע, שניה אמרת שאנחנו עשינו את זה ובקשתי ממך עזרה לעורך דין. כרגע
8 שאלתי אותך: מאור האם חשבת שאני עשיתי את השוד? אמרת לי: לא. אם אתה אומר
9 שלא אז לא. כרגע אמרת את זה בעצמך...
10 ...
11 מאור: שאלתי אותך שאלתי אותך... אם אתה קשור לרוצחים.
12 הנאשם 3: אבל... להם אתה מוסר עכשיו שאתה יודע שאני קשור לרוצחים.
13 מאור: זה מה שאתה אמרת לי.
14 הנאשם 3: אבל הרגע אמרת שלא".
15
16 בשלב זה שוב מתערב החוקר ומסיים את העימות בענין זה ועונה במקום מאור: "הוא ענה לך, זה
17 מה שאמרתי לוי" (שם, עמ' 6).
18
19 בהמשך העימות מטיח הנאשם 3 במאור – למה אני? בגלל שלא רצית להפיל את איציק אחיך ואת
20 אילן החבר שלך? הרי גם הם נעצרו ובוודאי שאת עצמך לא תרצה להפיל ושואל "מה אתה רוצה
21 ממני"? ומאור אומר לו: "אתה אמרת לי... צחקת אתי, בכל הנושא הזה... דברת אתי בצחוק".
22 הנאשם 3 שואל אותו "ליד מי היינו שדברנו בצחוק?" ומאור משיב כי היו לבד וכי אילן שהיה
23 בחנות היה בפנים (שם, עמ' 7).
24
25 מקריאה שוטפת של העימות ומצפיה בקלטת, מבחינים במעורבות יתר של החוקר, מעורבות שפגמה
26 במטרה שלשמה הוא נועד וניתן להצביע על מספר מקומות בהם לא ניתנה לנאשם 3 האפשרות לעמת
27 את מאור כהן עם גרסתו.
28
29 בחקירתו הראשית, במשפטו שלו, ממזער מאור עוד יותר את חלקו שלו בפרשה וממעיט בחשיבות
30 הפרטים שמסר, לדבריו, לנאשם 3 (ת/296 עמ' 88 – 89). בחקירתו הנגדית מפתיע מאור ושולל אף
31 את חלקו כ"אינפורמטור". לדבריו במשטרה לחצו אותו, אמרו לו אתה "אינפורמטור" והא רצה
32 שיעזבו אותו (שם, עמ' 100 שי 27 – 21). לנוכח תשובתו מתבקש מאור לומר מה היה החלק שלו:
33 "מה היה חלקך, אינפורמציה, זה נכון או לא?" ותשובתו "לא נכון" וכמה שורות קודם הוא מסביר
34 "אני יותר אימתתי מאשר מסרתי מידע" (שם, עמ' 101 שי 9 – 8; 3 – 1). כך גם בעמ' 119 שי 25 "לא
35 אינפורמציה, מסרתי דברים שידעו". נוכח דברים אלה מביע ב"כ המאשימה תמיהה "אם היו

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 יודעים הכל, לא היו צריכים אותך... ותשובתו "בהתחלה לא ידעו, אחר כך ידעו הכל" ושם, עמ' 119 ש' 27 – 25).

2

3

4 בחקירתו זו סותר מאור את תוכן שיחותיו עם הנאשם 3 בענין מהותי וטוען נחרצות, כי לא רק

5 שהנאשם 3 לא אמר לו שהם באים עם נשקים אלא "אני יודע בוודאות שהוא אמר לי שהם לא באים

6 עם נשקים" (שם, עמ' 108 ש' 19 – 17; ר' עד עמ' 111 וכן 115 ש' 20 – 19) וזאת בניגוד למה שמסר

7 באמרותיו בענין זה, תוך שהוא טוען שגם בחקירתו במשטרה הוא אמר שהוא לא ידע שהם באים עם

8 רובים (שם, עמ' 110 ש' 11 – 10).

9

10 מעבר לכך, בחקירתו הנגדית הסביר מאור שלא כל מה שמסר במשטרה אמת "חלקם כן וחלקם

11 לא...". שכן ישנם דברים שהוכנסו לפיו (שם, עמ' 99, ש' 17 – 11), ודברים שאמר מתוך לחץ (שם,

12 עמ' 121 ש' 13). עם זה, "כל מה שאמר על הנאשם 3 נכון" (שם, עמ' 121 ש' 18 – 17).

13

14 גם ניתוח החומר הראייתי שהונח בפניו בנוגע לאילן מלכי ואיציק כהן, כמשלך על אמרותיו של

15 מאור כהן, המפלילות את נאשם 3 בפרשה, אינו מסיר את הספקות והתהיות עליהן עמדנו לעיל

16 ואולי אף מוסיף עליהן.

17

18 בפלט השיחות של מאור מיום האירוע (ת/204) בולט רצף של שיחות שביצע הן לאחיו איציק כהן והן

19 לחברו הטוב אילן מלכי, בפרט ובעיקר בשעות הסמוכות ביותר לאירוע ולאחריו (נכנסות ויוצאות).

20 מאור שוחח עם אחיו איציק 16 פעמים וזאת בטווח השעות שבין חצות לארבע לפנות בוקר בליל

21 הארוע. אחת מן השיחות סמוכה מאוד לארוע (בשעה 1:27) בעוד ששיחות אחרות מתרחשות ממש

22 במהלך הארוע ובסמוך לאחריו (1:37; 1:49). רצף שיחות כאמור לא נמצא בימים אחרים שקדמו

23 ליום הארוע. עם אילן מלכי שוחח מאור 7 פעמים במהלך אותו הלילה בטווח השעה שקדמה לארוע.

24

25 גם מאור וגם איציק ניסו להתכחש לרצף השיחות האמור. בחקירתו (ת/207 ש' 98 – 97) טען מאור,

26 כי לא שיתף אף אחד בארוע שהתרחש במרכזל בסמוך לאחריו ואף נמנע מלספר על הדבר לאחיו

27 איציק. רק בחקירתו הנגדית במשפטו שלו, חוזר בו מאור ומאשר מפורשות את השיחות הללו (ת/296

28 עמ' 117 ש' 17 – 16). בחקירתו במשטרה אישר איציק כהן שמאור התקשר אליו כמה רגעים אחרי

29 הארוע ושיתף אותו בכל מה שקרה (ת/287 ש' 20; ת/288 ש' 7 – 6; ת/289 ש' 46). כך גם בעדותו

30 בביהמ"ש (עמ' 1592 – 1593) אלא שהדבר לא היה קל. כשעומת עם רצף השיחות האמור טען

31 תחילה, כי אינו זוכר אך משעומת עם דבריו קודם לכן, בעדותו ובאמרותיו, לפיהן מאור סיפר לו על

32 הארוע מיד לאחריו טען כי הוא סובל מבעיות זכרון (עמ' 1599 – 1597 לפרוטוקול). בתירוץ דומה

33 השתמש גם בחקירתו (נ/7). בהקשר זה יצויין, כי בתחילת עדותו ענה איציק בשלילה כשנשאל אם

34 שוחח עם מאור על הארוע או על נסיבות מעצרו, כמו גם על שתיקתו של מאור בביהמ"ש (עמ' 1587 –

35 1585) אך בהמשך כשהתברר שהוא התעניין במעצרו של אחיו ועמד בקשר עם סניגורו לאורך

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י ג' לוי ואח'

- 1 המשפט חזר בו ואישר כי דבר עמו על המקרה (1588 – 1587). כן ראוי להזכיר, כי איציק סתר את
 2 עצמו ביחס למיקומו בליל הארוע (עמ' 1600 - 1599 לפרוטוקול לעומת חקירתו במשטרה ת/287 ש'
 3 10 – 9 ; 58 – 57 ת/288 ש' 9) ושלה היכרות עם הנאשם 2 (ת/287 ש' 79 – 78) אף שהנאשם 2 העיד
 4 בעצמו, כי הוא מכיר אותו (ראו והשוו גם את עדות איציק בעמ' 1604 ועדות הנאשם 2 בעמ' 1010
 5 לפרוטוקול ש' 3 – 1). לכך נוסיף את דבריו של איציק למדובר שהוכנס לתאו (נ/17), אותן אישר
 6 בחקירתו בבית המשפט, כי שוחח עם המדובר על "מה היה עושה עם השלל של שוד כזה", ואמר לו
 7 "אולי הייתי פותח קיוסק, משהו כזה" (עמ' 1607 – 1608 לפרוטוקול) אם כי חזר בו בהמשך וטען
 8 כי המדובר ניסה להכניס לו מילים לפה.
 9
 10 כן ראוי ליתן את הדעת על התנהגותם של מאור ואחיו איציק במהלך המפגש/חקירה ביניהם.
 11 החוקר מאיר עמוס פירט את התרשמותו מהמפגש הזה (נ/2 וכן בעדותו עמ' 121, 169 לפרוטוקול),
 12 התרשמות שתואמת את התרשמותו אנו מהצפיה בקלטת שתעדה את המפגש – ת/213: מעיון
 13 בתמליל ת/213 עולה, כי ביום המפגש הבהיר החוקר לאיציק כהן, כי חומר החקירה שבידי
 14 המשטרה מצביע על מעורבותו בפרשה תוך שהוא מכוון בדבריו למאור כמי שדבר על הנאשם 3 וכי
 15 לו ולאילן יש חלק בקשר שבין הנאשם 3 למאור. בשלב זה מבקש איציק להיפגש עם מאור (ר' גם
 16 נ/2). במהלך המפגש מתעניינים האחים האחד ברעהו ומאור נשמע מעודד את איציק ומבקש ממנו
 17 להיות גבר, להיות חזק כך בכניסתו וכך גם כשנשארו לבד (ר' למשל עמ' 7 לתמליל). מאור מרגיע את
 18 איציק ואומר לו שלא ידאג ומציין, כי אמר להם את האמת (שם, עמ' 8). ושוב נשמע מאור אומר
 19 לאיציק "תשמור על עצמך תהיה גבר איציק. לא רוצה לראות דמעות" (שם, עמ' 9). בשלב מסוים
 20 נצפה מאור רוכן על אוזנו של איציק ומסתודד אתו למשך דקה בערך ואח"כ מתיישב מולו ומדבר
 21 אליו בקול רם ואומר: "אני אמרתי להם את האמת, שאתה לא קשור". כשנשאל איציק בחקירתו
 22 בבית המשפט, על הסתודדות זו אמר "כולה חיבק אותי, אמר לי באוזן תהיה חזק אני אוהב אותך
 23 וזה" (עמ' 1605 לפרוטוקול ש' 28; ר' גם עמ' 1606). כשהוא נשאל למה הוא לא אמר לו את זה גלוי
 24 הוא השיב "לא יודע" (עמ' 1606 ש' 13, 17) והרי לכל אורך התקירה שומעים את מאור אומר
 25 לאיציק מילים כאלה. מה ראה מאור לעשות זאת גם בלחש? מאור לא נחקר ולא סיפק תשובה לכך,
 26 אך בחקירתו במשפטו שלו (ת/296 עמ' 121 ש' 23 – 22) חזר אף הוא על ההסבר, כי "יש דברים
 27 שאני רוצה לדבר עם אחי בשקט ולא רוצה שישמעו" והרי אלה בדיוק אותם דברים שהוא חזר
 28 ואמר לו בקול רם כך שכולם ישמעו. שמה אמר דברים אחרים?
 29
 30 ועתה לכמה כללים הנוגעים להרשעת נאשם על בסיס אמרת חוץ של עד, מכוח סעיף 10 א' לפקודת
 31 הראיות.
 32
 33 הוראת סעיף 10א' מכוונת למבחן דו-שלבי לצורך הטיפול באמרת חוץ של עד. בשלב הראשון עליו
 34 חולשות הוראות סעיפים 10א'(1)–(3) לפקודה, נבחנת קבילותה של אמרת החוץ. בשלב הבא, המעוגן
 35 בסעיף 10א'(ג) לפקודה נבחנת אפשרות העדפתה של אמרת החוץ על פני עדותו של נותן האמרה

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 במשפט. שלב שני זה נסוב כל כולו סביב משקלה של אמרת החוץ והאפשרות להעדיפה על פני עדות
2 שניתנה במשפט (ע"פ 557/08, סאמר עלאק נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו).
- 3
- 4 העברת אמרת החוץ בכור ההיתוך של סעיף 10א(ג), אינה מבטאת שלב דיוני – פורמלי, גרידא.
5 מדובר באחת הערובות החשובות, השלובות בהוראת סעיף 10א, ערובות הנדרשות בשל הסיכון הרב
6 הטמון בחיובו של פלוני על יסוד דברים, אותם אמר פלמוני שלא בעת הופעתו בבית המשפט (ע"פ
7 869/81, מוחמד שניר נ' מדינת ישראל לח (4) 169, 242-243).
- 8
- 9 עברה האמרה את כור ההיתוך של סעיף 10א(ג) הנ"ל בהצלחה, מלאה או חלקית, רשאי בית
10 המשפט להעניק לאמרה (אחרי שעברה את מבחן הקבילות) משקל ראייתי, לכולה או לחלקה. לא
11 עברה האמרה את כור ההיתוך האמור רשאי בית המשפט לא לתת בה אמון כלל.
- 12
- 13 במסגרת הבחינה והבדיקה שעורך ביהמ"ש לאמרה, טרם זן הוא אותה לכף חובה או לכף זכות,
14 יעשה הוא שימוש בשיקולים המפורטים בסעיף 10א(ג) ואף יבחן את כל חומר הראיות שהיה לפניו
15 שמא יש בו כדי להשליך על אמינותה של האמרה. רוצה לומר – יש להבחין בין זעתו הסופית של בית
16 המשפט בשאלת אמינותה או אי אמינותה של אמרת העד לבין תהליך קבלת ההחלטה, לקראת
17 סיכומה של הדעה, אם ניתן לתת אמון בה.
- 18
- 19 כך הם פני הדברים כאשר העד נותן האמרה העיד במשפט. מקום בו העד 'שתק' במשפט אומר על כך
20 ביהמ"ש בע"פ 6252/92, סאלח חוסיין בשייר ואח' נ' מדינת ישראל תק-על 94 (2), 2583, בעמ' 2591:
21
- 22 "סעיף 10א לפקודת הראיות בוודאי לא בא לאמץ את הכלל: "כזה ראה וקדש", דהיינו, כי
23 בידי בית המשפט לאמץ את אמרת העד, ללא פקפוק, ללא בחינה, וכמקשה אחת, ורק
24 לתפש "דבר לחיזוקה". טרם שיבקש "דבר לחיזוק" על בית המשפט להשתכנע מעבר
25 לספק סביר, כי הראיה שהורתה ולידתה מחוץ לכתלי בית המשפט, היא אכן ראיה
26 מהימנה, בין כולה ובין חלקה. שכנוע אשר כזה אינו יכול להיות פרי אמונה בעלמא של
27 השופט בדובר, ועליו למצוא את ביטויו בהנמקה, שבכללה שיקולים שבשכל הישר, וסימני
28 האמת העולים מתוכה של האמרה, על פי ההגיון ונסיון החיים, והשתלבותם של הדברים
29 שבאמרה עם מכלול הראיות האחרות. במלים אחרות, משנתקבלה אמרה כראיה, אין בידי
30 בית המשפט לגבש עמדה לגבי אמינותם של דברים שנאמרו בה, רק מתוך התרשמות
31 אינטואיטיבית ואמונה סובייקטיבית. עמדה כזאת יכולה להתגבש רק לאחר ניתוח
32 האמרה, וראייתה כחוליה אחת בתוך כלל הראיות".
- 33
- 34 כל התהליך האמור, של הבחינה והבדיקה של האמרה על פי הוראת סעיף 10א(ג) לפקודה צריך
35 שיעשה בהתייחס ליריעת המחלוקת שנפרשה על ידי הנאשם, שאת הרשתו מבקשים לבסס עליה,

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 ואם בתום תהליך זה לא נמצא כי יש ליתן אמון באמרתו של העד, ידחה אותה בית המשפט כבלתי
2 מהימנה.
- 3
- 4 במקרה כזה יזוכה הנאשם מחמת הספק ובית המשפט לא יפנה לחיפוש אחר 'הדבר לחיזוק' כיסוד
5 להסתמכות על האמרה כעדות עיקרית. הטפל אינו יכול לרפא את העיקר ואין הסיוע (כך בפרשת
6 שנייד הני"ל), ובה במידה גם 'הדבר לחיזוק', יכול להכשיר את האמרה בה דבקה המסקנה, כי יסודה
7 ותוכנה אינם אמת. רק משעמדה האמרה במבחן האמינות – אותו מבחן הקבוע בסעיף 10א(ג)
8 לפקודה, רק אז עליו לעמוד במבחן 'הדבר לחיזוק' הנדרש בסעיף 10א(ז) לפקודה.
- 9
- 10 עובדות כתב האישום, בהתבסס על אמרותיו של מאור כהן, מייחסות לנאשם 3 קבלת מידע אודות
11 התנהלות המרכול 'חצי חינם' והעברתו למבצעים בפועל של נסיון השוד, והרצח שבוצע במהלכו. את
12 המידע קיבל הנאשם, כך על פי כתב האישום, ממאור כהן באמצעות שיחות טלפון רבות שניהל עמו.
13 הנאשם 3 הכחיש כל קשר טלפוני עם מאור. בכך פרש יריעת מחלוקת רחבה ביותר שעניינה אחת-
14 זהות הדובר עם מאור כהן.
- 15
- 16 ניתוח אמרותיו של מאור כהן – כשלעצמן ומתוכן – מעלות ספיקות רבים באשר לקיומה של
17 תקשורת בין הנאשם 3 לבינו וגם הראיות החיצוניות שנבחנו לא אשרו קיומה של תקשורת כזו.
18 בחינת התנהלותו של מאור בחקירותיו יוצרת חשד להטיית עדותו, חשד שלא התעמעם גם מבחינת
19 ראיות נוספות שנגעו אליו. העובדה שמאור בחר שלא להעיד במשפט מקשה עוד יותר את האפשרות
20 ליתן אמון באמרותיו שכן אלו לא הועמדו כלל במבחן, וכל הסתירות, התהיות, הספיקות, והקשיים
21 נותרו ללא הסבר וללא מענה.
- 22
- 23 משכך סבורים אנו, כי אמרותיו של מאור כשלו במבחן הוראת סעיף 10א(ג) לפקודה ולא ניתן לקבלן
24 כראיה עיקרית מעבר לספק סביר. נאמר אף יותר מכך – לו היינו צריכים להכריע בין גרסת מאור
25 באשר לתקשורת שלו, כביכול, עם הנאשם 3 - לבין גרסת הנאשם 3 בהקשר זה (לפיה לא התקיימה
26 כל תקשורת) – לא היתה גרסת מאור עוברת אף את רף הטיית מאזן ההסתברות.
- 27
- 28 נוכח תוצאה זו, כאמור, אין מקום לבחן את 'הדברים לחיזוק' הנוספים אליהם מכוון ב"כ
29 המאשימה.
- 30
- 31 עם זה ולמעלה מן הדרוש נבחן חלק מראיות אלה, לא כ'דבר לחיזוק' אלא כראיה חיצונית נוספת
32 שיש בה קשר כלשהו לדברים שאמר מאור באמרותיו בנוגע להתנהלותו של 'הדובר' עמו – הנאשם 3
33 לטענתו, בנסיון להקנות לאמרותיו אמינות כלשהי.
- 34
- 35

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1

2

איכון הנאשם, בסביבת רח' החופר בחולון יום קודם לאירוע

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

למענת המאשימה, בסיכומיה, מאחר שבמקומות שונים באמרותיו, דיבר מאור כהן על כך שהנאשם וחבריו מבצעים תצפיות ומעקבים אחר התנהלות המרכול "חצי חיים", הרי שאיכנו של הנאשם 3 ברח' החופר בחולון, המקביל לרח' המרכבה, בו נמצא המרכול, ביום 29.3.07, "משך לילה שלם", מחזק את דבריו של מאור ומשמש תוספת ראייתית לאמרותיו כנדרש בסעיף 10א(ד) לפקודת הראיות (עמ' 169 לסיכומי המאשימה).

המאשימה מוסיפה וטוענת, כי הנאשם 3 שיקר בחקירתו במטרה ביחס למיקומו באותו יום ולאחר מכן (בחקירתו השניה) סיפק לחוקריו גרסה כבושה (עמ' 170 לסיכומי המאשימה) שאין בה אמת, שגם אותה שינה בחקירתו השלישית (עמ' 170 לסיכומי המאשימה, למטה).

נפתח ונאמר, כי הכותרת (עמ' 169 לסיכומי המאשימה) המכוננת לאיכון מכשיר הפלאפון של הנאשם 3 במיקום הנטען "מספר שעות לפני הרצח והשוד" אינו מדוייק בלשון המעטה. המאשימה מסכימה בהמשך (עמ' 170 לסיכומים), כי האיכון המדובר מתייחס ללילה קודם לארוע, הלילה שבין ה-28.3.07 ל-29.3.07 וגם לא למשך לילה שלם – כנטען על ידה בתחילה - אלא החל מן השעה 1:24 ועד 4:43 – פרק זמן של 3 שעות ו-20 דקות. כלומר, כ-24 שעות לפני הארוע שהתרחש בלילה שבין ה-29.3.07 ל-30.3.07 החל מהשעה 01:35 לפנות בוקר לערך.

גירסת הנאשם, כפי שנמסרה בחקירתו השניה היתה, כי בשעות האמורות שהה, יחד עם שני חברים ונערת ליווי, בחדרי אירוח באיזור התעשייה בחולון בשם "לוקסור", לשם הגיעו אחרי בילוי במועדון בתל-אביב (רי ההודעה ת/180 גליון 3 ש' 74-77 וכן התמליל ת/180 ב' עמ' 14-17).

למענת המאשימה מדובר בגירסה שקרית שאין לתת בה אמון מאחר שבחקירתו הראשונה טען הנאשם 3 כי הוא היה בביתו באותה עת (עמ' 170-171 לסיכומי המאשימה), מה גם שבחקירתו השלישית שינה טעמו וטען, כי הוא שהה בחדרי ארוח בשם "פלמינגו" ולא "לוקסור" (עמ' 170 לסיכומי המאשימה למטה).

בחנו את חילופי הדברים בין הנאשם 3 לחוקריו באותן חקירות אליהן מפנה ב"כ המאשימה. טענת ב"כ המאשימה בהקשר זה טועה ומטעה. עיון בחקירתו הראשונה של הנאשם 3 – ת/179 מלמד, כי הנאשם 3 נשאל על מעשיו ומיקומו בלילה של 29.3.07 והשיב, כי עבד בחנותו עד שעה 19:00, עזב וחזר לחנות בסביבות השעה 22:00-23:00 ושהה שם עד השעה 02:00-01:00 לפנות בוקר של ה-30.3.07 (שם, גליון 2 ש' 39-22). הוא חזר ואישר בהודעתו זו בשי' 106-107, בתשובה לשאלה היכן היה בשעות 4-5 לפנות בוקר של ה-30.3.07, כי היה כבר בשעות אלה בבית. תשובותיו הברורות של

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 הנאשם 3 בענין זה לא השתנו גם כאשר החוקר מטיח בפניו, כי יש בידי המשטרה חומר חקירה לפיו
 2 הוא לא היה בבית בלילה שבין 29 ל-30 למרץ 2007 לפחות עד השעה 5 לפנות בוקר. הנאשם 3 משיב
 3 בחקירה "זה לא נכון, אתם יכולים לבדוק את זה דרך הפלאפון שלי - איפה הייתי בזמן המקרה
 4 עצמו וגם אחרי זה ואיזה שיחות ומאיפה עשיתי" (גליון 3 ש' 80-83, וראו גם תשובתו בגליון 4 ש'
 5 89-91). נוכח השאלות והתשובות, שלא יכולה להיות מחלוקת לגביו בהירותו, תמהים אנו כיצד טוען
 6 ב"כ המאשימה בסיכומיו (עמ' 170 פסקא שלישית), כי בחקירתו האמורה נשאל הנאשם היכן היה
 7 לילה לפני השוד והרצח והשיב תשובה (לא נכונה) כי היה בביתו. הנאשם 3 לא נשאל בחקירתו
 8 הראשונה לגבי מעשיו ומיקומו לילה לפני השוד והרצח אלא לגבי מעשיו ומיקומו בליל השוד והרצח.
 9 מבחינה זו אין כל משמעות להטחת העובדה, כי לפי איכוני הטלפון שלו בליל השוד, בשעות
 10 האמורות, הוא לא היה בביתו שכן בהמשך מתברר, כי איכוני הטלפון אליהם כיוון החוקר, התייחסו
 11 ללילה שלפני השוד והרצח ללילה שבין 28 ל-29 למרץ 2007.
 12
 13 בחקירה השניה מתבררת הטעות, טעותו של החוקר אשר הטיח בנאשם 3, בחקירה הראשונה, עובדה
 14 בלתי נכונה בעליל. עיון בתמליל החקירה (ת/180ב ולא בהודעה המודפסת ת/180 אליה היפנה ב"כ
 15 המאשימה) מלמד על כך. בעמ' 14 לתמליל מתקן החוקר 1 (חוקר אחר):
 16
 17 "האם זכור לך ביום הרצח שלשים שליש, בוא נתקן פה. האם זכור לך אה... יום לפני הרצח
 18 עשרים ותשע נפגשת עם מישהו בקשר לחנות שאתה טוען סמוך לביתך בחולון?". הנאשם לא מבין
 19 על מה מדובר ואז החוקר מתחיל לומר "אני אומר לך שמחומר..." באותו רגע מבין הנאשם, כי הוא
 20 נשאל כאן על מעשיו ומיקומו יום לפני השוד והרצח: "אני יודע מה זה יו... אני לא מאמין... אני
 21 קלטתי את הכל.. יו' אני לא מאמין" ולפני שהוא משיב שב החוקר ומטיח בו מפורשות "אני אומר
 22 לך, שמחומר החקירה שיש במשטרה היית באזור חצי חניס בחולון ביום לפני הרצח בשעות
 23 הקטנות של הלילה, מה עשית שם באזור? כן". או אז, מסביר הנאשם כי יום לפני הרצח שהה
 24 בחדרי ארוח עם שניים מחבריו ונערת ליווי באזור. הנאשם מציע מיד לחוקר לתת לו את מספר
 25 הטלפון של הבחורה ומוסיף "... עכשיו אני רק קולט למה אתם בכלל מקשרים, אני יודע, אני יגיד
 26 לך איפה זה היה..." (שם עמ' 15 למטה). הנאשם מתקשה להיזכר בשם המקום, מנסה לתאר את
 27 מיקומו ביחס למבנים אחרים בסביבתו (שם עמ' 16 למעלה), מאשר שזה באמת קרוב לחצי חניס
 28 ומוסיף (אחרי שהבין שהאיכונים מתייחסים ללילה שבין 28 ל-29 למרץ) "זה היה יום רביעי עכשיו
 29 אני זוכר, לפני זה בעשרים ושמונה הייתי... במועדון... בתל אביב ואחרי זה הלכנו לחדרי האירוח
 30 באזור תעשייה בחולון..." ונוקב בשם "לוקסור" "עם שני חברים...".
 31
 32 המסקנה המתבקשת היא שהנאשם לא שיקר בחקירתו הראשונה, עת השיב כי בליל הרצח היה
 33 בחנות ואח"כ הלך לביתו שהרי הוא נשאל על ליל הרצח. איכוני הפלאפון התייחסו ללילה לפני
 34 הארוע אלא שהחוקר בחקירה הראשונה, טעה והטיח בו כי בידו איכונים לליל הרצח. משהתבררה

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 הטעות של החוקר בחקירה השניה, הנאשם הבין כי הוא נשאל על יום לפני הרצח ופירט את מעשיו
2 ומיקומו לאותו יום.

3
4 הנאשם מבקש שלא למסור את שמות החברים שהיו איתו כדי לא לסבך אותם ומוסיף, כי אם אשתו
5 תדע מזה "נגמר הסיפור". עם זה, כדי לאפשר לחוקר לאמת את ההסבר למיקומו האמור מציע
6 הנאשם להביא לו את הבחורה "עכשיו אני מוכן לתת לך את הטלפון שלה..." (שם עמ' 18, ר' גם עמ'
7 27). הנאשם מוסיף ומציע לחוקר שיתקשר לאשתו וזו תאשר שהוא היה באותו יום רביעי ביום
8 הולדת של חבר בשם אביעד, בתל-אביב ומוסיף שכשהיה בחדרי הארוח הפלאפון שלו היה על רטט
9 והוא לא ענה לפלאפונים.

10
11 בסופה של חקירה זו מבהיר החוקר, סמי אמר, לנאשם כי בדק עוד קודם לכן היכן היה ודבריו
12 נמצאו נכונים. יתרה מזה החוקר הוא זה שמספק לנאשם את שם המקום הנכון בו שהה אותו ערב,
13 אותו התקשה הנאשם לזכור:

14 "חוקר: עזוב, פתרנו או קיי... אני יודע מאמין לך.

15 אפי: לא, אני רוצה שתראה. ססס

16 חוקר: בדקתי כבר. אתה רוצה שאני אגיד לך איפה היית?

17 אפי: נו.

18 חוקר: באיזה מקום?

19 אפי: בלוקסור.

20 חוקר: לא בלוקסור.

21 אפי: איך קוראים לו?

22 חוקר: לא בלוקסור אבל לא משנה. ברחוב המרכבה.

23 אפי: נו, זה לוקסור אני יודע שקוראים לו.

24 חוקר: לא. לוקסור זה באזור בכלל.

25 אפי: נכון. איך קוראים אז למקום הזה?

26 חוקר: פלמנקו.

27 (שם עמ' 31).

28
29 משכך לא ברור כיצד טוען ב"כ המאשימה כי היה זה הנאשם ששינה, בחקירתו השלישית, את
30 תשובתו מ"לוקסור" ל"פלמנקו", כאשר היה זה החוקר שאמר לו שבדק ואימת את טענתו והוא
31 אשר תיקן אותו באשר לשם.

32
33 בחקירה השלישית (ת/81א) מיד בתחילתה, מבהיר הנאשם את אי התבנה שחלה בחקירתו
34 הראשונה, עת נשאל ביחס לליל הארוע, כאשר בפועל התכוון החוקר ליום קודם לארוע, וחוזר על
35 גירסתו בנוגע לחדרי הארוח, כשהפעם נוקב בשם "פלמנקו" (שם עמ' 4 למעלה). בהמשך מבהיר

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 הנאשם, כי בכל הנוגע למיקומו ומעשיו בליל הארוע, ניתן לצפות במצלמות העסק שלו ולהיווכח
 2 שהיה במקום (שם עמ' 7-5). ואכן ת/255-א-ג (צילומי המצלמה) ופלט שיחות ואיכון שלו מוכיח זאת
 3 (ת/200-ת/202). בחקירה זו חוזר הנאשם שוב על גירסתו (עמ' 53 למטה) ונוקב בשמות החברים
 4 שהיו איתו ומספק גם את מספרי הסלולר שלהם.
 5
 6 במזכר שנערך בסמוך לאחר החקירה השלישית (ת/110), העלה החוקר על הכתב את העובדה
 7 שהנאשם הבהיר, כי היתה ככל הנראה אי הבנה לגבי הלילה שבין רביעי לחמישי ובמזכר זה
 8 מפורטים שמות החברים שהנאשם היה עמם, מספרי הטלפון שלהם, שמה של נערת הליווי ונסיבות
 9 הגעתם למועדון. בעדותו אישר החוקר (עמ' 120 לפרוטוקול) את תוכן המזכר ואת נסיבות עריכתו.
 10
 11 בנסיבות אלה לא ניתן לקבל את טענת המאשימה, בודאי ברמה הנדרשת במשפט פלילי, כי הנאשם
 12 שיקר בגירסתו הראשונה וכי יש לראות בהסברים שנתן, בחקירתו השניה, באשר למעשיו ומיקומו
 13 יום לפני הרצח, משום גירסה כבושה שאינה אמת. כך גם לגבי הטענה, כי הנאשם שינה גירסתו
 14 וסיפק לחוקריו שם חדש למועדון. ניתן גם להבין את חוסר רצונו של הנאשם לחשוף את שמות
 15 חבריו, גם משום החשש שהבילוי המפוקפק הזה יודע לאשתו, ואת החלטתו לעשות כן משום שהבין
 16 כי אלה יכולים לגבות את גירסתו. מכל מקום, אין בשיהוי שבחשיפת שמות החברים כדי להטות את
 17 הכף לקבלת גירסת המאשימה. לענין זה יצויין, כי ב"כ המאשימה טועה בטענתו כי הנאשם חשף
 18 בחקירה השלישית רק שניים מחבריו שלומי קוון ואסף וויס בעוד שבחקירתו בבית משפט (עמ' 1286
 19 לפרוטוקול) מזכיר הוא את שלומי קוון וחבר נוסף אחר בשם ארז לוי. עיון בחקירה השלישית
 20 (ת/181א). מלמד, כי הוא הזכיר את שלומי קוון (שם, עמ' 55) אסף וויס בסימן שאלה (שם עמ' 56)
 21 וגם בחור נוסף בשם ארז לוי (שם, עמ' 57). שמות אלה אף הוזכרו במזכר ת/110 שערך החוקר בו
 22 נכתב מפורשות " ... ומסר כי מדובר בשלומי קוון טלפון... וארז לוי טל... ואולי חבר נוסף בשם אסף
 23 וויס...".
 24
 25 נוכח עובדות ברורות אלה לא ניתן להלום את עמדת המאשימה, כי נוכחותו של הנאשם 3 סמוך
 26 לזירת הארוע אינה מקרית; כי מקום זה נבחר על ידו מראש לצרכי תצפית על המקום ובדיקתו וזאת
 27 במשך לילה שלם בו שהה במקום (עמ' 171 לסיכומי המאשימה למטה) וכי גירסתו באשר לחדרי
 28 הארוח הינה שקרית. נחזור ונדגיש, כי לא מדובר בפרק זמן של לילה שלם אלא של מספר שעות
 29 (שלוש שעות ו-20 דקות ליתר דיוק) והעיתוי אינו שעות ספורות לפני הארוע אלא יממה שלמה
 30 כמעט. שנית, משהתברר כי הנאשם לא שיקר בחקירתו הראשונה באשר למיקומו ומעשיו בלילה
 31 שלפני הרצח, שכן הוא לא נשאל על כך וכי מיד כשנשאל על כך בחקירתו השניה מסר את גירסתו
 32 באשר לחדרי האירוח הרי שלא ניתן לשלול את גירסתו זו.
 33

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

- 1 גם ראש הצח"מ אהוד דיין רואה כך את הדברים כשהוא משיב לשאלות הנאשם 3 אם זימן לחקירה
2 את חבריו שהיו איתו בחדרי האירוח ואימת איתם את טענותיו "אני חייב לחקור. אוקי. חשבנו
3 שהייתם שם בהכנה, אבל בסדר, נתת הסבר" (ת/183ב' עמ' 52).
- 4
- 5 הגם שדומה שב"כ המאשימה מבין זאת, עדיין הוא מבקש לראות בנוכחותו של הנאשם 3 באותם
6 חדרי אירוע משום קשר לזירה ולארוע – לדבריו, גם אם היה הנאשם 3 בחדרי הארוח יש לזכור כי
7 מדובר בשעות לילה מאוחרות בהן הנאשם במרחק של דקות הליכה או נסיעה על אותו כביש ממש
8 ("פלמנקו" נמצא ברח' המרכבה 19 והמרכול חצי חניס ברח' המרכבה 32), כך שיכול היה בקלות
9 רבה לתצפת על המקום ולשוב בחזרה לחבריו בחדרי הארוח. בכל הכבוד מדובר בהשערה שלא נמצא
10 לה כל בסיס ולא בכדי נמנע ראש הצח"מ אהוד דיין, עת סקר את עיקרי הראיות נגד הנאשם מלציין
11 אפשרות כזו או אחרת שהנאשם תיצפת על המרכול עת בילה עם חבריו בחדרי הארוח באותו לילה
12 וריכז את טענותיו דווקא בסיור מקדים שביצע לכאורה הנאשם במרכול יום עובר לארוע בשעת
13 אחה"צ לאחר שהנאשם זוהה על ידי שלושה מפקדיו. כך עשה גם ב"כ המאשימה בכתב האישום
14 שנעדר כל התייחסות לתצפית הנדונה כאן, אותה עשה הנאשם בעת הבילוי הלילי עם חבריו. ודוק!
15 מדובר בשעות בהן סביר להניח שהמרכול סגור – בין השעות 4:43-1:24] ראו עדות מאור כהן
16 במשפטו שלו, שבד"כ סוגרים ב- 24:00 (ת/296 עמ' 87 ש' 14 – 13) ולא הוכח, כי בליל התצפית הנתען
17 סגרו בשעה מאוחרת יותר (שם, עמ' 89 ש' 28)].
- 18
- 19 מבחינה זו אין בעובדה, כי לא ניתן למצוא בפלט האיכונים ת/200, איכונים נוספים של הנאשם 3
20 במקום, במהלך התקופה שבין ה-28.3.07 ועד ה-11.4.07 – תקופה שלאחר השוד והרצח - כדי לעורר
21 תהיות וליצור בסיס מוצק לגירסת המאשימה. כך גם לגבי תשובתו המתחמקת – לשון ב"כ
22 המאשימה – לשאלה אם ניתן למצוא באיכוני הפלאפון שלו לתקופה מינואר 07 ועד יום הארוע,
23 איכון נוסף ברח' המרכבה. תשובתו היתה "יכול להיות שכן, אני לא זוכר". בכל הכבוד, הנאשם לא
24 נשאל שאלה ישירה אם היה בחדרי האירוח במהלך התקופה האמורה חוץ מאותו לילה שבין ה-28
25 ל-29 למרץ. הוא נשאל על הימצאותו של איכון בפלאפון שמצביע על נוכחותו ברח' המרכבה זאת ותו
26 לא (עמ' 286 לפרוטוקול ש' 18 ואילך). לעומת זאת בחקירתו השלישית (ת/81א) הוא מציין, תוך כדי
27 שהוא מסביר את מעשיו באותו לילה, כי הוא כבר היה פעם ב"פלמנקו", "... אחרי זה, אמרנו, נלך
28 ל... "פלמנקו" הזה... שהיינו בו כבר פעם, לפני כמה זמן. לא זוכר מתי...". תשובה זו אגב אינה
29 עומדת בסתירה לתשובתו של החבר ארז לוי. בחקירתו בבית המשפט לשאלה "... כמה פעמים
30 הייתם בפלמינגו לפני כן". שאלה זו כוונה לשהותה של החבורה בחבורה בחדרי האירוח ועל כך
31 השיב ארז לוי "פעם ראשונה זה היה".
- 32
- 33 ארז לוי נחקר במשטרה ואישר את גירסת הנאשם באשר לחדרי האירוח וכך גם בבית המשפט אליו
34 זומן כעד הגנה. ארז לוי ציין, כי הם היו ארבעה חברים ומציין בין השמות את אסף שהיה 'בסימן
35 שאלה' אצל הנאשם (כך שאין סתירה בענין זה), בוודאי לא סתירה מהותית כטענת ב"כ המאשימה

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 (בעמוד 173 לסיכומיה). לא מצאנו בעדותו את אותה להיטות עליה מצביע ב"כ המאשימה לגבות את
2 גירסת הנאשם בנוגע לחדרי האירוח ואת טענתו כי היה צמוד לנאשם יש לייחס להיותם יחד במשך
3 כל אותן שעות, הן בבילוי במועדון ביום ההולדת (בילוי שלא הופרך), והן אח"כ בחדרי האירוח.
4 ברור כי הוא לא נצמד אל הנאשם והוא גם לא טען זאת.

5
6 משכך, מקום בו המאשימה מבקשת לבסס ממצא באשר לתצפית כזו או אחרת שביצע הנאשם
7 באותו לילה, עליה להביא ראיות ועדים ולשכנע את בית המשפט בדבר התקיימותה של עובדה זו
8 מעבר לספק סביר. לטעמנו, המאשימה לא עמדה במשימתה זו.

9
10 הסיור המקדים במרכול

11
12 לבית המשפט הוגש כראיה סרטון ת/53 המתייחס לסעיף 7 לכתב האישום. סרטון זה, של מצלמות
13 האבטחה במרכול חצי חניס, מתייחס ליום 29.3.07 בסביבות השעה 17:17 אחה"צ. אנשי משטרה
14 שצפו בסרטון זיהו, על פי מראה עיניהם דמות המופיעה בו, כנאשם 3 (ת/70 – זכ"ד של החוקר אבנר
15 משה; ת/48 – זכ"ד של החוקר איגור איזמן; ת/52 זכ"ד של החוקר צחי שרעבי). אנשי המשטרה
16 הללו העידו בבית המשפט על עריכת הזכ"דים וחלקם (איגור איזמן עמי 423 לפרוטוקול) אף ציינו
17 כי הזיהוי הוא על פי התרשמותם שלהם.

18
19 בסיכומיה לא מציינת המאשימה לשם מה הוגש הסרטון האמור. ניתן להניח כי מטרת הגשתו –
20 חיזוק לנאמר באימרותיו של מאור כהן, כי הנאשם וחבריו מבצעים תצפיות ומעקבים אחר
21 התנהלות המרכול "חצי חניס".

22
23 על גירסת הנאשם באשר למעשיו ומיקומו בשעות הערב והלילה של ה-29.3.07 ועד יום 30.3.07
24 עמדנו בדברינו בפרק הקודם – הוא עבד בחנותו עד שעה 19:00, עזב וחזר לחנות בסביבות השעה
25 22:00-23:00 ושהה שם עד השעה 01:00-02:00 לפנות בוקר שאז חזר לביתו. (ת/179 גליון 2 שי-22-
26 39).

27
28 האם הצליחה המאשימה להפריך את גירסתו של הנאשם 3 ברמה הנדרשת במשפט פלילי? –
29 התשובה היא שלילית.

30
31 כבר במהלך עדותם של אנשי המשטרה הבהרנו למאשימה כי לאנשי המשטרה אין כל מומחיות
32 מיוחדת לצרכי הזיהוי וכי התרשמותו של כל אדם אחר, ובכלל זה שלנו אנו, טובה לא פחות מהם
33 (עמוד 548 לפרוטוקול ד' 1, 555 שי-5-4). ב"כ המאשימה הסכים עם הערה זו (עמי 555 לפרוטוקול שי
34 6) ומסכים עמה גם בסיכומיו. מטעם זה איננו רואים חשיבות לנתח את עדותם של אנשי המשטרה
35 בענין זה ונציין רק את התלבטותו וחוסר יכולתו של צחי שרעבי, לזהות את הנאשם 3 בחקירה, לשוב

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 ולזהות אותו מעל דוכן העדים שעה שהוצג בפניו אותו צילום בדיוק (עמ' 545 לפרוטוקול ובעיקר ש'
2 7-18 וכן עמ' 546 ש' 17-4) וכן את הליך הזיהוי הפגום (ככל שניתן לקרוא להליך זה זיהוי), בו משתף
3 החוקר צחי שרעבי את החוקר איגור אייזמן, לו מסר את הדיסק, בהתרשמותו כי הדמות בסרטון
4 היא של הנאשם 3 ומבקש גם ממנו לזהותה (ח"י, איגור אייזמן עמ' 444 לפרוטוקול ש' 22-16, וכן
5 עמ' 445 ש' 23-20 ובעיקר עמ' 446 ש' 28-16 וכן ח"י צחי שרעבי עמ' 543 ש' 15-10; 543 ש' 31-30
6 עמ' 544 ש' 1 שם הוא מאשר כי כשנתן את הדיסק לאיגור אמר לו שהוא (צחי שרעבי) זיהה את אפי
7 כהן).

8
9 על מנת לא להסתפק במראה עיניהם של אנשי המשטרה, שאינם מומחים לזיהוי, הגישה המאשימה
10 לבית המשפט, כמוצג בתיק, חו"ד מומחה (ת/138) מאת ראש מעבדת אלבום במטה הארצי. בחוות
11 הדעת אין זיהוי ודאי של הנאשם 3 בסרטון ת/53, המומחה ציין: "אינני יכול לקבוע או לשלול זהות
12 בין תמונתו שבאלבום לתמונות שהועברו אליי בתקליטור".

13
14 אם לא די בכך כדי לשלול את ערכו הראייתי של הסרטון ת/53, הפנתה ההגנה לסרטון (ת/255)
15 וצילומי סטילס שהוצאו ממנו (נ/21א) בהם נראה הנאשם במסעדת "הבאגסי" שבבעלותו, עסוק
16 בשגרת יומו, בשעה הנקובה בסרטון ת/53, לגביה נטען כי הוא היה בסיור מקדים במרכול, כהכנה
17 לביצוע השוד שיתרחש שעות ספורות לאחר מכן. עיון בסרטון זה ובתמונות הסטילס תומך לדעתנו
18 בטענת הנאשם כי בשעה המדוברת הוא היה במסעדה שבבעלותו ומכל מקום מטיל ספק רב במה
19 שמנסה המאשימה ללמוד מת/53.

20
21 נוסף ונציין, כי אין מחלוקת שהיו אחרים שלא זיהו את הנאשם 3 בת/53 וביניהם מאור כהן, מי
22 שעל אימרות החוץ שלו מבקשת המאשימה להשתית את הרשעתו של הנאשם 3 בעבירות המיוחדות
23 בכתב האישום (ר' נ/15, מסומן גם ת/226, של החוקר סמי אמר בו אף מנמק מאור כהן מזוע הדמות
24 אינה של הנאשם 3).

25
26 משכך, לא בכדי הודיע ב"כ המאשימה, כבר בישיבת יום 2.7.08 כי הוא לא יבקש להרשיע את
27 הנאשם על סמך ת/53 (עמ' 554 לפרוטוקול ש' 29-28) וכך ציין גם בסיכומיו (עמ' 183 לסיכומים).
28 בנסיבות אלה מוטב היה שלא להפנות לת/53 כתוספת ראייתית נדרשת על פי סעיף 10א(ד) לפקודת
29 הראיות.

30
31 מבחינה זו אין לייחס משמעות יתרה לסירובו של הנאשם להצטלם במרכול חצי חנים (זכ"ד ת/135).
32 בפועל גם לא מדובר בסירוב מוחלט אלא בבקשת שהות להתייעץ עם עורך דינו שאם יאשר, יתן את
33 הסכמתו. כך עולה מפורשות מת/135 ומעדותו של החוקר מיכאל זינגרמן עורך המזכר, בבית
34 המשפט (עמ' 522 לפרוט' ש' 18-29). בעקבות כך התקשר החוקר לראש הצתי"מ כדי לקבל הנחיות
35 נוכח עמדת הנאשם, וזה הורה לו לחזור לתחנה (ת/135 ועדות החוקר עמ' 522 ש' 31-30). בחקירתו

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1 הנגדית התקשה ראש הצח"מ ליתן הסבר מניח את הדעת מדוע מנע מהנאשם את האפשרות להיוועץ
2 עם עורך דינו בנוגע לצילום המבוקש ותשובתו היתה " ... לא ראיתי לנכון לפנות לעורך דין
3 ולשאול..." (עמ' 689 לפרוטוקול שי' 2-1). העד חזר על תשובתו כי לא ראה לנכון, מספר פעמים (שם,
4 שי' 7; 11; 13; 28; עמ' 690 שי' 9-7). בנסיבות אלה לא ניתן לזקוף רק לחובת הנאשם את ההתנהלות
5 טובב לבקשה הזו של המשטרה, וראו בחקשר זה את חילופי הדברים בין בית המשפט לראש הצח"מ
6 בעמ' 619-620 לפרוטוקול.

7
8 כך גם לגבי אמירתו של הנאשם 3 "עצור, עברת אותי" עת הוצג בפניו ת/53. את אמירתו זו, בה
9 מוצא ב"כ המאשימה חיזוק לטענתו בדבר נוכחותו של הנאשם 3 בזירת הארוע, יש לקרוא בהקשר
10 המלא של הדברים כפי שבאו לידי ביטוי בזכרון הדברים ת/83. עיון בזכרון הדברים נותן את
11 התחושה, כי הנאשם 3 שיתף פעולה עם החוקר בענין זה וניסה באמת ובתמים לזהות את עצמו,
12 אחרי שטען שהרבה זמן לא היה במרכול. הוא אמר שלא נראה לו שזה הוא, למרות שיש לו מעיל
13 שחור דומה לזה שמופיע בסרט; ניסה להיזכר אם היה עם אשתו בקניות ושלל זאת; ביקש לראות
14 שוב את הסרט כדי להסתכל על הנעליים וחזר ושלל את הזיהוי תוך שהוא נותן הסברים לכך. לאחר
15 כל זה החוקר מציין כי כשהחזיר את הסרט במהירות, אמר לו הנאשם 3 "עצור עברת אותי" כשהוא
16 מתכוון, כך לדבריו, "עברת את זה שאתה אומר שזה אני", הסבר מתקבל על הדעת. ב"כ המאשימה
17 לא חקר את הנאשם 3 בביהמ"ש על אמירתו זו, כמו גם על ההסבר שנתן לבקשת י'העצור' שלנו.

18
19 תלושי השכר של חצי חינם, שנמצאו בביתו של הנאשם 3 אינם נוגעים לנקודה שבמחלוקת ולפיכך
20 אין בהם משום ראיה חיצונית המקנה אמינות לאמרותיו. כך גם בנוגע לטענת המאשימה כי יש
21 לראות בנסיגתו של הנאשם 3 להרחיק עצמו מהנאשם 2, מבצע השוד והרצח, כהתנהגות מפלילה
22 המהווה 'דבר לחיזוק'.

23
24 אמנם ניתן להצביע בפלטי השיחות של הנאשם 2 על שתי שיחות שלו עם הנאשם 1, מיד בתום שיחה
25 נכנסת/יוצאת עם הנאשם 3 (ר' ת/194 פלט איכונים + שיחות של נאשם 2, עמ' 138: ביום 29/3/07
26 בשעה 16:33 מחייג נאשם 3 (מטלפון 090) אל נאשם 2, ומייד לאחר מכן בשעה 16:34 יוצאת שיחה
27 מנאשם 2 לנאשם 1. בהמשך אותו ערב, בשעה 12:20 מחייג נאשם 2 לנאשם 3 (לטלפון 090) ובשעה
28 16:20 מחייג הנאשם 2 לנאשם 1. כמו כן ניתן להצביע על שיחות שמתקיימות בין הנאשם 3 לנאשם
29 2, אותו מצאנו להרשיע, לפני וממש בסמוך לתחילת אירוע השוד והרצח. עם זאת, אין בכך כדי
30 ליצור את הבסיס המספיק להרשעתו של הנאשם 3. אין באלה, כראיה חיצונית, כדי להקנות את
31 האמינות הנדרשת לאמינותו של מאור בדבר מחלוקת בדבר זהותו של 'הדובר'. הנאשם 3 לא טען,
32 כי דיבר עם מאור כחן והכחיש מנגד את תוכן הדברים. אילו זו הייתה המחלוקת, ניתן היה למצוא
33 בקשרים הטלפונים הללו לא רק 'דבר לחיזוק' אלא אף 'סיוע'.

34
35 אשר על כן אנו רואים לזכות את הנאשם 3 מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום – מחמת הספק.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

10.2.2010

תפ"ח 1052-07 מ"י נ' לוי ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27

סוף דבר

אנו מזכים את הנאשם 3, מחמת הספק, מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

אנו מזכים את הנאשם 1 מעבירת הנסיון לרצח המיוחסת לו בכתב האישום ומרשיעים אותו בעבירות הבאות:

רצח אגב ביצוע עבירה (מבצע בצוותא) – עבירה לפי סעיף 300(א)(3) + סעיף 29(ב) לחוק העונשין, התשלי"ז-1977.

נסיון לחבלה חמורה - - עבירה לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(1) + סעיף 25 לחוק העונשין, התשלי"ז-1977.

קשירת קשר לפשע (שוד בנסיבות מחמירות) - עבירה על סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשלי"ז-1977.

ניסיון שוד בנסיבות מחמירות – עבירה על סעיף 402(ב) + סעיף 25 לחוק העונשין, התשלי"ז-1977.

החזקת נשק בלא רשות על פי דין – עבירה על סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשלי"ז-1977.

נשיאת נשק בלא רשות על פי דין – עבירה על סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, התשלי"ז-1977.

אנו מרשיעים את הנאשם 2 בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום:

רצח בכוונה תחילה – עבירה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשלי"ז-1977.

קשירת קשר לפשע (שוד בנסיבות מחמירות) – עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשלי"ז-1977.

ניסיון שוד בנסיבות מחמירות – עבירה על סעיף 402(ב) + סעיף 25 לחוק העונשין, התשלי"ז-1977.

החזקת נשק בלא רשות על פי דין – עבירה על סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשלי"ז-1977.

נשיאת נשק בלא רשות על פי דין – עבירה על סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, התשלי"ז-1977.

שאל שוחט, שופט

דליה גנות, שופטת

שרה דותן, שופטת
אב"ד